

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	III <i>Sagatavošanā esoši tiesību akti</i>	
	REĢIONU KOMITEJA	
	75. plenārā sesija 2008. gada 18. un 19. jūnijā	
2008/C 257/01	Reģionu komitejas atzinums "Aktīva iekļaušana"	1
2008/C 257/02	Reģionu komitejas atzinums "Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gads (2010)"	6
2008/C 257/03	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas teritoriālās sadarbības grupa — jauns impulss teritoriālajai sadarbībai Eiropā"	15
2008/C 257/04	Reģionu komitejas atzinums "Vispārēja pieeja migrācijai: eiropas politikas darbaspēka imigrācijas jomā izstrāde un tās nozīme attiecībā ar trešām valstīm"	20
2008/C 257/05	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR) 2007.—2010. gada stratēģijas dokuments"	26
2008/C 257/06	Reģionu komitejas atzinums par tematu "Daudzvalodība"	30
2008/C 257/07	Reģionu komitejas pašiniciatīvas atzinums "Atbalsts zaļajai grāmatai "ceļā uz Eiropas Savienības kalnu politiku: Eiropas redzējums kalnu masīviem"	36
2008/C 257/08	Reģionu komitejas atzinums "Partnerība komunikācijā par Eiropu"	41
2008/C 257/09	Reģionu komitejas atzinums "Eiropas Radošuma un inovācijas gads (2009)"	46
2008/C 257/10	Reģionu komitejas "Atzinums telekomunikāciju reformas pakete"	51

2008/C 257/11

Reģionu komitejas atzinums par tematu "Rīcības plāns pieaugušo izglītībai mūžu dzīvo — Mūžu mācīes" 70

2008/C 257/12

Reģionu komitejas atzinums "Klasteri un klasteru politika" 76

Piezīme lasītājam (sk. aizmugurējā vāka iekšpusē)



III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

REĢIONU KOMITEJA

75. PLENĀRĀ SESIJA 2008. GADA 18. UN 19. JŪNIJĀ

Reģionu komitejas atzinums "Aktīva iekļaušana"

(2008/C 257/01)

REĢIONU KOMITEJA uzskata, ka

- optimālas aktīvas iekļaušanas politikas īstenošanai nepieciešams transversāls ceturtais princips — sociālā līdzdalība;
- aktīva integrācija ir aktīvas iekļaušanas politikas visnozīmīgākais līdzeklis. Aktīva iekļaušana balstās uz principu "Darbs vispirms!": katru iedzīvotāju, kuram nav darba, jāintegrē darba dzīvē vai izglītības apgūvē;
- saskaņota politiku kombinācija jāattīsta un jāīsteno galvenokārt vietējā un reģionālā līmenī. Sadarbībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām galvenā atbildība par darbavietu radīšanu gulstas uz uzņēmumiem un sociālajiem partneriem, kuriem šajā jomā ir svarīga nozīme;
- katrā valstī, reģionā vai vietējā kopienā izpratne par pietiekamiem ienākumiem ir atšķirīga. Ienākumu atbalsts ir atzīstams par nepieciešamu, ja ar to iespējams mazināt strukturālo nabadzību. Tādu līmeni var uzskatīt par "pietiekamu". Nav iespējams formulēt vispārējus noteikumus attiecībā uz finansiālo līmeni, kas veido ienākumu pietiekamību ES kopumā. Valsts, reģionālā un vietējā līmeņa iestādes ir kopīgi atbildīgas par pietiekamu ienākumu atbalsta politikas īstenošanu. ES līmenī tas būtu jāapspriež atklātās koordinācijas metodes ietvaros;
- sociāli un ekonomiski nelabvēlīgā stāvoklī esošiem Eiropas reģioniem un pilsētām nepieciešams ES finansiāls atbalsts, lai īstenotu aktīvas integrācijas politiku kombinācijas labāko paraugpraksi attiecībā uz tiem iedzīvotājiem, kuri ir visvairāk attālināti no darba tirgus. Tādēļ ESF budžeta līdzekļiem, kas paredzēti aktīvas iekļaušanas pasākumu finansēšanai, ir jābūt tieši pieejamiem vietējām un reģionālajām pašvaldībām;
- sociāla, subsidēta vai aizsargāta nodarbinātība, sociālie uzņēmumi un kooperatīvi ir instrumenti, kuriem var būt svarīga nozīme vietējā un reģionālā līmenī īstenotu politiku kombinācijā. Minētos uzņēmumus nevajadzētu vērtēt atbilstoši parastajiem Eiropas tirgus konkurences nosacījumiem (piemēram, mazāk stingri noteikumi saistībā ar publiskā iepirkuma procedūrām un valsts atbalstu).

Ziņotājs: Henk KOOL kgs (NL/PSE), Hāgas pilsētas mēra vietnieks, Nīderlande

Atsauces dokuments

Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Sociālās aizsardzības modernizēšana, lai panāktu lielāku sociālo taisnīgumu un ekonomisko kohēziju — no darba tirgus atstumtu cilvēku aktīvas sociālās integrācijas pastiprināšana"

COM(2007) 620 galīgā redakcija

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

apmaiņu, atbilstoši ES sociālās kohēzijas mērķim ir izvirzīti kopēji principi.

Vispārējās piezīmes

1. 2006. gadā Eiropas Kopienas 25 valstīs nabadzība apdraudēja 80 miljonus cilvēku (16 % no visiem iedzīvotājiem). Sociālā integrācija un cīņa pret nabadzību lielā mērā balstās uz to cilvēku integrāciju, kas ir visvairāk attālināti no darba tirgus. Nabadzības apdraudēto un no darba tirgus atstumtu cilvēku lielais skaits neizbēgami apgrūtinā Eiropas Savienības līgumā noteiktā sociālās kohēzijas mērķa sasniegšanu.

2. Eiropas Komisija izvirzīja trīs principus to cilvēku aktīvai iekļaušanai, kuri ir visvairāk attālināti no darba tirgus: 1) atbilstošs un pietiekams pabalstu līmenis, 2) aktīva integrācija, 3) augsta līmeņa sociālie pakalpojumi.

3. Optimālas aktīvas iekļaušanas politikas īstenošanai nepieciešams transversāls ceturtais princips, proti, sociālā līdzdalība.

4. Aktīvas iekļaušanas īstenošanai vajadzīga integrēta un visaptveroša pieeja iepriekš minētajiem četriem principiem.

5. Aktīva integrācija (otrais princips) ir aktīvas iekļaušanas politikas visnozīmīgākais līdzeklis. Aktīva iekļaušana balstās uz principu "Darbs vispirms!": katru iedzīvotāju, kuram nav darba, jāintegrē darba dzīvē vai izglītības apgūvē. Pirmais princips (atbilstošs un pietiekams pabalstu līmenis) un trešais princips (augsta līmeņa sociālie pakalpojumi) ir pamatelementi. Ceturtais princips (sociālā līdzdalība) ir aktīvas iekļaušanas politikas galīgā sastāvdaļa. Iedzīvotājiem, kuri nevar strādāt, jāsaņem ienākumu atbalsts un citi atbalsta pasākumi, lai viņi varētu piedalīties sabiedriskajā dzīvē. Mēs piekrītam Komisijas viedoklim, ka minētie principi veido integrētu un visaptverošu pieeju. Katrai iestādei tādēļ jācenšas atrast atbilstošu līdzsvaru starp sociālo labklājību, sociālajiem pakalpojumiem, sabiedriskajiem pakalpojumiem un finanšu vai nemateriālajiem stimuliem.

6. Par aktīvas iekļaušanas stratēģiju un politiku pirmām kārtām ir atbildīgas dalībvalstis un to vietējās un reģionālās pašvaldības. Bet, lai veicinātu minēto politiku attīstību un

7. Vietējās un reģionālās pašvaldības ir galvenās politiku izstrādātājas un īstenotājas. ES ir atbalsta loma. Vispārējās aktīvas iekļaušanas politikas definīcija ir proporcionāla un balstās uz subsidiaritātes principu.

8. Četri principi (ienākumu atbalsts, aktīva iekļaušanas politika, kvalitatīvu sociālo pakalpojumu pieejamība un sociālā līdzdalība) ir savstarpēji saistīti, un tiem jābūt savstarpēji papildinošiem. Katram attiecīgajam reģionam, mērķa grupai un individam ir nepieciešama optimāla šo četru principu un politiku kombinācija. Aktīvas iekļaušanas politiku veido atbilstoši atšķirībām starp mērķa grupām un atsevišķiem indivīdiem. Atkarībā no valsts ekonomiskā modeļa šo četru principu nozīmīgums un katram principam izvēlētie politikas instrumenti dalībvalstīs un vietējās un reģionālajās pašvaldībās var būt atšķirīgi.

9. Tieši vietējās un reģionālās pašvaldības visvairāk izjūt to politiku īstenošanas rezultātus, kas paredzētas darba tirgū neiekļauto iedzīvotāju integrācijai. Pašvaldības saskaras arī ar minēto politiku nepilnību izraisītajām sekām vietējā, reģionālajā, valsts un Eiropas līmenī. Tāpēc saskaņota politiku kombinācija jāattīsta un jāīsteno galvenokārt vietējā un reģionālā līmenī. Vietējās un reģionālās pašvaldības pārzina vietējos apstākļus, darba tirgus īpatnības un daudzās iesaistītās puses, kurām var būt izšķiroša nozīme visaptverošas pieejas aktīvai integrācijai īstenošanā.

10. Lai īstenotu saskaņotu politiku kombināciju, vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāveido efektīvas partnerības ar citām valsts varas iestādēm, privātzņēmumiem, sociālajiem partneriem, NVO un klientu pārstāvjiem.

11. Lai izstrādātu un īstenotu šādas politikas, kuru plānošanā un izstrādē piedalās arī citas valsts un privātās struktūras, vietējām un reģionālajām pašvaldībām nepieciešama plaša politiskā brīvība. Eiropas un dalībvalstu politikas (fiskālā, imigrācijas, izglītības, darbaspēka nodarbināšanas politika utt.) jāizstrādā atbilstoši vietējo un reģionālo politiku attīstības un īstenošanas vajadzībām.

12. Jāzskauž šķēršļi un nepilnības, kas saistīti ar Eiropas, valstu, reģionālajiem un vietējiem tiesību aktiem un praksi.

Aktīva integrācija

13. Aktīvas integrācijas uzlabošana ir vissvarīgākais aktīvas iekļaušanas instruments. Lai iekļautu visus iedzīvotājus, vajadzīga visaptveroša pieeja aktīvai integrācijai. Katrā reģionā jānosaka arī mērķa grupa un jāizstrādā individuāla un integrēta politiku kombinācija. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir vadoša loma šo saskaņoto politiku kombināciju izstrādē un īstenošanā kopā ar partneriem (piemēram, valsts valdību, darba devējiem, citām sabiedriskajām iestādēm, NVO). Vispārējas un integrētas politiku kombinācijas būtība ir nepilnību novēršana, lai darba tirgū varētu integrēt iespējami vairāk cilvēku. To iespējams sasniegt, sniedzot konsultācijas, organizējot apmācības apmāk-sāta darba ieguvei un nodrošinot aizsargātu grupu nodarbinātību. Aizsargāta nodarbinātība ir tādu personu nodarbinātība, kas vēl nav gatavas tūlītēji uzsākt pastāvīgu darbu.

14. Optimāla politika un visaptveroša pieeja aktīvai iekļaušanai ietver šādus elementus:

- rosināt jauniešus un nodrošināt tiem iespēju iegūt sākotnēju kvalifikāciju, lai veicinātu viņu izredzes darba tirgū;
- atkārtoti iesaistīt profesionālajā dzīvē cilvēkus, kuriem nav darba (princips "Darbs vispirms!"). Vienlaikus jāpiedāvā viņiem izglītības vai apmācības iespējas, konsultācijas un jānodrošina bērnu aprūpes pakalpojumu pieejamība utt.;
- izmantot sociālas, aizsargātas un subsidētas nodarbinātības iespējas to cilvēku vajadzībām, kuri ir visvairāk attālināti no darba tirgus;
- izmantot sociālās līdzdalības instrumentus (piemēram, brīvprātīgu darbu vai sporta pasākumus) tiem cilvēkiem, kas garīgu un/vai fizisku nepilnību dēļ nevar iesaistīties ne pastāvīgā darbā, ne arī aizsargātā nodarbinātībā. Vienlaikus ar ienākumu atbalsta un kvalitatīvu sociālo pakalpojumu palīdzību jāuzlabo arī to cilvēku sociāli-ekonomiskā situācija, kurus jāintegrē darba tirgū;
- galvenais princips ir šāds: jānodrošina ikviena iedzīvotāja iespējas iesaistīties sabiedrībā.

15. Intensīvu individuālu rīcības plānu izmantošana palīdz uzlabot aktīvu integrāciju.

16. Vis aptverošas, integrētas politiku kombinācijas būtiska sastāvdaļa ir mērķa grupas. Reģionālā un vietējā līmenī valsts iestādēm jāizstrādā un jāīsteno tādas politikas, kas ir visefektīvākās, lai aktīvi iekļautu visus individuālus, neskatoties uz viņu kvalifikāciju, vienlaikus novēršot īpašus šķēršļus, ar ko viņi sastopas.

17. Sadarbībā ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām galvenā atbildība par darbavietu radīšanu gulstas uz uzņēmumiem un sociālajiem partneriem, kuriem šajā jomā ir svarīga nozīme. Valsts un reģionālajā līmenī valsts ir atbildīga par atbalstu, nodrošinot labvēlīgus ekonomiskos apstākļus, piemēram, labu izglītību, efektīvu darbā iekārtošanu, nodokļu atvieglojumus un elastdrošību (sociālo nodrošinājumu un elastīgas nodarbinātības iespējas). Vietējās un reģionālās pašvaldības, sociālie dienesti un NVO ir noslēdzošais posms šajā struktūrā, jo īpaši attiecībā uz tiem, kuri visvairāk attālināti no darba tirgus. Protams, ka indivīdiem ir arī personīgā atbildība.

18. Valsts, sociālie un privātie darba devēji tiek mudināti uzlabot esošās un radīt jaunas kvalitatīvas darbavietas (piedāvājot atbilstošu ienākumu līmeni, labus darba apstākļus un apmācību/izglītību). Jo īpaši ir vajadzīgas darba vietas mazkvalificētiem darbiniekiem (ar zemu prasņu līmeni). Lai privātos darba devējus motivētu radīt darba vietas, valsts, vietējās un reģionālās iestādes varētu optimizēt uzņēmējdarbības vidi.

19. Vietējās un reģionālās pašvaldības pašas ir nozīmīgas darba devējas. Tāpēc arī tām būtu jāievieš šajā dokumentā minētie principi.

20. Jāveido un jāfinansē sociālās, subsidētās un aizsargātās darbavietas personām, kuras fiziskas vai garīgas invaliditātes dēļ ir visvairāk attālinātas no darba tirgus. Tādējādi var rasties nepieciešamība veidot un finansēt sociālas, subsidētas un aizsargātu grupu darbavietas. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām šajā ziņā var būt būtiska nozīme, veicinot sociālo uzņēmumu izveidi.

21. Visu nodarbinātības veidu līdzāspastāvēšana (pagaidu darbs, elastīgais un nepilna laika darbs, pilnas slodzes darbs, iespēja strādāt mājās) var palīdzēt iekļaut darba tirgū cilvēkus, kuri atrodas vistālāk no tā.

22. Visa veida formālajai un neformālajai izglītībai un apmācībai, tostarp tālākizglītībai, daļēju apmācību programmām, iepriekšēju apmācību programmu akreditēšanai un mūžizglītībai, tostarp arī tālākizglītībai, jābūt saskaņota darba daļai, lai uzlabotu to cilvēku kvalifikāciju, kuri visvairāk attālināti no darba tirgus.

23. Lai uzlabotu izglītības kvalitāti atbilstoši darba tirgus vajadzībām, nepieciešami valsts valdību, reģionālo un vietējo pašvaldību intensīvāks darbs. Vietējā līmenī jāīsteno aktīvāka nodarbinātības politika un vairāk jāņem vērā vietējā tirgus vajadzības. Tajās valstīs, kurās nodarbinātības politika ir vietējo pašvaldību kompetencē, valstu valdībām ar ES palīdzību jāmudina vietējās pašvaldības uzraudzīt vietējo darba tirgu.

24. Vispārējā, integrētā politiku kombinācijā jāietver stimuli, lai visvairāk no darba tirgus attālinātiem cilvēkiem atvieglotu uzņēmējdarbības uzsākšanu.

Ienākumu atbalsts

25. No darba tirgus visvairāk attālinātiem cilvēkiem nepieciešams pienācīgs ienākumu atbalsts (pabalsti) un cita palīdzība, kas nodrošinātu cilvēka cienīgu dzīvi un saglabātu noteiktu atbilstību atkārtotai iekļaušanai darba tirgū. Jāuzsver, ka tas ir Eiropas Savienības pamatprincips.

26. Katrā valstī, reģionā vai vietējā kopienā izpratne par pietiekamiem ienākumiem ir atšķirīga. Ienākumu pietiekamību ietekmē ienākumu atbalsta līmenis, cenu līmenis, mājsaimniecībām raksturīgās iezīmes, nodokļi, laiks, cik ilgi cilvēks bijis ārpus darba tirgus, kultūras, sociālie un vēsturiskie faktori utt. Ienākumu atbalsts atzīstams par pietiekamu pasākumu strukturālās nabadzības mazināšanai. Tādu līmeni var uzskatīt par "pietiekamu". Nav iespējams formulēt vispārējus noteikumus attiecībā uz finansiālo līmeni, kas veido ienākumu pietiekamību ES kopumā. Valsts, reģionālā un vietējā līmeņa iestādes ir kopīgi atbildīgas par pietiekamu ienākumu atbalsta politikas īstenošanu. ES līmenī tas būtu jāapspriež atklātās koordinācijas metodes ietvaros.

27. ES līmenī varētu izstrādāt kopēju principu, nosakot, ka atšķirībai starp minimālo algu un ienākumu atbalstu jābūt pietiekami lielai, lai mudinātu individuus un mērķa grupas strādāt algotu darbu. Minētā atšķirība ir būtisks finansiāls stimuls visaptverošā politiku kombinācijā. Darba finansiālais pievilcīgums ir svarīgs princips Komisijai, daudzām dalībvalstīm un reģionālajām un vietējām pašvaldībām. Tādēļ valstu valdībām, vietējām un reģionālajām pašvaldībām, izstrādājot un īstenojot ienākumu atbalsta pasākumus, jāņem vērā tā saucamā "nabadzības slazda" risks.

28. Ienākumu atbalsts (pabalsti) jānodrošina tikai tiem cilvēkiem, kuri nespēj nopelnīt, iesaistoties darba tirgū, vai var nopelnīt tikai tādu algu, kas ir zemāka par iztikas minimumu (piemēram, viņu darba zema ražīguma dēļ vai tādēļ, ka viņiem jāpieņem mazapmaksāta darba piedāvājumi). Valstu valdības, vietējās un reģionālās pašvaldības nedrīkst kavēt darba tirgus funkcionēšanu un tām ir jāizstrādā stingri uzraudzības pasākumi un nopietni jāizvērtē pieteikumi no tiem cilvēkiem, kuri cenšas iegūt ienākumu atbalstu. Vienlaikus jānodrošina politikas, lai atbalstītu visus tos, kuriem vajadzīga sociālā apdrošināšana, ienākumu atbalsts un sociālā līdzdalība.

29. Ienākumu atbalstu var nodrošināt dažādās formās, un vislabāk to izstrādāt vietējā un individuālā līmenī. Ienākumu atbalsta piemēri: pabalsts iztikas minimuma apmērā nenodarbinātām personām un tiem, kuri nemācās, pabalsti naturā, lai uzlabotu uzturu, apģērbs, izglītība, mājokļi, veselības aprūpe, ienākumu atbalsts, lai papildinātu darba ienākumus (ja tie

saņemti par darbu ar zemu ražīgumu), ienākumu atbalsts augstu pārceļšanās izmaksu segšanai, ienākumu atbalsts kvalifikācijas un kompetences līmeņa paaugstināšanai, atbalsts uzņēmējdarbības uzsākšanai.

Sociālā līdzdalība

30. Atsevišķi no darba tirgus visattālinātākie cilvēki cieš no dažādiem garīgiem un fiziskiem trūkumiem. Reālajā situācijā viņi nevar izmantot tādas iespējas kā integrācija darba tirgū un aizsargāta nodarbinātība. Vispārējās pieejas ietvaros par šiem iedzīvotājiem rūpējas arī vietējās un reģionālās pašvaldības. Jāizmanto vairāki instrumenti, lai veicinātu minēto cilvēku sociālo līdzdalību.

31. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāizmanto visi finanšu un praktiskas palīdzības instrumenti, lai sekmētu to cilvēku, kuri nestrādā, sociālo līdzdalību. Minētie instrumenti veicina šiem cilvēkiem paredzēto sociālo, kultūras, sporta, labklājības un brīvprātīgo pasākumu īstenošanu, kuru neesamības gadījumā minētās iedzīvotāju grupas var nonākt sociālā izolācijā.

Kvalitatīvu sociālo pakalpojumu pieejamība

32. Lai ienākumu atbalsts, aktīva integrācija un sociālā līdzdalība būtu pēc iespējas efektīvāka, vajadzīgi individuāli rīcības plāni. Tie nodrošina atsevišķam individam nepieciešamo atbalsta pasākumu savlaicīgu plānošanu un garantēšanu. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām vajadzīgi līdzekļi, lai izveidotu kvalitatīvu pakalpojumu infrastruktūru un izstrādātu individuālus rīcības plānus.

33. Individuālo rīcības plānu nepieciešamība un raksturīgākās iezīmes liek vietējām un reģionālajām pašvaldībām izmantot plašu instrumentu spektru.

34. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāveicina to instrumentu un vadības prakses izmantošana, ar kuru palīdzību var uzlabot sociālo pakalpojumu kvalitāti (piemēram, vispārēja piekļuve Internetam, vienas pieturas aģentūras, *lex silentio* princips, saistoši un atbilstīgi termiņi, pieņemot lēmumu par ienākumu atbalstu vai praktisku palīdzību).

Pamatnostādnes politikas īstenošanas atvieglošanai

35. Lai aktīvas iekļaušanas politika būtu veiksmīga, tajā jāieslēdz vietējā, reģionālā, valsts un ES līmeņa politikas. Šajās politikās jāiekļauj un jāapvieno minimālie ienākumi, aktīva darba tirgus pasākumi, izglītības un sociālie pakalpojumi. Pastāv vairāki riski, kas var kavēt vispārējās, integrētas politikas īstenošanu vietējā un reģionālā līmenī. Valstu, vietējām un reģionālām pārvaldes iestādēm kopā būtu jāveicina visaptverošas pieejas īstenošana.

36. Sociāli un ekonomiski nelabvēlīgā stāvoklī esošiem Eiropas reģioniem un pilsētām nepieciešams ES finansiāls atbalsts, lai īstenotu aktīvas integrācijas politiku kombinācijas paraugpraksi attiecībā uz tiem iedzīvotājiem, kuri ir visvairāk attālināti no darba tirgus. Tādēļ jānodrošina vietējo un reģionālo pašvaldību tieša piekļuve ESF budžeta līdzekļiem, kas paredzēti aktīvas iekļaušanas pasākumu finansēšanai. Nepieciešams arī Eiropas budžets sociālās līdzdalības finansēšanai. Eiropas Savienības sniegta efektīva atbalsta labs piemērs ir *Interreg* pieeja.

37. Sociāla, subsidēta vai aizsargāta nodarbinātība, sociālie uzņēmumi un kooperatīvi ir instrumenti, kuriem var būt svarīga nozīme vietējā un reģionālā līmenī īstenotu politiku kombinācijā. Minētos uzņēmumus nevajadzētu vērtēt atbilstoši Eiropas tirgus konkurences nosacījumiem (piemēram, mazāk stingri noteikumi saistībā ar publiskā iepirkuma procedūrām un valsts atbalstu).

38. Vispārējo pieeju vietējā līmenī galvenokārt īsteno vietējās un reģionālās pašvaldības. Jānodrošina šo pašvaldību likumīgas iespējas izvērst aktīvas iekļaušanas politiku vietējo iedzīvotāju labā.

39. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām jāuzņemas vadoša loma aktīvas iekļaušanas politikas pasākumu īstenošanā. Saskaņā ar ES subsidiaritātes principu varētu formulēt kopēju ES principu, kurā noteikts, ka valstu un ES tiesību aktiem un praksei jāatbilst reģionālā un vietējā līmenī noteiktām vajadzībām (zemākas nodokļu likmes, pabalstu struktūras, mūžizglītības sekmēšanas pasākumi, finansiāli atvieglojumi uzņēmējiem, darba tiesības, diskriminācijas novēršanas likums, minimālās algas līmeņa diferenciacija, u.c.).

Atklātā koordinācijas metode

40. Atklātā koordinācijas metode paredz politiskās koordinācijas pamatprincipu kopumu bez juridiskiem ierobežojumiem. Tā ietvaros dalībvalstis vienojas noteikt un veicināt visefektīvākās politikas aktīvas iekļaušanas jomā ar mērķi apgūt savstarpējo pieredzi. Lai pastiprinātu atklāto koordinācijas metodi, izvirzīti šādi ieteikumi politikas jomā.

41. Daudzas politikas, kas paredzētas, lai uzlabotu to cilvēku iekļaušanu un ienākumu atbalstu, kuri visvairāk attālināti no darba tirgus, nav pietiekami efektīvas. Lai uzlabotu minēto politiku efektivitāti, nepieciešami kvalitatīvi salīdzinoši pētījumi par reģionālajām un vietējām politikām aktīvas iekļaušanas jomā un šo politiku novērtējums. Eiropas Komisija varētu veicināt šādu kvalitatīvu pētījumu izstrādi.

42. Zināšanu apguves procesu var pastiprināt citu vietējo un reģionālo pašvaldību veiktie salīdzinošie pārskati un reģionālo un vietējo novērotāju tīkli (*Progress*). Jau sākotnēji skaidri jānosaka pārskatu kvalitātes un reģionālo un vietējo novērotāju tīkla darba kvalitātes prasības.

43. Darbaspēka piedāvājuma un pieprasījuma, atalgojuma un ienākumu atbalsta līmeņa atšķirības Eiropā rada darbaspēka apriti, kas var kavēt to vietējo iedzīvotāju aktīvu iekļaušanu, kuri visvairāk attālināti no darba tirgus. AKM var izmantot, lai apspriestu to, kā šīs norises ietekmē jautājumu par aktīvu iekļaušanu.

44. Paraugprakses izstrādi un izplatīšanu iespējams veicināt, katru gadu apzinot vietējās un reģionālās pašvaldības, kas sasniegušas vislabākos rezultātus aktīvas iekļaušanas jomā, un pasniegto tām Eiropas balvu. Paraugprakse būtu jāsystematizē pēc Eiropas Sociālā fonda tematisko grupu parauga.

Briselē, 2008. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums “Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gads (2010)”

(2008/C 257/02)

REĢIONU KOMITEJA,

- **uzsver**, ka šim pasākumam būs pozitīvi rezultāti tikai tad, ja mobilizēšanās nabadzības un sociālās atstumtības tematikai notiks ilgtermiņā, vienlaikus arī īstenojot konkrētus pasākumus 2010. gadā vai pirms tam;
- **aicina** īstenot strukturētus pasākumus, lai spertu izšķirošu soli nabadzības un gan individuālu brīvību ierobežojošas, gan sabiedrībai kopumā kaitīgas visa veida sociālās atstumtības izskaušanā; un **uzskata**, ka būtu lietderīgi iesaistīt Eiropas gada pasākumos ne tikai dalībvalstis, bet arī vietējās un reģionālās pašvaldības un to apvienības kā patstāvīgas struktūras;
- **norāda**, ka īpaša uzmanība jāvelta bērniem, jo bērni, kas aug nabadzības un atstumtības apstākļos, ir pakļauti “ciklam”, kurš tiek nodots no paaudzes paaudzē, ar smagām sekām ilgtermiņā, jo bērniem netiek nodrošinātas pilnvērtīgas attīstības iespējas un tiek apdraudēta viņu personīgā izaugsme, izglītība un vispārējā labklājība;
- **aicina** Kopienas iestādes pievērst lielu uzmanību nabadzības un sociālās atstumtības sarežģītajām un vairākdimensiju formām un izstrādāt atbilstošas stratēģijas un pasākumus sabiedrības līdzdalības nodrošināšanai;

Ziņotāja: Linetta SERRI kdze (IT/PSE), *Consigliere comunale di Armungia (CA)*

Atsauces dokuments

Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu (2010)

COM(2007) 797

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA,

Vispārīgas piezīmes par Komisijas paziņojumu

1. **uzņem** ar lielu interesi priekšlikumu noteikt 2010. gadu par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu;

2. **piekrīt** tiem iemesliem, kādēļ ir pieņemts lēmums noteikt 2010. gadu par nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadu, jo 78 miljonu Eiropas iedzīvotāju nabadzības un atstumtības problēmas galvenokārt ir jārisina vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

3. **uzsver**, ka šim pasākumam būs pozitīvi rezultāti tikai tad, ja mobilizēšanās nabadzības un sociālās atstumtības tematikai notiks ilgtermiņā, vienlaikus arī īstenojot konkrētus pasākumus 2010. gadā vai pirms tam;

4. **atzīst**, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir īpaša nozīme, lai atzītu un sekmētu personu, kuras cieš trūkumu vai ir sociāli atstumtas, reālu piekļuvi pakalpojumiem sociālajā, ekonomikas un kultūras jomā. Vietējā, reģionālā un valsts līmeņa iestādes ir atbildīgas par politiku izstrādi, finansēšanu un pārvaldību, kuru mērķis ir nodrošināt atstumto personu integrāciju;

5. **piekrīt**, ka sociālās politikas īstenošanā vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm ir galvenā atbildība par politiku izstrādi, finansēšanu un pārvaldību, kuru mērķis ir nodrošināt to personu integrāciju, kas ir visvairāk atstumtas no darba tirgus. Privātajiem, publiskajiem vai privātajiem-publiskajiem pakalpojumu sniedzējiem ir būtiska nozīme šo politiku īstenošanā vietējā līmenī;

6. **uzsver**, ka nabadzības izskaušanas Eiropas gadā jāveicina iespēja personām, kas cieš trūkumu un ir sociāli atstumtas, paust savu viedokli un jānostiprina organizācijas, kurās šīs personas līdzdarbojas. Eiropas gadā ir jāapstiprina iekļaujošas sabiedrības princips, veidojot publisku telpu, kurā iekļautos atstumtās personas, un sekmējot būtisko ieguldījumu, ko sniedz organizācijas, kurās šīs personas līdzdarbojas;

7. **veicināt** pieredzes apmaiņu starp dalībvalstīm, vietējām un reģionālajām pašvaldībām un starptautiskajām organizācijām,

kas darbojas nabadzības izskaušanas jomā, savstarpējas pieredzes apmaiņas procesa ietvaros;

Ieteikumi

8. **piekrīt**, ka vēlreiz ir jāapstiprina kopīga atbildība, kas jāuzņemas ne tikai visu līmeņu lēmumu pieņēmējiem politikā, bet arī publiskā un privātā sektora pārstāvjiem;

9. **norāda**, ka visos pārvaldes līmeņos no jauna ir jāapliecina un jāturpina apņemšanās izskaust nabadzību un sociālo atstumtību, jo īpaši apliecinot politisko gribu sekmēt minēto parādību novēršanu;

10. **aicina** īstenot strukturētus pasākumus, lai spertu izšķirošu soli nabadzības un gan individuālu brīvību ierobežojošas, gan sabiedrībai kopumā kaitīgas visa veida sociālās atstumtības izskaušanā;

11. **vēlas** lielāku apņemību, īstenojot pasākumus, kas papildina citas Kopienas darbības un instrumentus sociālās integrācijas jomā, jo īpaši programmu "PROGRESS", struktūrfondus un Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), kā arī pasākumus cīņai pret diskrimināciju un saistībā ar dzimumu līdztiesības un pamattiesību ievērošanu, un rīcību izglītības, apmācības, kultūras, starpkultūru dialoga, jaunatnes, bērnu un vecu cilvēku aprūpes, pilsonības, imigrācijas, patvēruma un pētniecības jomā;

12. **vēlas**, lai tiktu apkarota jebkāda veida diskriminācija, kas veicina nabadzību un atstumtību;

13. **uzskata**, ka būtu lietderīgi iesaistīt Eiropas gada pasākumos ne tikai dalībvalstis, bet arī vietējās un reģionālās pašvaldības un to apvienības kā patstāvīgas struktūras;

14. **stiprināt** atklāto koordinācijas metodi attiecībā uz sociālo aizsardzību, sociālo integrāciju un Eiropas nodarbinātības stratēģiju, tādējādi plašāk iesaistot reģionālā un vietējā līmeņa pārstāvjus. Tās efektivitāte lielā mērā ir atkarīga no vietējo un reģionālo pašvaldību apņemības izstrādāt reģionālos rīcības plānus nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanai ar mērķi veicināt globālu pieeju, kas ietver aktīvas integrācijas trīs pamatnostādnes;

15. **norāda**, ka attiecībā uz pakalpojumu pieejamības uzlabošanu lielākajā daļā dalībvalstu sociālos pakalpojumus sniedz vietējās un reģionālās iestādes. Līdz ar to tieši šis līmenis ir visatbilstošākais, lai izstrādātu un piemērotu jaunus pakalpojumu pārvaldības noteikumus, kas paredzēti piekļuves uzlabošanai;

16. **norāda**, ka īpaša uzmanība jāvelta bērniem, jo bērni, kas aug nabadzības un atstumtības apstākļos, ir pakļauti "ciklam", kurš tiek nodots no paaudzes paaudzē, ar smagām sekām ilgtermiņā, jo bērniem netiek nodrošinātas pilnvērtīgas attīstības iespējas un tiek apdraudēta viņu personīgā izaugsme, izglītība un vispārējā labklājība. Vairāk uzmanības jāpievērš daudz bērnu un jaunām ģimenēm, jo tās ir sociālās atstumtības riska faktors;

17. **atgādina**, ka jaunās paaudzes pilnīgu iesaistīšanos pirmām kārtām nodrošina piekļuve izglītībai; PISA (Starptau-

tiskā studentu novērtēšanas programma) — ESAO pēdējais pārskats liecina, ka zema kvalifikācija ir cieši saistīta ar sociālo atstumtību. ES iedzīvotāju iniciatīvas un līdzdalība ir būtisks sociālās kohēzijas un Eiropas attīstības faktors;

18. **aicina** Kopienas iestādes pievērst lielu uzmanību nabadzības un sociālās atstumtības sarežģītajām un vairākdimensiju formām un izstrādāt atbilstošas stratēģijas un pasākumus sabiedrības līdzdalības nodrošināšanai;

19. **aicina** ņemt vērā ar patvēruma meklētāju un nelegālo imigrantu iebraukšanu ES saistītās problēmas, ar ko saskaras vietējās un reģionālās iestādes, jo īpaši pārobežu iestādes, kuras atrodas iebraukšanas vietās Eiropas Savienībā.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

2. panta b) punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kopīga atbildība — palielināt sabiedrības atbildību par sociālās integrācijas politikas virzieniem un pasākumiem, uzsverot ikvienas personas atbildību nabadzības izskaušanā un tās mazināšanā. Eiropas gads sekmē izpratni, veicina līdzdalību un iesaistīšanos, un pilsoņiem rada jaunas iespējas iesaistīties.	Kopīga atbildība — palielināt sabiedrības atbildību par sociālās integrācijas politikas virzieniem un pasākumiem, uzsverot ikvienas personas atbildību nabadzības izskaušanā un tās mazināšanā. Eiropas gads ir paredzēts, lai sekmētu izpratni, veicinātu līdzdalību un iesaistīšanos, un ES pastāvīgajiem iedzīvotājiem pilsoņiem rada jaunas iespējas iesaistīties.

Pamatojums

Ir svarīgi skaidri un pārliecinoši atgādināt, ka ES ir apņēmusies veikt pasākumus nolūkā kardināli mainīt Eiropas iedzīvotāju attieksmi pret nabadzību un sociālo atstumtību.

2. grozījums

2. panta c) punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kohēzija — veicināt saliedētāku sabiedrību, padziļinot tās locekļu izpratni par priekšrocībām, ko visiem dod sabiedrība, kurā ir izskausta nabadzība un kurā neviens nav atstumts. Eiropas gads popularizē sabiedrību, kas atbalsta un pilnveido dzīves kvalitāti, sociālo labklājību un vienlīdzīgas iespējas visiem neatkarīgi no personas stāvokļa, nodrošinot noturīgu attīstību un solidaritāti paaudžu vidū un starp tām un politikas saskaņību ar ES darbību visā pasaulē.	Kohēzija — veicināt saliedētāku sabiedrību, padziļinot tās locekļu iedzīvotāju izpratni par sabiedrību, kas balstīta uz vienlīdzību, kas nodrošina tiesības un iespējas, priekšrocībām, ko visiem dod sabiedrība, kurā ir izskausta nabadzība un kurā neviens nav atstumts. Eiropas gads popularizē sabiedrību, kas atbalsta un pilnveido dzīves kvalitāti, sociālo labklājību un vienlīdzīgas iespējas visiem neatkarīgi no personas stāvokļa, nodrošinot noturīgu attīstību un solidaritāti paaudžu vidū un starp tām un politikas saskaņību ar ES darbību visā pasaulē.

Pamatojums

Ir būtiski svarīgi, lai Savienības sociālās politikas tiktu attiecinātas uz visiem iedzīvotājiem, lai visiem tiktu nodrošinātas tiesības uz pilnīgu un vienlīdzīgu pilsoniskumu un līdzdalības iespējas, kā arī nodrošināta vienlīdzība Lisabonas līguma 5.bis panta piemērošanā: “Nosakot un īstenojot savu politiku un darbības, Savienība ņem vērā prasības, kas saistītas ar augsta nodarbinātības līmeņa un pietiekama sociālās aizsardzības līmeņa uzturēšanu un sociālās atstumtības izskaušanu, kā arī ar augstu izglītības, apmācību un cilvēku veselības aizsardzības līmeņa uzturēšanu”.

3. grozījums

2. panta d) punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Saistības — vairākkārt atkārtot ES stingro politisko apņemšanos cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību un veicināt šīs saistības [izpildi] visos pārvaldības līmeņos. Balstoties uz sasniegumiem un to, ka ir iespējamas sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas atklātās koordinācijas metodes kļūmes, Eiropas gads stiprina politisko apņemšanos novērst nabadzību un sociālo atstumtību un cīnīties pret tām, un dot impulsu turpmākai Eiropas Savienības rīcībai šajā jomā.</p>	<p>Saistības — vairākkārt atkārtot ES un dalībvalstu stingro politisko apņemšanos cīnīties pret nabadzību un sociālo atstumtību un veicināt <u>šīs saistības [izpildi] visos pārvaldības līmeņos valsts iestāžu mērķtiecīgu darbību nabadzības apkarošanā.</u> Balstoties uz sasniegumiem un to, ka ir iespējamas sociālās aizsardzības un sociālās integrācijas atklātās koordinācijas metodes kļūmes, Eiropas gads stiprina politisko apņemšanos novērst nabadzību un sociālo atstumtību un cīnīties pret tām, un dot impulsu turpmākai <u>dalībvalstu un Eiropas Savienības rīcībai</u> šajā jomā.</p>

Pamatojums

Tā kā 2. panta c) punktā uzsvērtā kopīgā atbildība, 2. panta d) punktā būtu jāpievērš uzmanība valsts iestāžu nozīmei, uzsverot, ka nabadzības izskaušanai nepieciešamas politiskas saistības, nevis uz individuālu attieksmi orientēti pasākumi.

4. grozījums

6. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Katra dalībvalsts izveido “par īstenošanu atbildīgo valsts struktūru”, lai organizētu līdzdalību Eiropas gadā un lai valstu līmenī nodrošinātu koordinēšanu. Minētā valsts struktūra ir atbildīga par Eiropas gada nacionālās programmas un prioritāšu noteikšanu un par atsevišķu darbību izvēlēšanos, kuras jāierosina Kopienas finansējumam. Eiropas gada nacionālo stratēģiju un prioritātes izklāsta saskaņā ar 2. pantā minētajiem mērķiem.</p>	<p>Katra dalībvalsts izveido “par īstenošanu atbildīgo valsts struktūru”, lai organizētu līdzdalību Eiropas gadā un lai valstu līmenī nodrošinātu koordinēšanu. Minētā valsts struktūra ir atbildīga par Eiropas gada <u>prioritāšu un programmas nacionālās programmas un prioritāšu</u> noteikšanu <u>vietējā līmenī</u> un par atsevišķu darbību izvēlēšanos, kuras jāierosina Kopienas finansējumam. <u>Tas jā dara, Turklāt jā pierāda, ka pasākumi ir precīzi saskaņotijot ar reģionālo un vietējo līmeni.</u> Eiropas gada <u>nacionālo</u> stratēģiju un prioritātes <u>valstu līmenī</u> izklāsta saskaņā ar 2. pantā minētajiem mērķiem.</p>

Pamatojums

Ir svarīgi, lai nacionālajās programmās būtu noteiktas valstu prioritātes atbilstoši nabadzības raksturīgajām iezīmēm attiecīgajā valstī, savukārt stratēģijas plānošanai jābalstās uz padziļinātām zināšanām par šo tematu, jo nabadzības izskaušana skar vairākas jomas un tai nepieciešama mērķtiecīga pieeja.

5. grozījums

13.pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Lai īstenotu Eiropas gadu, Komisija var arī sadarboties ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi, Starptautisko darba organizāciju un Apvienoto Nāciju Organizāciju.	Lai īstenotu Eiropas gadu, Komisija var arī sadarboties ar attiecīgajām starptautiskajām organizācijām, jo īpaši ar Eiropas Padomi, Starptautisko darba organizāciju un Apvienoto Nāciju Organizāciju, <u>Pasaules Veselības organizāciju un Pasaules banku.</u>

Pamatojums

Ilgtermiņā nabadzībai ir smagas sekas, tā kavē personas pilnvērtīgu attīstību, apdraud veselību, personisko izaugsmi un vispārējo labklājību; PVO pieredze var uzlabot zināšanas šajā jautājumā un veicināt labas prakses apmaiņu. Arī Pasaules bankas pieredzei ir būtiska nozīme, jo tā arvien biežāk izvēlas pieeju, kas balstās uz līdzdalību.

6. grozījums

Pielikums

I. DARBĪBAS KOPIENAS LĪMENĪ

1. Sanāksmes un pasākumi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Sanāksmju un pasākumu organizēšana Kopienas līmenī ir paredzēta, lai padziļinātu izpratni par jautājumiem saistībā ar Eiropas gadu, nabadzību un sociālo atstumtību un lai sagatavotos ideju apmaiņas forumam. Tajos pulcēsies attiecīgās ieinteresētās personas, un tos plānos kopā ar cilvēkiem, kurus skar nabadzība, un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas pārstāv šos cilvēkus, lai sniegtu labu iespēju novērst politikas nepilnības un risināt ikdienas problēmas.	Sanāksmju un pasākumu organizēšana Kopienas līmenī ir paredzēta, lai padziļinātu ES dalībvalstu iedzīvotāju izpratni par jautājumiem saistībā ar <u>Eiropas gadu</u> , nabadzības un sociālās atstumtības <u>izskaušanas Eiropas gadu</u> un lai <u>sagatavotos sekmētu ideju apmaiņas forumam</u> . Tajos pulcēsies <u>attiecīgās ieinteresētās personas</u> , un tos plānos kopā ar cilvēkiem, kurus skar nabadzība, un pilsoniskās sabiedrības organizācijām, kas pārstāv šos cilvēkus, <u>lai sniegtu labu iespēju novērst politikas nepilnības un risināt ikdienas problēmas</u> . Šo pasākumu mērķis ir aktīvi iesaistīt sociālos partnerus, īstenojot pasākumus un iniciatīvas sabiedrības līdzdalības nodrošināšanai.

Pamatojums

ES dalībvalstu iedzīvotāji ir jāinformē par nabadzības izskaušanu, lai viņi justos lielākā mērā atbildīgi par to. Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gada mērķis ir nodrošināt apstākļus, kas ierobežotu sociālo nevienlīdzību; tādēļ pasākumu un iniciatīvu pamatā jābūt sociālās līdzdalības idejai.

7. grozījums

Pielikums

2. Informēšanas un reklamēšanas kampaņas, kas ietver šādus pasākumus

Trešais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kopienas līmeņa informēšanas kampaņa ar pasākumiem valstu līmenī, un to pamatā ir tradicionālās un jaunākās saziņas iespējas un modernās tehnoloģijas.	Kopienas līmeņa informēšanas kampaņa ar pasākumiem vietējā, reģionālā un valstu līmenī, un to pamatā ir tradicionālās un jaunākās saziņas iespējas un modernās tehnoloģijas; tās mērķis ir informācijas izplatīšana plašākā mērogā un tā paredzēta, lai rosinātu sabiedrības interesi;

Pamatojums

Ir svarīgi darboties vietējā līmenī, jo vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir īpaša nozīme, lai atzītu un sekmētu personu, kuras cieš trūkumu vai ir sociāli atstumtas, reālu piekļuvi pakalpojumiem sociālajā, ekonomikas un kultūras jomā. Vietējā, reģionālā un valsts līmeņa iestādes ir atbildīgas par politiku izstrādi, finansēšanu un pārvaldību, kuru mērķis ir nodrošināt atstumto personu integrāciju.

Informācijas kampaņas, iesaistot tajās dažāda līmeņa iestādes un izmantojot katrai mērķauditorijai piemērotu saziņas veidu, varētu skart plašāku iedzīvotāju loku.

8. grozījums

Pielikums**2. Informēšanas un reklamēšanas kampaņas, kas ietver šādus pasākumus**

Ceturtais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kopienā pieejamu saziņas un plašsaziņas līdzekļu izstrāde, lai veicinātu sabiedrības interesi.	Kopienā pieejamu saziņas un plašsaziņas līdzekļu izstrāde, lai veicinātu sabiedrības interesi.

Pamatojums

Teksts iekļauts trešajā ievilkumā.

9. grozījums

Pielikums**2. Informēšanas un reklamēšanas kampaņas, kas ietver šādus pasākumus**

Piektais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Attiecīgi pasākumi un ierosmes, lai atklātībai paziņotu rezultātus un paustu plašāku informāciju par Kopienas programmām, darbībām un ierosmēm, veicinot Eiropas gada mērķu sasniegšanu.	Attiecīgi pasākumi un ierosmes, lai atklātībai paziņotu rezultātus un paustu plašāku informāciju par Kopienas programmām, darbībām un ierosmēm, veicinot Eiropas gada mērķu sasniegšanu. Attiecīgi pasākumi un ierosmes, lai <u>uzlabotu programmu pārredzamību, iepazīstinātu ar Kopienas pasākumiem, ierosmēm un to rezultātiem atklātībai paziņotu rezultātus un paustu plašāku informāciju par Kopienas programmām, darbībām un ierosmēm, veicinot Eiropas gada mērķu sasniegšanu.</u>

Pamatojums

Pašsaprotams.

10. grozījums

Pielikums**2. Informēšanas un reklamēšanas kampaņas, kas ietver šādus pasākumus**

Sestais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Atbilstīgas izglītības iestāžu ierosmes, lai izplatītu informāciju par Eiropas gadu;	Atbilstīgas izglītības iestāžu ierosmes, lai <u>informētu jauno paaudzi un izplatītu informāciju par principiem cīņā pret nabadzību Eiropas gadu;</u>

Pamatojums

Kopīgo atbildību sekmē pasākumi, kuru mērķis ir visu sabiedrības grupu, jo īpaši jauniešu, plašāka līdzdalība, lai pilnīgāk piemērotu Lisabonas līguma 149. pantu, kurā paredzētas "plašākas iespējas jauniešiem piedalīties Eiropas demokrātiskajā dzīvē".

11. grozījums

Pielikums

3. Citas darbības

Pirmais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Kopienas līmeņa apsekojumi un pētījumi, lai novērtētu Eiropas gada priekšdarbus, efektivitāti, ietekmi un ilgtermiņa pārraudzību un lai sniegtu attiecīgus pārskatus. Lai veicinātu jaunas kompromisu iespējas attiecībā uz politiskiem risinājumiem, vienā šādā apsekojumā būs arī virkne jautājumu, lai novērtētu sabiedrisko domu par politiku, kas vērsta uz nabadzības un sociālās atstumtības novēršanu, arī par sociālās aizsardzības sistēmām un par Eiropas Savienības potenciālo lomu cīņā pret nabadzību un atstumtību. To veiks 2009. gadā tā, lai Eiropas gada atklāšanas konferencē varētu sniegt rezultātus.	Kopienas līmeņa apsekojumi un pētījumi, lai novērtētu Eiropas gada priekšdarbus, efektivitāti, ietekmi un ilgtermiņa pārraudzību un lai sniegtu attiecīgus pārskatus. Lai <u>paplašinātu veicinātu jaunas</u> kompromisu iespējas attiecībā uz politiskiem risinājumiem, vienā šādā apsekojumā būs arī virkne jautājumu, lai novērtētu sabiedrisko domu par politiku, kas vērsta uz nabadzības un sociālās atstumtības novēršanu, arī par sociālās aizsardzības sistēmām un par Eiropas Savienības <u>saistībām potenciālo lomu</u> cīņā pret nabadzību un atstumtību. To veiks 2009. gadā tā, lai Eiropas gada atklāšanas konferencē varētu sniegt rezultātus.

Pamatojums

Ir svarīgi skaidri un pārliecinoši atgādināt, ka ES ir apņēmusies īstenot mērķtiecīgas darbības nolūkā kardināli mainīt Eiropas iedzīvotāju attieksmi pret nabadzību un sociālo atstumtību.

12. grozījums

Pielikums

3. Citas darbības

Otrais ievilkums

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Sadarbība ar privāto sektoru, apraides sabiedrībām un citu plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, kas ir kā partneri, izplatot informāciju par Eiropas gadu, kā arī darbībās, kuru mērķis ir ilgtermiņa dialogs par sociālajiem jautājumiem.	Sadarbība ar privāto sektoru, apraides sabiedrībām un citu plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, kas ir kā partneri, izplatot informāciju par Eiropas gadu, kā arī darbībās, kuru mērķis ir <u>sekmēt</u> ilgtermiņa dialogu par sociālajiem jautājumiem.

Pamatojums

Pašsaprota.

13. grozījums

Pielikums

II. VALSTU LĪMEŅA DARBĪBU LĪDZFINANSĒŠANA

7.f) punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
mācību iespējas ierēdņiem, sociālajiem partneriem, plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, NVO pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām, lai uzlabotu zināšanas par nabadzības un sociālās atstumtības parādību, par Eiropas un valstu sociālās integrācijas politikas virzieniem un par dažādiem pieejamiem politikas instrumentiem, lai palielinātu šo subjektu spējas risināt ar nabadzību saistītus jautājumus un veicinātu aktīvu lomu cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību;	mācības iespējas valstu, reģionālo un vietējo iestāžu ierēdņiem, sociālajiem partneriem, plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem, NVO pārstāvjiem un citām ieinteresētajām personām, lai uzlabotu zināšanas par nabadzības un sociālās atstumtības parādību, par Eiropas un valstu sociālās integrācijas politikas virzieniem un par dažādiem pieejamiem politikas instrumentiem, lai palielinātu šo subjektu spējas risināt ar nabadzību saistītus jautājumus un veicinātu aktīvu lomu cīņā pret nabadzību un sociālo atstumtību;

Pamatojums

Vietējā, reģionālā un valsts līmeņa iestādes ir atbildīgas par politiku izstrādi, finansēšanu un pārvaldību, kuru mērķis ir nodrošināt atstumto personu integrāciju, tādēļ ir svarīgi sagatavot minētos ierēdņus šī pienākuma veikšanai.

14. grozījums

Pielikums

V. DARBĪBAS PRIORITĀTES EIROPAS GADAM

Otrā rindkopa

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Saskaņā ar veikto analīzi un prioritātēm, kuras noteiktas Kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, uzmanība Eiropas gadā jāpievērš šādiem tematiem: <ul style="list-style-type: none"> — bērnu nabadzība un tās nodošana no paaudzes paaudzē; — ietverošs darba tirgus; — izglītības un apmācības nepilnības, ieskaitot digitālo analfabētismu; — nabadzība un dzimumu dimensija; — piekļuve pamatpakalpojumiem, ieskaitot pienācīgu mājokli; — imigrantu diskriminācijas novēršana un integrācijas veicināšana un mazākumtautību sociālā integrācija un iesaistīšana darba tirgū; — pievēršanās invalīdu un citu neaizsargātu iedzīvotāju grupu vajadzībām. 	Saskaņā ar veikto analīzi un prioritātēm, kuras noteiktas Kopīgajā ziņojumā par sociālo aizsardzību un sociālo integrāciju, uzmanība Eiropas gadā jāpievērš šādiem tematiem: <ul style="list-style-type: none"> — bērnu nabadzība un tās nodošana no paaudzes paaudzē; — <u>gados vecāki cilvēki;</u> — <u>aktīvi, integrēti iekļaušanas pasākumi;</u> — ietverošs darba tirgus; — izglītības un apmācības nepilnības, ieskaitot digitālo analfabētismu; — nabadzība un dzimumu dimensija; — piekļuve pamatpakalpojumiem, ieskaitot pienācīgu mājokli; — imigrantu diskriminācijas novēršana un integrācijas veicināšana un mazākumtautību, <u>religīzsko minoritāšu un bēgļu</u> sociālā integrācija un iesaistīšana darba tirgū; — pievēršanās invalīdu un citu neaizsargātu iedzīvotāju grupu vajadzībām.

Pamatojums

Nabadzība jo īpaši skar gados vecākus cilvēkus, bēgļus, reliģiskās minoritātes; lai nodrošinātu vienlīdzīgas iespējas piedalīties politiskajā un sabiedriskajā dzīvē, ir būtiski svarīgi sekmēt iekļaušanas pasākumus šajās jomās.

15. grozījums

Pielikums

5. RAKSTUROJUMS UN MĒRĶI

5.3. Priekšlikuma mērķi, sagaidāmie rezultāti un atbilstīgie ABM rādītāji

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Eiropas gadā jāveicina domu apmaiņa un jārada risinājumi, lai nodrošinātu tādu cilvēku daudzveidīgu līdzdalību sabiedrībā, kurus skar nabadzība un sociālā atstumtība, jāstimulē tādas organizācijas, kurās šīs personas darbojas, un jāsekmē spēcīgāku sistēmu attīstība, lai nodrošinātu iesaistīšanos pasākumos, kuri paredzēti tam, lai būtiski ietekmētu nabadzības izskaušanu. Tas palīdzēs ar atklāto koordinācijas metodi radīt lielāku ietekmi plašā vietēja rakstura jautājumu lokā.</p>	<p>Eiropas gadā jāveicina domu apmaiņa un jārada risinājumi, lai nodrošinātu tādu cilvēku <u>integrāciju un</u> daudzveidīgu līdzdalību sabiedrībā, kurus skar nabadzība un sociālā atstumtība, jāstimulē tādas organizācijas, kurās šīs personas darbojas, un jārada apstākļi, kas veicina pasākumus efektīvai līdzdalībai <u>jāsekmē spēcīgāku sistēmu attīstība</u>, lai nodrošinātu iesaistīšanos pasākumos, kuri paredzēti tam, lai būtiski ietekmētu nabadzības izskaušanu. Tas palīdzēs ar atklāto koordinācijas metodi radīt lielāku ietekmi plašā vietēja rakstura jautājumu lokā.</p>

Pamatojums

Pašsaprotams.

Brisele, 2008. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas teritoriālās sadarbības grupa — jauns impulss teritoriālajai sadarbībai Eiropā”

(2008/C 257/03)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver nepieciešamību ātri un saskaņoti piemērot regulu visā ES teritorijā atbilstoši jaunā instrumenta Eiropas dimensijai;
- uzsver, ka divām vai vairākām valstīm piederošu dažādu līmeņu institucionālo dalībnieku teritoriālās sadarbības veidiem piešķirot Kopienas līmeņa sadarbības juridisko statusu, ETSG var aizsākt horizontālu Eiropas integrācijas procesu, īstenojot subsidiaritātes un tuvuma principu;
- uzsver, ka iespēja iesaistīt vienotā sadarbības struktūrā dažādu līmeņu iestādes paver ceļu jauniem daudzlīmeņu pārvaldības veidiem, dodot iespēju Eiropas reģionālās un vietējās pašvaldībām ES rīcībpolitiku izstrādi un īstenošanu, tādejādi Eiropas Savienībā sekmējot atvērtāku, uz līdzdalību vērstu, demokrātiskāku, atbildīgāku, pārredzamāku pārvaldību;
- apstiprina savu nodomu veikt nozīmīgu informācijas darbu un veicināt ETSG instrumentu, izmantojot politisku mobilizāciju, komunikācijas iniciatīvas, veidojot pieredzes un paraugprakses apmaiņas tīklus, kā arī veicot pētījumus;
- aicina Eiropas Komisiju nākamajā Zaļajā grāmatā par Eiropas teritoriālo kohēziju uzsākt stratēģiskās debates par ETSG.

Ziņotāja: Pjemontes reģiona priekšsēdētāja Mercedes BRESSO kdze (IT/PSE)

REĢIONU KOMITEJA

Problēmājautājumi, kas skar mūsu kontinentu, un Eiropas integrācijas nepieciešamība

1. atzinīgi vērtē regulas par Eiropas teritoriālās sadarbības grupu (ETSG) pieņemšanu. Tā ir efektīva atbilde uz būtisku prasību padziļināt Eiropas integrācijas procesu, ievērojot reģionālo daudzveidību un pielāgojot pastāvošos pārvaldes modeļus uzdevumiem, kas jārisina Eiropas Savienībai;

2. pieņem zināšanai, ka Eiropas Savienībā notiek tās nākotnei nozīmīgas pārmaiņas. Piemēri ir 2007. gada 13. decembrī parakstītais Lisabonas līgums, nesena Šengenas zonas paplašināšana, tajā iekļaujoties jaunām valstīm, *euro* ieviešana Kiprā un Maltā 2008. gada sākumā, pašlaik notiekošā budžeta pārskatīšana;

3. principā atzinīgi vērtē to, ka saskaņā ar jauno Lisabonas līgumu teritoriālā kohēzija ir iekļauta kā viens no Eiropas Savienības mērķiem Līguma par Eiropas Savienību 3. pantā, un atzīmē, ka īpaša uzmanība jāpievērš pārrobežu reģioniem; līdz ar to ir skaidri atzīts, ka Kopienas politikas jāizstrādā tādējādi, lai tās veicinātu policentriskas Eiropas teritorijas saskaņotu un līdzsvarotu attīstību; aicina Komisiju iesniegt priekšlikumu, kādus ES līmeņa pasākumus nākotnē varētu veikt, lai sasniegtu minēto mērķi;

4. atzīst, ka Eiropas Savienības un tās reģionu nākotne atkarīga no kohēzijas politiku un konkurētspējas veicināšanas stratēģiju pastiprinātas sinerģijas un tādas sektorpolitiku attīstības, kas sekmē ar globalizāciju saistīto problēmu risināšanu, īpaši mazāk attīstītajos reģionos, izmantojot pārrobežu, starpvalstu un starpreģionālu pieeju; atzīmē, ka, īstenojot pārrobežu, starptautisku un starpreģionālu sadarbību, jau ir radīta pievienotā vērtība, un tā rodas joprojām — Eiropas, politiska, institucionāla, ekonomiska un sociāli kulturāla pievienotā vērtība; atzīmē, ka pārrobežu, starptautiskās un starpreģionālās sadarbības rezultātā jau ir radīta pievienotā vērtība, un tā rodas joprojām — Eiropas, politiska, institucionāla, ekonomiska un sociāli kulturāla pievienotā vērtība;

5. atgādina, ka teritoriālā kohēzija ir Eiropas Savienības teritoriālās programmas centrālais elements. Tas nozīmē, ka nākotnē Eiropas kohēzijas politikā, kā arī citās Kopienas politikas jomās jāpalielina teritoriālās dimensijas nozīme;

6. uzskata, ka teritoriālā kohēzija ir būtisks faktors tautsaimnieciskās izaugsmes un solidaritātes mērķu sasniegšanā, kā arī tādas sociālās tirgus ekonomikas veidošanā, kas nodrošina augstu konkurētspēju un ir orientēta uz pilnīgu nodarbinātību, sociālo progresu un ilgtspējīgu attīstību;

7. norāda, ka teritoriālā kohēzija var vienlaicīgi pastiprināt Eiropas reģionu konkurētspēju un ilgtspējību atbilstīgi dalībvalstu 2008. gadā aktualizētās atjauninātās Lisabonas stratēģijas mērķiem;

8. uzskata, ka teritoriālā sadarbība un pirmām kārtām pārrobežu sadarbība ir svarīgs Eiropas integrācijas elements un viena no ES politiskajām prioritātēm, un norāda, ka teritoriālā sadarbība ir būtiski svarīga nomaļajiem reģioniem, salām un kalnu apgabaliem;

9. aicina Eiropas Komisiju nākamajā Zaļajā grāmatā par Eiropas teritoriālo kohēziju uzsākt stratēģiskās debates par ETSG.

Eiropas teritoriālās sadarbības grupas (ETSG) politiskā un stratēģiskā nozīme

10. atbalsta teritoriālo sadarbību kā svarīgu kohēzijas politikas instrumentu, lai risinātu jautājumus ar spēcīgu teritoriālo dimensiju nozarēs, kas ir būtiskas no tautsaimnieciskā, sociālā, kultūras un vides viedokļa;

11. uzsver, ka teritoriālā sadarbība ir atbilstoša atbilde uz prasību, lai plānošanas periodā no 2007. līdz 2013. gadam fondu sadale būtu ģeogrāfiski līdzsvarotāka;

12. atzinīgi vērtē faktu, ka plānošanas periodā no 2007. līdz 2013. gadam kohēzijas politikā paredzēts ievērojami paplašināt teritoriālo sadarbību, izmantojot šādus līdzekļus:

- iekļaujot Kopienas iniciatīvu *INTERREG*, kas kļūst par pilntiesīgu Eiropas kohēzijas politikas mērķi (3. mērķis),
- teritoriālās sadarbības iniciatīvas pastiprināti virzot uz Lisabonas un Ģēteborgas mērķu sasniegšanu,
- nostiprinot teritoriālo sadarbību un tās saikni ar citām ES tematiskajām politikām iniciatīvas "Reģioni ekonomiskajām pārmaiņām" ietvaros,
- uzlabojot sadarbības struktūras, darbības nosacījumus un kapitalizācijas procesus, tostarp izmantojot arī ES-27 tīklu veidošanas programmas (*Urbact*, *Interact*, *ESPON*);

13. uzskata, ka Regula (EK) Nr. 1082/2006 par Eiropas Teritoriālās sadarbības grupu ir svarīgs juridisks instruments, lai uzlabotu sadarbību starp pašvaldībām Eiropā ar visās dalībvalstīs tieši piemērojama un vienota Kopienas regulējuma palīdzību;

14. uzskata, ka tiešā saikne ar *acquis communautaire* vēl vairāk stiprinās tās paredzamo potenciālu, kas piešķirs tai lielāku spēku un sekmēs iespēju tikt integrētai normatīvajos aktos, padarīs to tālejošāku un dinamiskāku salīdzinājumā ar tradicionālajiem sadarbības instrumentiem;

15. atzīmē, ka iepriekšējais tiesiskais regulējums, kuru turklāt regulā neatceļ, bieži izraisīja neskaidrības;

16. atzinīgi vērtē to, ka regulā par ETSG ir iekļauta liela daļa pasākumu, ko teritoriālās sadarbības jomā ievieša ar Eiropas Padomes *acquis*. Pateicoties Eiropas Padomes 1980. gada Eiropas Pamatkonvencijai par pārrobežu sadarbību un tās 1995. un 1998. gada papildprotokoliem, pirmo reizi tika atzītas teritoriālo pašvaldību tiesības īstenot pārrobežu sadarbību;

17. atzīmē, ka ETSG ir instruments, ar ko izveido Eiropas sadarbības struktūru, lai varētu veiksmīgi risināt pastāvošās juridiskās un administratīvās problēmas saistībā ar pārrobežu, starpvalstu un starpreģionu programmu un projektu īstenošanu un pārvaldību, kā arī teritoriālo sadarbību kopumā;

18. uzsver, ka ETSG veicina teritoriālās sadarbības iniciatīvu stabilitāti un drošību, veidojot sadarbības grupas ar juridiskas personas statusu un nepieciešamajiem līdzekļiem, lai īstenotu projektus un pasākumus ar Kopienas finansiālo atbalstu vai bez tā;

19. atkārtoti uzsver, ka ETSG var būt efektīva Eiropas, valstu un reģionālo politiku koordinācijas un īstenošanas platforma daudzās svarīgās jomās, piemēram, saistībā ar infrastruktūrām, uzņēmumu konkurētspēju, pētniecību un jauninājumiem, apmācību, vides aizsardzību, risku novēršanu, enerģētikas un transporta tīkliem, veselības aprūpi un sociāliem pakalpojumiem, ilgtspējīgu un policentrisku pilsētu attīstību;

20. atgādina, ka Eiropas programmas, piemēram, *INTERREG* sekmējušas daudzu struktūru izveidošanu, ļāvušas panākt vienošanās un noslēgt līgumus, lai konkretizētu teritoriālo pašvaldību pārrobežu un starpreģionu sadarbības formas kopējo interešu jomās;

21. uzskata, ka ETSG var būt jauna iespēja tiesiskā regulējuma noteikšanai un eiroreģionu konsekventai attīstībai, kuri, pateicoties sadarbības iniciatīvām, pēdējo gadu laikā ir izšķirošu ieguldījumu praktiskas sadarbības veidošanā daudzās jomās, kaimiņattiecību nostiprināšanā, iedzīvotāju tuvināšanā, zināšanu nodošanā un paraugprakses apmaiņā;

22. uzsver, ka ETSG regulas mērķis nav pārtraukt pašreizējo eiroreģionu darbību vai izveidot jaunu administratīvu struktūru, bet gan nodrošināt uzticamu Eiropas teritoriālās sadarbības papildiespēju;

23. uzsver, ka EGTC ir efektīvs līdzeklis, lai īstenotu decentralizētu sadarbību visā Eiropas Savienībā vairākās politikas jomās, balstoties uz stabilām struktūrām, kas spējīgas panākt iedzīvotāju aktīvāku līdzdalību un pieņemt kopīgus lēmumus, kuri tiks pilnībā īstenoti un pat ievadīs ilgtermiņa stratēģisku sadarbību;

24. atzīmē, ka ETSG var būt un tam jābūt primāram darbības instrumentam, sekmējot kredītu tirgus pieejamību, lai finansētu infrastruktūras vai vispārējas nozīmes pakalpojumus dažādos ES reģionos; tas savukārt radītu ieņēmumus, lai nodrošinātu minēto pasākumu finansiālo segumu;

25. atzīmē, ka viens no Kopienas līmenī īstenojamajiem pasākumiem būtu rosināt ETSG kā preferenciāla sadarbības instrumenta izmantošanu, lai gūtu būtiskas priekšrocības, kas izriet no sadarbības politiku, plānu un projektu pārvaldības vienkāršošanas, kā arī, lai izplatītu administratīvo paraugpraksi visā ES;

26. uzskata, ka ETSG instrumenta pieņemšana var ļaut esošām sadarbības struktūrām ne tikai darboties saskaņotāk un efektīvāk, paredzot fondu racionālāku izmantošanu, nevis to izklieidēšanu, bet arī uzlabot sasniegto rezultātu kvalitāti;

27. atkārtoti uzsver, ka, pateicoties reģionālo un vietējo pašvaldību, kā arī teritoriālā līmeņa sociālo un ekonomisko partneru ciešākai iesaistei, ETSG ievērojami veicinās resursu efektīvāku sadalījumu un pārvaldību;

28. uzsver, ka divām vai vairākām valstīm piederošu dažādu līmeņu institucionālo dalībnieku teritoriālās sadarbības veidiem piešķirot Kopienas līmeņa sadarbības juridisko statusu, ETSG var aizsākt horizontālu Eiropas integrācijas procesu, īstenojot subsidiaritātes un tuvuma principu;

29. apstiprina, ka ar ETSG instrumenta starpniecību Eiropas reģionālās un vietējās pašvaldības var veicināt ES rīcībpolitiku izstrādi un īstenošanu, tādējādi Eiropas Savienībā sekmējot atvērtāku, uz līdzdalību vērstu, demokrātiskāku, atbildīgāku, pārredzamāku pārvaldību;

30. uzsver, ka iespēja iesaistīt vienotā sadarbības struktūrā dažādu līmeņu iestādes paver ceļu jauniem daudzlīmeņu pārvaldības veidiem, kur iesaistītie dalībnieki katrs atbilstoši savai kompetencei veicina pasākuma vispārējo sekmīgumu.

Regulas piemērošana saskaņā ar Kopienas garu

31. uzsver, ka regulas juridiskais statuss nodrošina vienotus teritoriālās sadarbības noteikumus visās dalībvalstīs, samazinot atšķirības, kas izriet no tiesību aktu sadrumstalotības. Pirmo reizi ir izveidots kopējs instruments ar tik plašu ģeogrāfisko darbības jomu;

32. uzskata, ka Regulas īstenošanai jābūt pienācīgi koordinētai, lai dalībvalstu izstrādātie dažādie tiesību akti, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1082/2006 piemērošanai, būtu saskaņoti, neradot nekāda veida neatbilstību vai šķēršļus;

33. uzsver nepieciešamību ātri un saskaņoti piemērot regulu visā ES teritorijā atbilstoši jaunā instrumenta Eiropas dimensijai;

34. uzskata, ka saskaņā ar Regulas par ETSG ievadā minētajām procedūrām ir svarīgi, lai trešās valstis visos iespējamās veidos nekavējoties tiktu iesaistītas jaunā Kopienas instrumenta ieviešanā;

35. pieņem zināšanai faktu, ka dažas dalībvalstis jau ir pieņēmušas regulas piemērošanas noteikumus, bet patur tiesības veikt rūpīgu minēto pasākumu analīzi, lai izvērtētu to atbilstību tiesību aktu saskaņošanas un teritoriālās sadarbības veicināšanas mērķiem;

36. izsaka nožēlu par to, ka lielākā daļa dalībvalstu vēl nav pieņēmušas regulas piemērošanas noteikumus, un aicina kompetentās iestādes to veikt bez liekas kavēšanās, neradot šķēršļus un birokrātiskus ierobežojumus ETSG izveidošanai un pilnīgai darbībai;

37. uzsver, ka ETSG ir izveidota, lai, citastarp, atvieglotu pārvaldības procedūras un teritoriālās sadarbības iniciatīvu īstenošanu. Tāpēc ir nepieciešama visplašākā sadarbība katras dalīb-

valsts iekšienē starp dažādām valsts, reģionālām un vietējām iestādēm atbilstoši to kompetencēm;

38. tomēr uzskata, ka papildus vietējo un reģionālo pašvaldību tiešai iesaistei svarīga ir sadarbība un informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm;

39. atgādina, ka ar regulu par ETSG Kopienas tiesībās ievieš jaunu juridisku personu kategoriju, pret kuru, neraugoties uz nozīmīgām atsaucēm uz valstu tiesībām, saskaņā ar tiesās iedarbības un tiešas piemērojamības principu dažādās dalībvalstīs jābūt vienādei attieksmei;

40. uzsver, ka Regulas 2. pantā ir noteikta precīza hierarhija, saskaņā ar kuru ne tikai Kopienas tiesību aktiem, bet arī konvencijām un topošo ETSG statūtu noteikumiem ir lielāks spēks nekā ETSG mītnes dalībvalsts tiesību aktiem, kas tiek piemēroti vienīgi tajās jomās, kas regulā nav ietvertas vai ir ietvertas tikai daļēji;

41. uzsver, ka Regulas noteikumus, kas neatsaucas uz valstu tiesībām, piemēro tieši katram ETSG izveidošanas gadījumam;

42. uzskata, ka iespējamajiem ETSG locekļiem no vismaz divām dalībvalstīm regula piešķir tūlītēji piemērojamas tiesības izveidot ETSG saskaņā ar tās noteikumiem;

43. atgādina, ka, tad, ja dalībvalstis neizpilda pienākumu pieņemt attiecīgus piemērošanas noteikumus, tiek mazināts EGTC potenciāls; tādēļ aicina Eiropas Komisiju rosināt dalībvalstis izpildīt to saistības šajā jomā;

44. uzskata, ka Eiropas Komisijai var būt izšķiroša nozīme, lai ETSG būtu pilnībā darbotiespējīgas atbilstoši regulas patiesajam mērķim;

45. aicina Eiropas Komisiju mudināt dalībvalstis pieņemt nepieciešamos piemērošanas pasākumus, vienlaikus sniedzot piemērotu atbalstu kompetentajām valstu iestādēm, pieņemot pamatnostādnes, skaidrošanas kritērijus un tehniskas norādes. Šajā nolūkā Komisija varētu izmantot darbu, ko veikusi Reģionu komitejas izveidotā ekspertu grupa ETSG jautājumā;

46. vēlas, lai ilgstošu pārkāpumu gadījumā Eiropas Komisija izskatītu iespēju uzsākt nepieciešamo procedūru pret dalībvalstīm, kas nav nepamatoti izpildījušas pienākumu pieņemt nepieciešamos regulas piemērošanas pasākumus.

ETSG izmantošanas veicināšana

47. uzskata, ka Eiropas teritoriālās sadarbības grupas izmantošanu var veicināt ar īpašiem Kopienas komunikācijas, apmācības un citiem lietderīgiem pasākumiem, tostarp juridiskajiem, ekonomiskajiem un finanšu stimuliem;

48. šajā sakarā uzskata, ka nozīmīgākos ekonomiskos un finansiālos stimulus var iedalīt divās galvenajās grupās. Komiteja iesaka noteikt pirmo grupu kā īpašu Kopienas programmu, ko varētu finansēt no ERAF un kas sekmētu jaunu ETSG izveidi vai arī sadarbības projektu pārveidi, izmantojot līdzšinējās klasiskās pārvaldības metodes;

49. uzskata, ka ekonomisko un finansiālo stimulu otrā grupa būs paredzēta, lai Komisijas izsludinātajos konkursos nodrošinātu vēl lielāku efektivitāti to projektu novērtēšanā, kas saistīti ar ETSG izveidi, kā arī, vienojoties par projekta īstenošanu, prognozētu tā ilgtspējību. Tādējādi tiktu sekmēta sadarbības izvēšana iestāžu līmenī vidējā termiņā un ilgtermiņā, līdzās Kopienas finansējumam meklējot jaunas finansēšanas iespējas;

50. uzskata, ka attiecībā uz juridiska rakstura pasākumiem, kuri jāievieš, lai nodrošinātu šā mehānisma sekmīgu īstenošanu visā ES, atbildība pirmām kārtām jāuzņemas Komisijai, kurai tehnisku atbalstu sniegtu Reģionu komiteja;

51. ierosina Eiropas Komisijai pastiprināt iekšējo informēšanas darbību ģenerāldirektorātos, lai palielinātu zināšanas par ETSG instrumenta nozīmi Eiropas Savienības nozaru politikā īstenošanā;

52. paziņo par savu gatavību sadarboties ar starptautiskajiem dalībniekiem, lai īstenotu iepriekš minētos veicināšanas pasākumus.

Briselē, 2008. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas loma

53. atgādina, ka saskaņā ar EK Līguma 265. pantu tai ir īpaša padomdevējas kompetence starpvalstu sadarbības jautājumā:

— teritoriālā sadarbība, sevišķi ETSG, ir viena no Reģionu komitejas pašreizējo politisko pilnvaru un jaunā sadarbības protokola ar Komisiju galvenajām prioritātēm;

— regulas 5. pantā ir noteikts, ka ETSG locekļiem ir pienākums informēt Reģionu komiteju par turpmākajiem nolīgumiem un statūtu reģistrāciju un/vai publicēšanu. Minētais pienākums paver iespēju Reģionu komitejā izveidot ETSG "Eiropas reģistru", kā to sākotnēji pieprasījusi Reģionu komiteja 2004. gada atzinumā par regulas priekšlikumu (CdR 62/2004);

54. apstiprina savu nodomu veikt nozīmīgu informācijas darbu un veicināt ETSG instrumentu, izmantojot politisku mobilizāciju, komunikācijas iniciatīvas, veidojot pieredzes un paraugprakses apmaiņas tīklus, kā arī veicot pētījumus;

55. uzsver, ka ir izveidota ETSG teritoriālo ekspertu grupa, kuras uzdevums ir pārraudzīt valstu piemērošanas noteikumu pieņemšanu un veicināt pieredzes apmaiņu par ETSG izveidošanu un pārvaldību teritoriālā līmenī;

56. aņņemas noteikt iespējas, ko sniedz gan dalībvalstu, gan trešo valstu, kas ir ES kaimiņvalstis, tiesību akti, lai palielinātu Eiropas Savienības un trešo valstu pašvaldību sadarbības iespējas;

57. pastiprinās sadarbību ar Eiropas mēroga reģionālajām organizācijām, kurām ir konkrēta un ilglaicīga pieredze Eiropas teritoriālās sadarbības jomā;

58. uzsver, ka cieša starpiestāžu sadarbība, iesaistot Eiropas iestādes, valstu valdības un reģionālās un vietējās pašvaldības, ir ETSG un teritoriālās sadarbības panākumu būtisks priekšnoteikums.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums “Vispārēja pieeja migrācijai: Eiropas politikas darbaspēka migrācijas jomā izstrāde un tās nozīme attiecībā ar trešām valstīm”

(2008/C 257/04)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka Eiropas Savienībai iespējami ātri jāizstrādā patiesa Eiropas imigrācijas politika, ņemot vērā valdības dažādo līmeņu kompetenci, vienlaikus īstenojot valdības pašas kompetenci;
- atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas tādu mehānismu izveidei, kuri atvieglotu darbaspēka likumīgu migrāciju, ņemot vērā savstarpējo nesaskaņotību starp ierobežojošiem pasākumiem nelikumīgās imigrācijas apkarošanai un pasākumiem likumīgas imigrācijas sekmēšanai, un aicina Komisiju izstrādāt vispārēju Eiropas imigrācijas politiku, nodrošinot, ka ES līmeņa pasākumiem ir pievienotā vērtība, kā tas ir, piemēram, attiecībā uz augsti kvalificētiem darba ņēmējiem;
- piekrīt tam, ka nelegālā nodarbinātība ir viens no galvenajiem nelikumīgu imigrāciju sekmējošiem faktoriem, un tādēļ dalībvalstīm ir jāpilnveido un jāuzlabo darbs, lai izskaustu nelikumīga darba tirgus pastāvēšanu;
- pauž nožēlu, ka nevienā no minētajiem atsauces dokumentiem nav minēta Reģionu komitejas loma, un izsaka bažas par teritoriālajai dimensijai pievērsto nepietiekamo uzmanību, kaut gan jau bija atzīta vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme migrācijas plūsmu pārvaldībā, kā arī Reģionu komitejas konsultatīvā loma saistībā ar šo mērķi;
- norāda, ka reizē ar politikas ārējās dimensijas un ES imigrācijas pārvaldības instrumentu attīstību jāsekmē arī teritoriālā dimensija, iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības migrācijas vispārējās pieejas izstrādē. Šajā sakarā jānodrošina, lai Eiropas Komisija sekmētu Reģionu komitejas proaktīvāku lomu Kopienas pasākumu īstenošanas sākotnējā posmā;
- atzinīgi vērtē ierosmi sekmēt cirkulāro migrāciju, uzskatot, ka tā varētu labvēlīgi ietekmēt dalībvalstu darba tirgus un veicināt izcelsmes valstu attīstību.

Ziņotāja: Anna TERRÓN i CUSÍ kdze (ES/PSE), Katalonijas valdības (*Generalitat*) Eiropas Savienības lietu sekretāre

Atsauces dokumenti:

Komisijas paziņojums par cirkulāro migrāciju un mobilitātes partnerībām starp Eiropas Savienību un trešām valstīm

COM(2007) 248 galīgā redakcija

Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikums direktīvai, ar ko nosaka sankcijas darba devējiem, kas nodarbina trešo valstu valstspiederīgos, kuri dalībvalstīs uzturas nelegāli

COM(2007) 249 galīgā redakcija

Priekšlikums Padomes direktīvai par trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos augsti kvalificētas nodarbinātības nolūkos

COM(2007) 637 galīgā redakcija

Priekšlikums Padomes direktīvai par apvienotu pieteikšanās procedūru, lai trešo valstu valstspiederīgajiem izsniegtu apvienotu uzturēšanās un darba atļauju dalībvalsts teritorijā, kā arī par vienotu tiesību kopumu trešo valstu darba ņēmējiem, kuri likumīgi uzturas dalībvalstī

COM(2007) 638 galīgā redakcija

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

Vispārīgi ieteikumi

1. uzskata, ka Eiropas Savienībai iespējami ātri jāizstrādā patiesa Eiropas imigrācijas politika, ņemot vērā valdības dažādo līmeņu kompetenci, vienlaikus īstenojot valdības pašas kompetenci;

2. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvas tādu mehānismu izveidei, kuri atvieglotu darbaspēka likumīgu migrāciju, ņemot vērā savstarpējo nesaskaņotību starp ierobežojošiem pasākumiem nelikumīgās imigrācijas apkarošanai un pasākumiem likumīgas imigrācijas sekmēšanai un aicina Komisiju izstrādāt vispārēju Eiropas imigrācijas politiku apjomā, nodrošinot, ka ES līmeņa pasākumiem ir pievienotā vērtība, kā tas ir, piemēram, attiecībā uz augsti kvalificētiem darba ņēmējiem;

3. piekrīt tam, ka nelegālā nodarbinātība ir viens no galvenajiem nelikumīgu imigrāciju sekmējošiem faktoriem, un tādēļ dalībvalstīm ir jāpilnveido un jāuzlabo darbs, lai tiktu veikti visi pasākumi, kas nepieciešami nelikumīga darba tirgus apkarošanai;

4. uzskata, ka nelikumīga darba tirgus apkarošanā īpaša uzmanība pirmām kārtām jāpievērš darba devējiem vai personām, kuri pieņem darbā personas, kas kādā no dalībvalstīm uzturas nelegāli;

5. uzskata, ka apvienota atļauja ir lietderīgs instruments nelikumīgas imigrācijas novēršanai un atgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā noteiktas tiesības uz labu pārvaldību;

nības Pamattiesību hartas 41. pantā noteiktas tiesības uz labu pārvaldību;

6. uzskata, ka sadarbībai ar trešām valstīm ir izšķirīga nozīme vispārējas un atbilstīgas pieejas formulēšanā imigrācijas jomā, kā atzīmēts 2005. gada Eiropadomes sanāksmes secinājumos, atgādinot, ka "migrācijas jautājumi ir galvenais elements ES attiecībās ar trešām valstīm, tostarp jo īpaši ar ES kaimiņu reģioniem" ⁽¹⁾;

7. uzsver, ka, veidojot tā saucamās mobilitātes partnerības, par prioritāti jāuzskata tādas trešās valstis, kuras ir gatavas sniegt ievērojamu ieguldījumu nelikumīgas migrācijas un cilvēku tirdzniecības apkarošanā;

8. atzinīgi vērtē priekšlikumus ciešāk sadarbīties ar trešām valstīm, izveidojot mobilitātes partnerības vai sniedzot tehnisku un/vai finansiālu palīdzību, un, pamatojoties uz vienlīdzības principu, aicina Komisiju meklēt jaunus sadarbības veidus ar trešām valstīm un tranzitvalstīm, radot uzticības gaisotni, lai ļautu šīm valstīm sadarbīties nelikumīgās imigrācijas apkarošanā un izstrādāt mehānismus likumīgas imigrācijas sakārtošanai;

9. atzīmē vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgo nozīmi sarunās un sakaru ar izcelsmes un tranzitvalstīm izveidē, īpaši attīstības un sadarbības jomā. Atgādina par vietējo un reģionālo pašvaldību ievērojamo lomu AENEAS, MEDA un TACIS programmas sekmīgā norisē un uzsver sakarus ar trešām valstīm un tranzitvalstīm, kas izveidoti, pateicoties imigrantu kopienām, kā arī ar to starpniecību gūtās zināšanas;

⁽¹⁾ Prezidentvalsts secinājumi. Eiropadomes 2005. gada 15. un 16. decembra sanāksme. IV sadaļas 8. punkts.

10. pauž nožēlu, ka nevienā no minētajiem atsaucēs dokumentiem nav minēta Reģionu komitejas loma, un izsaka bažas par teritoriālajai dimensijai pievērsto nepietiekamo uzmanību, kaut gan jau bija atzīta vietējo un reģionālo pašvaldību nozīme migrācijas plūsmu pārvaldībā, kā arī Reģionu komitejas konsultatīvā loma saistībā ar šo mērķi;

11. norāda, ka reizē ar politikas ārējās dimensijas un ES imigrācijas pārvaldības instrumentu attīstību jāsekmē arī teritoriālā dimensija, iesaistot vietējās un reģionālās pašvaldības migrācijas vispārējās pieejas izstrādē. Šajā sakarā jānodrošina, lai Eiropas Komisija sekmētu Reģionu komitejas proaktīvāku lomu Kopienas pasākumu īstenošanas sākotnējā posmā ⁽²⁾;

12. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību darbu imigrantu integrācijas politikas īstenošanā un to lomu, nodrošinot darba tirgus piekļuvei paredzēto mehānismu sekmīgu darbību, un atzīmē, ka minētajām pašvaldībām var būt svarīga nozīme migrējošo darba ņēmēju izglītošanā, lai nodrošinātu viņu līdzdalību gan Eiropas darba tirgū, un atgriešanās gadījumā arī izcelsmes valsts darba tirgū;

13. atgādina, ka vietējām un reģionālām pašvaldībām ir izšķirīga nozīme publisko pakalpojumu sniegšanā imigrantiem (gan likumīgiem, gan nelikumīgiem), to pārziņā ir arī uzņemšanas, veselības aprūpes un mājokļu politika. Kā atzīmēts Eiropas Savienības Galvaspilsētu reģionu parlamentu 2006. gada aprīlī notikušās 5. konferences deklarācijā, atsevišķiem migrācijas skartajiem reģioniem un vietējām pašvaldībām migrācija ir radījusi un joprojām rada nozīmīgas izmaksas publisko pakalpojumu jomā, tādēļ būtu lietderīgi izpētīt jaunas formas, lai piešķirtu pašvaldībām vēl lielāku nozīmi valsts iniciatīvu un stratēģiju izstrādē, kas saistītas ar piekļuvi darba tirgum un integrēšanos tajā;

14. uzsver, ka priekšroka dodama terminam "nelikumīga imigrācija", jo vairākās ES oficiālajās valodās terminam nelegāls ir nepārprotama saistība ar noziedzīgu rīcību, un katrā ziņā aicina izvairīties no termina "nelegāls imigrants" lietojuma;

15. atzīmē, ka ir minētas arī citas ES politikas, kas varētu skart migrantus, piemēram, attīstības politika, Eiropas nodarbinātības stratēģija un citas ar sociālo un ekonomikas jomu saistītas politikas, tādēļ aicina nodrošināt labāku koordināciju starp visām ar migrāciju saistītajām politikām;

16. aicina Komisiju ņemt vērā dalībvalstu prognozes par darbaspēka nepieciešamību, pamatojoties uz atbilstīgu informāciju, ko dalībvalstis sniegušas Eiropas Kopienas Statistikas birojam, kā arī sarakstu ar profesijām, kurās visgrūtāk aizpildīt

vakances, lai vēl precīzāk apzinātu dalībvalstu pasākumus un prognozes. Tomēr jāņem vērā tas, ka darba atļauju izsniegšana trešo valstu valstspiederīgajiem ir dalībvalstu kompetencē;

17. atzīmē uzticamas un atjauninātas statistikas nozīmību, kas ļautu dalībvalstīm brīvprātīgi apmainīties ar informāciju un dalīties pieredzē par nodarbinātības politiku un darba tirgu, kā paredzēts Regulā (EK) Nr. 862/2007 par Kopienas statistiku attiecībā uz migrāciju un starptautisko aizsardzību ⁽³⁾;

18. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību svarīgo nozīmi informācijas un statistikas datu ieguvē un uzsver ieguldījumu, ko tās var sniegt gan saistībā ar Eiropas portālā par imigrāciju atspoguļotās informācijas apkopošanu, gan arī EURES tīkla pakalpojumu paplašināšanu. Vietējo un reģionālo pašvaldību pārziņā jau ir vairāki Interneta portāli, kuri varētu papildināt minētās iniciatīvas;

19. izsaka bažas par skaidru norāžu trūkumu attiecībā uz starptautiskajiem līgumiem, ko dalībvalstis noslēgušas Starptautiskās Darba organizācijas ietvaros, un atgādina, ka dalībvalstīm jānodrošina atbilstība Deklarācijai par darba pamatprincipiem un pamattiesībām (ILO, 1998) un Migrējošo darba ņēmēju rīcības plānam (ILO, 2004), kā arī personu pamattiesībām saskaņā ar spēkā esošajām starptautiskajām konvencijām;

20. uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi izveidot vietējo un reģionālo pašvaldību tīklu, lai izstrādātu kopējus rādītājus un statistikas instrumentus, kas precīzāk ataino stāvokli migrācijas jomā;

21. uzsver, ka ir svarīgi veicināt pastāvīgu darba grupu un forumu (konferences, semināri) organizēšanu, lai nodrošinātu imigrantu uzņemšanas un sociālās integrācijas paraugpraksi un pieredzes apmaiņu;

22. atbalsta aicinājumu dalībvalstīm ratificēt Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu aizsardzību.

Cirkulārā migrācija un attiecības ar trešām valstīm

23. atzinīgi vērtē ierosmi sekmēt cirkulāro migrāciju, uzskatot, ka tā varētu labvēlīgi ietekmēt dalībvalstu darba tirgus un veicināt izcelsmes valstu attīstību;

24. atzīst, ka cirkulārā migrācija var veidot pozitīvu saikni, kas vieno izcelsmes valstis un uzņēmējvalstis, kā arī būt instruments dialoga, sadarbības un savstarpējās sapratnes veicināšanai;

⁽³⁾ Regulas Nr. 862./2007 apsvērumos teikts, ka "5) aizvien pieaug vajadzība pēc statistiskas informācijas attiecībā uz migrantu profesiju, izglītību, kvalifikāciju un darbības veidu", "6) Saskaņota un salīdzinājama Kopienas migrācijas un patvēruma statistika ir svarīga Kopienas tiesību aktu, migrācijas un patvēruma politiku un personu brīvas kustības attīstīšanā un pārraudzībā."

⁽²⁾ Saskaņā ar Eiropas Komisijas un Reģionu komitejas 2005. gada novembra sadarbības protokolu.

25. norāda uz to, ka cirkulārai migrācijai jāfunkcionē pareizi, lai nepieļautu, ka tā pārvēršas par nelikumīgas imigrācijas iespēju, tādēļ jāizveido efektīvi kanāli, nodrošinot migrantu atgriešanos un veicinot atgriezenisku procesu. Tā vienlaikus arī apzinās, ka cirkulārā migrācija nevar aizstāt pastāvīgo migrāciju, ne arī ierobežot dalībvalstu iniciatīvas saistībā ar imigrantu integrācijas politiku;

26. atbalsta ideju par ciešākas saistības nodrošināšanu starp imigrācijas un citām ES līmeņa politikām, lai uzlabotu izcelsmes valstu ekonomisko un sociālo attīstību un "mazinātu nelikumīgās migrācijas stimulus" (*);

27. atzinīgi vērtē mobilitātes partnerību ar trešām valstīm izveidi un atzīst asociācijas nolīgumu ar izcelsmes valstīm nozīmību. Komisijas paziņojumā ir uzsvērts, ka, noslēdzot vienošanos par mobilitātes partnerībām, būtu jāņem vērā ES un dalībvalstu savstarpējais pilnvaru sadalījums. Tajās jāietver instrumenti migrācijas plūsmu kopīgai pārvaldībai, pasākumi nelikumīgas imigrācijas apkarošanai un nelikumīgo imigrantu atpakaļuzņemšanas un atgriešanās atvieglošanai, kā arī mehānismi izcelsmes valstu ekonomiskās attīstības sekmēšanai;

28. atzīmē, ka ir būtiski izstrādāt nelikumīgo imigrantu atpakaļuzņemšanas līgumus ar trešām valstīm to saistību ietvaros, un uzsver nepieciešamību nodrošināt imigrantu repatriāciju, ievērojot imigrantu tiesības un atzītās starptautiskās tiesības;

29. aicina atzīt vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi starptautiskajā pārrobežu sadarbībā; atbalsta vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību ES kaimiņattiecību politikas īstenošanā, aicina vietējās un reģionālās pašvaldības sadarboties ar imigrantu izcelsmes valstu pašvaldībām, izmantojot Eiropas Komisijas izstrādātās programmas un jo īpaši kopējo eksperimentālo sadarbības programmu nomaļo reģionu un tiem kaimiņos esošo trešo valstu reģionālajai sadarbībai; un atgādina, ka tieši pašvaldības vislabāk pārzina jautājumu par imigrācijas ekonomisko un sociālo ietekmi un tās radītajām sekām izcelsmes valstīs;

30. atgādina par nepieciešamību analizēt cirkulārās imigrācijas izraisīto ietekmi izcelsmes valstīs un izpētīt naudas pārvedumu ietekmi minētajās valstīs. Saskaņā ar minēto pētījumu rezultātiem mudina piemērot nepieciešamos instrumentus, lai atvieglotu naudas pārvedumu procedūru;

31. aicina izpētīt iespējas iesaistīt gan migrācijas izcelsmes, gan galamērķa pilsētas un reģionus mobilitātes partnerībās, jo tās var atvieglot imigrantu mobilitāti un pozitīvi ietekmēt imigrantu sociālo integrāciju;

32. uzsver nepieciešamību sekmēt mehānismus to strādājošo imigrantu mobilitātes veicināšanai ES, kuri likumīgi uzturas un strādā attiecīgajā dalībvalstī;

33. uzsver, ka trešām valstīm, kuras iesaistījušās mobilitātes partnerībā, ir jācenšas efektīvi rosināt migrantu atgriešanos un atkārtotu integrāciju, proti, aktīvi jāīsteno pasākumi, kuru mērķis ir veicināt produktīvas darbavietas un pienācīgus darba apstākļus. Uzņēmējvalsts iestādēm tas būtu jāatgādina attiecīgajām izcelsmes valstīm, ar kurām ir nodibinātas mobilitātes partnerattiecības, un jāsniedz konsultatīvs un citāda veida atbalsts, kas nav saistīts ar finansējumu;

34. atzinīgi vērtē ieceri izsniegt ilgtermiņa daudzkārtējās vīzas, lai sekmētu cirkulāro migrāciju, un atbalsta iniciatīvas, kas paredzētas to trešo valstu valstspiederīgo līdzdalības dalībvalstu darba tirgos veicināšanai, kuri iepriekš ES ieceļojuši mācību nolūkā un kuri, piedaloties cirkulārās migrācijas mehānismos, izpildījuši ar atgriešanos saistītās prasības;

35. aicina Komisiju darīt visu iespējamo, lai cirkulāriem migrantiem atgriežoties izcelsmes valstīs, tiktu nodrošināta uzkrāto pensijas tiesību pārnese;

36. atzinīgi vērtē to, ka līdz ar citiem pasākumiem arvien lielāka interese tiek izrādīta par sadarbību ar trešām valstīm un atbalsta vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību attīstības projektos;

37. atbalsta ideju trešās valstīs atvērt kopīgus vīzu pieprasījuma centrus un lūdz šo ierosmi interpretēt nevis kā vēl vienu birokrātisku pasākumu, bet gan kā birokrātisko procedūru atvieglošanu un ierobežošanu.

Nelikumīgas nodarbinātības apkarošana

38. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu apkarot nelikumīgu darbu, ko veic trešo valstu valstspiederīgie, un par pamatotu uzskata to, ka Komisija uzsver šādu problēmu izplatību ES darba tirgū. Komiteja tomēr vērs uzmanību uz to, ka sankciju ieviešana par ES tiesību aktu neievērošanu ietilpst valsts kompetencē, izņemot tās sankcijas, kuru mērķis ir nodrošināt ES tiesību efektivitāti;

39. konstatē nepieciešamību novērtēt termina "darba devējs" un "uzņēmuma vadītājs" lietojuma pamatotību visās direktīvas valodu versijās, ja attiecīgās dalībvalsts tiesību aktos paredzēts nošķirt abus minētos terminus, priekšroka jādod terminam "darba devējs", nevis "uzņēmuma vadītājs", lai nošķirtu uzņēmējdarbību no noziedzīgas rīcības un ietvertu situācijas, kad nelikumīgu darbu piedāvā personas, kuras nav uzņēmumu vadītāji šā termina juridiskajā izpratnē;

(*) COM(2007) 248 galīgā redakcija.

40. uzskata, ka nelikumīgas imigrācijas apkarošanas nolūkā jāpiemēro sankcijas tiem, kuri pieņem darbā nelegāli, kā arī jāpastiprina darba inspekcijas, jāuzlabo legālās darbā pieņemšanas veidi un jāizpēta alternatīvas sistēmas, kas ļautu sekmēt labas prakses piemērus. Darba inspekciju rezultātiem jābūt publiski pieejamiem, lai patērētāji un iespējamie darba ņēmēji varētu izdarīt apzinātu izvēli;

41. uzskata, ka nelikumīgas nodarbinātības, kas ir viens no galvenajiem pastāvīgu migrācijas plūsmu veicinošiem faktoriem, apkarošana jāizvirza par prioritāti ES pasākumos saistībā ar imigrācijas politiku un ka direktīvas juridiskā pamata galvenajam motīvam jābūt nelikumīgas nodarbinātības apkarošanai un tikai pēc tam — nelikumīgas imigrācijas ierobežošanai, nevis otrādi;

42. atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām atbilstoši katras valsts tiesību sistēmai var būt nozīmīga loma darba tirgus kontroles un uzraudzības pasākumu īstenošanā un ka vajadzības gadījumā jāpaliekina cilvēkresursi un materiālie resursi, lai palielinātu inspekciju skaitu;

43. uzskata, ka nelikumīgas nodarbinātības apkarošanā īpaša uzmanība jāpievērš migrantu kontrabandas un cilvēku tirdzniecības novēršanai, un nosoda mafiju un organizētās noziedzības tīklus, kas veicina nelikumīgu imigrāciju un jo īpaši darbaspēka izmantošanu, kas ir izvērtiesies par ienesīgu noziedzīgu darbību;

44. atbalsta pasākumus, kas paredzēti nelikumīgas nodarbinātības apkarošanai, un rosina sekmēt kopīgas iniciatīvas starp dažādiem administrācijas līmeņiem (valsts, reģionālo un vietējo) un sociālajiem dalībniekiem (galvenokārt darba devējiem un arodbiedrībām, kā arī NVO un tiesību aizstāvības asociācijām) šajā jomā; aicina uzsākt informatīvus pasākumus attiecīgajās nozarēs, lai atrunātu darba devējus pieņemt darbā nelikumīgi un informētu viņus par priekšrocībām, ko rada darbaspēka likumīga nodarbināšana;

45. uzskata, ka no direktīvas piemērošanas jomas nebūtu lietderīgi izslēgt individuālos darba devējus, kas nodarbina nelikumīgus darbiniekus, tomēr vērš uzmanību uz to, ka šo dilemmu neizdosies atrisināt, ja netiks izstrādāti papildu pasākumi darba tirgū pieprasītu darbinieku pastāvīgai pieņemšanai darbā ar;

46. atzīmē nepieciešamību uzlabot nosacījumu elastību, paātrināt procedūru personu nodarbināšanai pagaidu darbā un saskaņā ar 2005. gada politikas plānu par likumīgu imigrāciju noteikt sezonālās imigrācijas iespējas, kas palīdzētu novērst turpmāku nelikumīgu nodarbināšanu;

47. vērš uzmanību uz to, ka Eiropas Savienībā sievietes imigrantes atrodas īpaši neaizsargātā situācijā gan profesionālajā, gan personiskajā aspektā, un aicina tam pievērst lielāku uzmanību;

48. atbalsta lēmumu nepiemērot sankcijas trešo valstu valstspiederīgajiem, uz kuriem attiecas direktīvas priekšlikums, kaut gan prasību pieņemt lēmumu par imigranta nosūtīšanu atpakaļ vai izraidīšanu^(?) var uzskatīt par sankciju, un atzinīgi vērtē likumpārkāpējiem piemērojamās ekonomiskās sankcijas, īpaši atgriešanās izdevumu segšanu, pie kuriem vēl varētu pieskaitīt līdz atgriešanās procedūras pabeigšanai ar imigrantu izmitināšanu un uzturēšanos saistītos izdevumus. Uzsvēr, ka Eiropas Savienībai jāsaņem tiesību akti, kuros ir iekļauti noteikumi par nelikumīgo imigrantu atgriešanu dzimtenē, un jānodrošina to atbilstība pamattiesībām;

49. aicina veikt nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tie migranti, kuri atgriezušies, saņem viņiem pienākošos atļaujumus;

50. lūdz dalībvalstu kompetentajām iestādēm nodrošināt labāku aizsardzību ļaunprātīgi izmantotajiem darba ņēmējiem un lūdz apsvērt iespēju piešķirt viņiem ilgtermiņa uzturēšanās atļauju, īpaši ļoti nopietnos gadījumos atbilstīgi direktīvai 2004/81/EK par uzturēšanās atļaujām, kas izsniegtas tādiem trešo valstu valstspiederīgajiem, kuri ir cilvēku tirdzniecības upuri vai bijuši iesaistīti darbībās, kas veicina nelegālo imigrāciju, un kuri sadarbojas ar kompetentajām iestādēm.

Augsti kvalificēts darbaspēks

51. atzinīgi vērtē ikvienu iniciatīvu, kas paredz veicināt likumīgus veidus ieceļošanai ES, kā arī centienus saskaņot dažādos un sarežģītos mehānismus piekļuvei ES dalībvalstu darba tirgiem;

52. uzskata, ka jāīsteno tādi pasākumi, kā, piemēram, “zilā karte”, kuru mērķis ir vairot Eiropas Savienības spēju piesaistīt kvalificēta un augsti kvalificēta darbaspēka migrācijas plūsmas, apmierināt ES darba tirgus vajadzības un nodrošināt Lisabonas stratēģijas izpildi. Komiteja tomēr aicina Komisiju sniegt termina “kvalificēts migrants” un “augsti kvalificēts migrants” skaidrāku definīciju; ierosina, lai minētajā definīcijā ņemtu vērā imigrantu izglītības līmeni, darba pieredzi, valodu zināšanas un citus svarīgus faktorus;

53. atgādina, ka nevajadzētu novērtēt par zemu nekvalificēta vai mazkvalificēta darbaspēka doto ieguldījumu dažu Eiropas valstu darba tirgos un atgādina Komisijai — pēc tam, kad tā būs izanalizējusi un izvērtējusi nekvalificētu vai mazkvalificētu darba ņēmēju nodarbinātības iespējas — par Padomes saistībām attiecībā uz uzņemšanas kārtības saskaņošanu darba tirgus vajadzībām, kā izklāstīts migrācijas politikas plānā;

54. uzskata, ka “zilā karte” jāpiešķir ne tikvien kvalificētiem darba ņēmējiem, kuri pieprasa uzturēšanās atļauju attiecīgajā ES dalībvalstī, bet arī tiem, kuri jau uzturas kādā no ES dalībvalstīm;

(?) COM(2005) 391 un COM(2007) 248.

55. uzskata par nepieciešamu iegūt uzticamu pamatinformāciju par kvalificēta darbaspēka nepieciešamību ES dalībvalstu darba tirgos un aicina Komisiju izstrādāt efektīvu vienotu metodi statistikas datu ieguvei un atspoguļošanai šajā jomā saskaņā ar Regulu Nr. 862/2007;

56. aicina dalībvalstis sekmēt vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību, lai noteiktu, cik lielā skaitā jāuzņem trešo valstu valstspiederīgie augsti kvalificēta darba pieprasījuma nodrošināšanai, un izsaka nožēlu, ka šis aspekts nav iekļauts direktīvas priekšlikumā;

57. izsaka šaubas, vai uz augsti kvalificēta darbaspēka mobilitāti var attiecināt prasību uzturēties pirmajā dalībvalstī vismaz divus gadus, un aicina Komisiju meklēt alternatīvas iespējas garantēt darbaspēka mobilitāti un nodrošināt atbilstību dalībvalstu darba tirgus prasībām;

58. atzinīgi vērtē izvīrītos nosacījumus augsti kvalificēta darbaspēka ģimenes locekļu iecelšanai, kas var izrādīties noteicošs elements augsti kvalificēta personāla pieņemšanai darbā, kā to apliecina citu valstu, piemēram, Austrālijas, Kanādas un ASV pieredze;

59. atgādina, ka svarīgs aspekts ir nepieļaut intelektuālā darbaspēka emigrāciju no jaunattīstības valstīm un izsaka bažas, ka saskaņā ar Starptautiskās Darba organizācijas informāciju kvalificēta darbaspēka uzņemšanas programmas (tostarp Komisijas nesenas iniciatīvas cirkulārās migrācijas jomā) varētu saasināt ar intelektuālā darbaspēka aizplūšanu saistītās problēmas ⁽⁶⁾;

60. lūdz veikt uzticamu un uz statistikas datiem balstītu pētījumu par intelektuālā darbaspēka emigrāciju un tās izraisītajām sekām izcelsmes valstīs, lai kopīgi ar izcelsmes valstīm rastu risinājumus un iespēju robežās novērstu migrācijas radītos riskus un sekas;

61. aicina Komisiju pieņemt visus nepieciešamos pasākumus, lai veicinātu kvalificēta darbaspēka cirkulāro migrāciju kā alternatīvu intelektuālā darbaspēka aizplūšanai, kas tādējādi migrantus rosinātu atgriezties savās izcelsmes valstīs un dalīties

ar uzņēmējvalstī iegūtajām zināšanām ⁽⁷⁾, kā arī reizē ļautu pastiprināt un padziļināt attiecības starp izcelsmes valsts un uzņēmējvalsts kopienām.

Apvienota uzturēšanās un darba atļauja

62. atzinīgi vērtē priekšlikumu par apvienotas uzturēšanās un darba atļaujas pieprasījumu un aicina uzlabot administratīvo iestāžu darbību, kuras var sekmēt minētās atļaujas izsniegšanu;

63. atzinīgi vērtē ikvienu priekšlikumu, kas paredz atvieglot mehānismu iecelšanai ES darba nolūkā, un lūdz vienkāršot atļaujas pieprasījuma un apstiprināšanas procedūras, lai nodrošinātu sistēmas efektivitāti un darbību;

64. uzskata, ka apvienotā atļauja ir labs instruments nelikumību apkarošanai, kas Eiropas Savienības dalībvalstīs ir vēra ņemama problēma, liedzot pilnībā īstenot Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītās tiesības uz labu pārvaldību;

65. izsaka gandarījumu par visu apvienotās atļaujas turētāju vienota tiesību kopuma atzīšanu un atgādina, ka jāatzīst arī šo tiesību saistība ar ILO garantēto starptautisko darba aizsardzības sistēmu;

66. atgādina, ka RK atzinumā *CdR 233/2006* ⁽⁸⁾ uzsvēta nepieciešamība uzlabot mehānismus profesionālās izglītības diplomu un kvalifikāciju, un plašākā nozīmē arī imigrantu profesionālo prasmju atzīšanai un saskaņošanai, lai atvieglotu viņu spējam atbilstīgāku integrāciju darba tirgū;

67. atzinīgi vērtē noteiktās garantijas attiecībā uz vienotu pieteikšanās procedūru apvienotās atļaujas saņemšanai, īpaši nepieciešamību pamatot pieprasījuma atteikumu un iespēju iesniegt apelāciju pret minēto atteikumu;

68. uzstāj, ka dalībvalstīm, ievērojot subsidiaritātes principu, jāreķinās ar vietējām un reģionālajām pašvaldībām imigrācijas politiku izstrādē, īpaši jautājumos saistībā ar integrēšanos darba tirgū, lai minētās pašvaldības varētu piedalīties lēmumu pieņemšanā par to teritorijā uzņemamo ārvalstnieku skaitu un viņu profesionālajām kvalifikācijām.

Briselē, 2008. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ Nodrošināt priekšrocības un mazināt ar darba ņēmēju mobilitāti saistītos riskus. Tematiskais dokuments 3. sanāksmei: Migrācija nodarbinātības nolūkos ES robežās un starptautiskajā mērogā. ILO forums, 2007.

⁽⁷⁾ Apvienotā parlamentārā asambleja. Ziņojuma projekts par kvalificētu strādnieku migrāciju un tās ietekmi uz valsts attīstību. AKK-ES/100.012/B/2007.

⁽⁸⁾ Reģionu komitejas atzinums "Rīcības plāns legālās migrācijas jomā — cīņa pret nelegālo imigrāciju, Eiropas migrācijas tīkla nākotne", CDR 233/2006, 13.2.2007.

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR) 2007.—2010. gada stratēģijas dokuments”

(2008/C 257/05)

REĢIONU KOMITEJA,

- atzīmē, ka Lisabonas Līgumam pievienotajā Pamattiesību hartā proklamētās demokrātijas un cilvēktiesību vērtības vienmēr bijušas Eiropas integrācijas procesa stūrakmens un ka cilvēktiesību aizsardzības uzlabošana ES sekmēs demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanas uzticamību ES ārējās attiecībās;
- norāda, ka demokrātija un cilvēktiesības pirmām kārtām ir visai pasaulei svarīgi jautājumi un “sabiedriskas vērtības” un ka daudzās sabiedrībās tieši vietējās pašvaldības ir vistuvāk indivīdam šo tiesību īstenošanā. Kā instruments, kas pirmām kārtām orientēts uz publisko iestāžu pilnveidošanu, tas varētu vairāk pievērsties vietējām un reģionālajām pašvaldībām;
- arī vērš uzmanību uz iespēju, ka Reģionu komitejas īstenotā vēlēšanu novērošanas stratēģija varētu būt viens no 5. mērķa pasākumiem, lai sekmētu demokrātisko struktūru veidošanos vietējā līmenī un iedzīvotāju līdzdalību demokrātiskajās norisēs;
- uzskata, ka atbalsts vēlēšanu novērošanai ir svarīgs demokrātijas attīstībai un ka ES turpmākajās vēlēšanu novērošanas stratēģijās īpaša uzmanība būtu jāvelta arī vietējo un reģionālo vēlēšanu novērošanai trešajās valstīs;
- uzskata, ka ES valstu vēlēšanu novērošanā būtu jāpievērš vairāk uzmanības demokrātijas veicināšanas ietekmes novērtējumam vietējā un reģionālajā līmenī.

Ziņotāja: Heini UTUNEN kdze (FI, ALDE), *Jyväskylä* pilsētas padomes locekle

Atsauces dokuments:

Eiropas Komisijas 2007.—2010. gada stratēģijas dokuments programmām, kas finansētas ar Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumentu (*EIDHR*) un tā pielikumiem (*EIDHR* finanšu piešķirumi 2007.—2010. gadam)

C(2007) 3765

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA,

A. Vispārējie ieteikumi

1. atzīmē, ka Lisabonas Līgumam pievienotajā Pamattiesību hartā proklamētās demokrātijas un cilvēktiesību vērtības, pēc RK domām, vienmēr bijušas Eiropas integrācijas procesa stūrakmens un ka cilvēktiesību aizsardzības uzlabošana ES sekmēs demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanas uzticamību ES ārējās attiecībās;

2. atzīst par īpaši svarīgu to, ka Eiropas Savienībā valda uzskats, ka demokrātija un cilvēktiesības ir vispārējas vērtības, kuru izplatība visā pasaulē ir enerģiski jāsekmē, un atbalsta darbu, kas vērsts uz šo vērtību veicināšanu trešajās valstīs;

3. atgādina, ka Reģionu komiteja vairākkārt paudusi savu nepārprotamo nostāju šajā jautājumā, proti, patiešām demokrātiska pārvaldība nav iedomājama bez ievērojamas pilnvaru un kompetenču daļas nodošanas vietējam un reģionālajam līmenim; sadarbojoties, lai rastu patiesus risinājumus konkrētām ikdienas problēmām, vietējās un reģionālās pašvaldības var vairot cilvēku savstarpējo uzticību, kā arī ticību vietējai demokrātijai un starpkultūru dialogam; šādi var sekmēt vietējo līdzdalību un ilgtspējīgu veikspējas pilnveidošanu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanai;

4. norāda, ka demokrātija un cilvēktiesības pirmām kārtām ir visai pasaulei svarīgi jautājumi un "sabiedriskas vērtības" un ka daudzās sabiedrībās tieši vietējās pašvaldības ir vistuvāk indivīdam šo tiesību īstenošanā. Kā instruments, kas pirmām kārtām orientēts uz publisko iestāžu pilnveidošanu, tas varētu vairāk pievērsties vietējam un reģionālajam pašvaldībām;

5. atzīst *EIDHR* īpašo nozīmi, veicinot demokrātijas un tiesiskuma attīstību un nostiprināšanu trešās valstīs visā pasaulē, kā arī tā nozīmi, lai ES rīcība šajā konkrētajā jomā būtu vienota un saskaņota;

6. uzskata, ka *EIDHR* ir svarīga loma, sekmējot Eiropas ieguldījumu demokrātijas un cilvēktiesību veicināšanā trešās valstīs.

RK uzsver, ka ES nodoms veicināt demokrātiju nenozīmē, ka ES modeli vajadzētu vai varētu eksportēt vai pārnest uz trešajām valstīm; *EIDHR* sniedz iespēju efektīvāk izplatīt kopīgos principus attiecībā uz indivīda brīvību. Norāda, ka Eiropas Padomes Vietējo pašvaldību harta daudzām jaunajām Eiropas demokrātijām ir bijis svarīgs iedvesmas avots un ceļvedis efektīvi strādājošas vietējās pašpārvaldes veidošanā. Uz šo pašu mērķi ir vērsts arī Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa Eiropas Reģionālās demokrātijas hartas jaunais projekts;

7. uzsver stratēģijas mērķi nodrošināt palīdzību neatkarīgi no trešo valstu valdību piekrišanas un tādēļ uzskata, ka demokrātiski ievēlētās attiecīgo valstu vietējās un reģionālās pašvaldības būtu jāuztver kā partneri *EIDHR* izvirzīto mērķu sasniegšanai un katrā ziņā jāpieskaita ieinteresēto pušu lokam, pielīdzinot tās pilsoniskās sabiedrības organizācijām;

8. atgādina, ka RK jau ir izveidojusi vairākus instrumentus savas politikas īstenošanai valstīs, ar kurām tai ir nodibināti sakari. Īpaši jānorāda, ka trīs darba grupu izveide, proti, darba grupas sadarbībai ar Rietumbalkāniem, Turciju un Horvātiju, kā arī konferenču cikla par Eiropas kaimiņattiecību politiku sarīkošana pavēra iespēju pastāvīgam politiskajam dialogam un paraugprakses apmaiņai ar trešo valstu vietējam un reģionālajam pašvaldībām;

9. uzskata, ka lietderīgāka ir ilgāka termiņa stratēģiska pieeja instrumentam un tā mērķiem. Prioritārās jomas katra plānošanas posma laikā ir mainījušās, un tādēļ programmu izstrādāšana un iniciatīvu ilgtermiņa attīstība un izvērtēšana ir apgrūtināta. Attiecīgo programmu detalizēta izvērtēšana un precīzas atskaites palīdz sekmīgi izstrādāt turpmākās programmas;

10. vērs uzmanību uz to, ka jāaskaņo pieteikumu iesniegšanas procedūras *EIDHR* finansējuma saņemšanai, un rosina vienkāršot konkrētus programmas izpildes pasākumus, lai ieguvējas būtu arī mazāk organizētas struktūras un lai tās varētu pilnvērtīgi un elastīgi izmantot šo instrumentu. *EIDHR* joprojām ir salīdzinoši neliela apjoma instruments, kura selektīvai un stratēģiski orientētai izmantošanai ir izšķirīga nozīme;

11. iesaka stratēģijas novērtēšanā un pārskatīšanā orientēties uz vietējo un reģionālo pašvaldību perspektīvu un subsidiaritāti trešajās valstīs. EIDHR pārvaldībā nevajadzētu palielināt birokrātiju tādā veidā, ka tā kļūtu par slogu, īpaši attiecībā uz projektiem, kas ir svarīgi vietējā līmeņa dalībniekiem. Būtu jāsekmē maksimāls elastīgums, lai novērstu diskrimināciju, ko varētu radīt attiecīgo struktūru smagnējums.

B. Tematiskie ieteikumi

12. Reģionu komitejas apņēmība veicināt demokrātiju, labu pārvaldību, Eiropas vērtības un cilvēktiesības ir pamats tās iesaistei stratēģijas īstenošanā kopumā. Tomēr, runājot par 5 ierosinātajiem mērķiem, daudzgadu plānā 2010.—2013. gadam īpaši varētu uzsvērt vietējo un reģionālo pašvaldību iespējamo iesaistīšanu 2. mērķa sasniegšanā. RK arī vērš uzmanību uz iespēju, ka Reģionu komitejas īstenošana vēlēšanu novērošanas stratēģija varētu būt viens no 5. mērķa pasākumiem, lai sekmētu demokrātisko struktūru veidošanu vietējā līmenī un iedzīvotāju līdzdalību demokrātiskajās norisēs.

1. mērķis

Stiprināt cilvēktiesību ievērošanu valstīs, kurās tās ir pakļautas vislielākajam riskam

13. norāda, ka, lai gan šajā mērķī paredzētais atbalsts ir paredzēts galvenokārt nevalstiskajām organizācijām, būtu jāatzīst, ka dažās valstīs un reģionos cilvēktiesību aizstāvji un pat pašvaldību amatpersonas ir pakļautas riskam saistībā ar savu amatu un ikdienas darbu. Būtu jācenšas mobilizēt vajadzīgo atbalstu;

2. mērķis

Stiprināt pilsoniskās sabiedrības nozīmi cilvēktiesību un demokrātisko reformu veicināšanā, atbalstot dažādu grupu interešu miermīlīgu saskaņošanu un uzlabojot politisko līdzdalību un pārstāvību

14. uzskata, ka līdzdalības un iekļaujoša demokrātija vietējā un reģionālajā līmenī ilgtermiņā ir labākais veids, kā izveidot uz iedzīvotāju vajadzībām orientētu un labi funkcionējošu demokrātiju, kuras pamatā ir laba pārvaldība un kura bauda iedzīvotāju uzticēšanos un atbalstu;

15. aicina veicināt iekļaujošas demokrātijas modeļus, nodrošinot, piemēram, abu dzimumu, pamatiedzīvotāju, ja tādi ir, un vietējo mazākumtautību politisko pārstāvību; turklāt vietējo mazākumtautību grupu, cilvēku ar invaliditāti, kā arī bērnu un jauniešu līdzdalība ir jomas, kurās vajadzīga paraugprakses izplatīšana un atbalsts, un šajā ziņā vietējām un reģionālajām pašval-

dībām to centienos nostiprināt iedzīvotāju līdzdalību ir īpaši svarīga loma;

16. norāda, ka labas, uz plašas politiskās pārstāvības un līdzdalības balstītas pārvaldības svarīgākais elements ir atziņa, ka labākos lēmumus var pieņemt iedzīvotājiem vistuvākajā līmenī;

17. norāda, ka pārvaldības pārredzamības nodrošināšanā, korupcijas apkarošanā un nabadzības izskaušanā ievērojama nozīme ir demokrātiskai pārskatatbildībai, sākot ar reģionālo un vietējo līmeni;

18. uzskata, ka sekmējot cilvēciskos kontaktus mazāk formālā līmenī, kā arī lielāku uzmanību veltot iedzīvotāju ikdienas problēmu risināšanai, vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir būtiska nozīme atšķirīgu interešu grupu vietējās sadarbības stiprināšanā;

19. uzskata, ka pamatbrīvību un cilvēktiesību jomā pilsoniskā sabiedrība, vietējās NVO un vietējā līmeņa organizācijas, kā arī vietējie cilvēktiesību aizstāvji var sasniegt labākos rezultātus politisko, ekonomisko un sociālo tiesību īstenošanā vietējā līmenī, ja to darbība ir atzīta un pasargāta no draudiem, vajāšanas un nedrošības, un ka vietējam līmenim ir īpaši svarīga nozīme demokrātisko vērtību un iedzīvotāju politiskās apziņas veicināšanā, ja visi spēj vienoties kopīgā darbā ar pilnvarotajām vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

20. uzsver vietējā līmeņa pievienoto vērtību pārrobežu sadarbībā dažādās jomās, tostarp konfliktu risināšanā. Īpaši jāizceļ vietēju iniciatīvu, piemēram, "pilsētu diplomātijas" pozitīvā loma konfliktu risināšanā, veicinot starpkultūru dialogu un īstenojot uzticēšanos sekmējošus pasākumus vietējā līmenī. Tādēļ būtu vēl vairāk jāpievēršas globālām kampaņām demokrātijas un cilvēktiesību jomā, piemēram, jāīsteno starptautiska pieeja, kurā ņemts vērā arī vietējais un reģionālais aspekts;

3. mērķis

Atbalstīt darbību cilvēktiesību un demokrātijas jautājumos ES pamatnostādnes iekļautajās jomās, ieskaitot dialogu par cilvēktiesībām, par cilvēktiesību aizstāvjiem, par nāvessodu, par spīdzināšanu un par bērnu izmantošanu bruņotos konfliktos

21. atgādina, ka, lai gan dialogi cilvēktiesību jomā tiek risināti galvenokārt ar valsts iestādēm, demokrātijas jautājumi skaidri izpaužas arī vietējā un reģionālā līmeņa norisēs. Darbīspējīgu demokrātisku sistēmu nevar izveidot un uzturēt bez vietējā un reģionālā līmeņa iesaistes un līdzdalības, kas nodrošina šīs sistēmas tālāku attīstību;

22. tā kā saskaņā ar ANO definīciju cilvēktiesību aizstāvji ir "personas un organizācijas, kas iesaistītas cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšanā", vietējā līmeņa lēmumu pieņēmēju un aktīvistu loma ir acīmredzama;

23. īpaši norāda uz spīdzināšanas gadījumu ievērojamo skaitu vietējos cietumos un policijas iecirkņos. Tādēļ ir jāpieliek vajadzīgās pūles, nodrošinot valstu normatīvo aktu un starptautisko saistību piemērošanu vietējā līmenī. Atbalsts būtu jānovirza arī vietējam NVO, kuras pārrauga varas iestāžu darbību, un pārvaldes iestāžu darbinieku apmācību;

24. atbalsta arī pamatnostādni bērnu tiesību jomā un uzsvēr vietējo pašvaldību nozīmi izglītības un pienācīgas veselības aprūpes pieejamības nodrošināšanā, tostarp reprodūktīvās veselības jomā, īpaši attiecībā uz meitenēm;

25. atbalsta Komisijas paziņojumu "Īpaša vieta bērniem ES ārējās darbībās" (COM(2008) 55 galīgā redakcija) un norāda uz nepieciešamību sekmēt bērnu interešu un bērnu tiesību iekļaušanu visās ES ārējās darbībās;

4. mērķis

Atbalstīt un stiprināt starptautiskos un reģionālos pamatprincipus cilvēktiesību, taisnīguma, tiesiskuma aizsardzībai un demokrātijas veicināšanai

26. atzinīgi vērtē jau esošos sadarbības līgumus ar tādām organizācijām kā Eiropas Padome, Eiropas Drošības un sadarbības organizācija, Starptautiskā krimināltiesa, un visnotaļ vēlētos, lai tiktu vēltā pienācīga uzmanība vietējās demokrātijas veicināšanai un vietējo un reģionālo pašvaldību kapacitātes palielināšanai pilsonisko, politisko, ekonomisko un sociālo tiesību īstenošanā;

27. uzsvēr bērnu tiesības piedalīties, ietekmēt un tikt uzklautiem jautājumos, kas skar viņus, atbilstoši bērna vecumam un

brieduma pakāpei (kā norādīts ANO Konvencijas par bērnu tiesībām 12. pantā), jo īpaši gadījumos, kad tiek pieņemti lēmumi vietējā līmenī risināmos jautājumos;

5. mērķis

Veicināt uzticību demokrātiskai vēlēšanu norisei, īpaši ar vēlēšanu novērošanas palīdzību

28. pauž pārliecību, ka patiesas demokrātijas un cilvēktiesību aktīvai veicināšanai visā pasaulē īpaši svarīgi ir nodrošināt, lai valstu un Eiropas iestādes ievērotu vietējam un reģionālajam pašvaldībām noteiktās kompetences, kā arī pilnveidot vietējo un reģionālo demokrātiju, pašpārvaldi un varas decentralizāciju Eiropā;

29. uzsvēr, ka pēdējos divos gados vēlēšanu novērošana ir kļuvusi par vienu no RK ārējās politikas efektīviem instrumentiem un atzīst Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa pieredzi un ilggadējo ieguldījumu šajā jomā. Komiteja atzinīgi vērtē to, ka tai dota iespēja piedalīties Vietējo un reģionālo pašvaldību kongresa pasākumos, kas saistīti ar vietējās un reģionālās demokrātijas veicināšanu;

30. uzskata, ka atbalsts vēlēšanu novērošanai ir svarīgs demokrātijas attīstībai un ka ES turpmākajās vēlēšanu novērošanas stratēģijās īpaša uzmanība būtu jāvelta arī vietējo un reģionālo vēlēšanu novērošanai trešajās valstīs;

31. uzskata, ka ES valstu vēlēšanu novērošanā būtu jāpievērš vairāk uzmanības demokrātijas veicināšanas ietekmes novērtējumam vietējā un reģionālajā līmenī;

32. uzsvēr, ka nākamajā Stratēģijas dokumentā 2010.—2013. gadam būtu jāņem vērā vietējo un reģionālo pašvaldību iespējamā loma šīs iniciatīvas īstenošanā, īpaši vietējo vēlēšanu procesu kontekstā, un Eiropas pieredze vēlēšanu novērošanā trešajās valstīs.

Briselē, 2008. gada 18. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Daudzvalodība”

(2008/C 257/06)

REĢIONU KOMITEJA

- uzsver, ka visā Eiropas Savienībā reģionālais un vietējais līmenis uzņemas galveno atbildību par valodu daudzveidības aizsardzību un veicināšanu. Tieši reģionālās un vietējās pašvaldības ir tās, kas var vislabāk veidot konstruktīvas partnerattiecības ar svešvalodu mācīšanas iestādēm, lai noteiktu, kādi mācību kursi un apmācība nepieciešama vietējo vajadzību un pieprasījuma apmierināšanai;
- uzskata, ka, ņemot vērā valodu daudzveidības nozīmi Eiropas Savienībā, daudzvalodīgas sabiedrības veidošanā pēc iespējas vairāk jāuzsver daudzveidības pozitīvā ietekme un jāmazina tās trūkumi;
- uzskata, ka katram iedzīvotājam Eiropas Savienībā līdzās dzimtajai valodai, kas ir kultūras identitātes pazīme, dzīves laikā papildus jāapgūst aktīvas un pasīvas zināšanas otrajā valodā un trešā valoda, kas izraudzītas, pamatojoties uz kultūru līdzību vai arī uz sociālās un ekonomikas mobilitātes prasībām izcelsmes valstī vai reģionā;
- uzsver, ka, lai sasniegtu mērķi “dzimtā valoda plus divas svešvalodas”, reģioniem jāuzņemas vadošā loma, jo īpaši izglītības programmu īstenošanā;
- aicina rosināt visus reģionus organizēt vietējos forumus par daudzvalodību, lai uz vietas novērotu sociālās, saimnieciskās un izglītības tendences, kā arī piedāvātu izpratnes veicināšanas un iedzīvotāju motivēšanas pasākumus saistībā ar mūžizglītības koncepciju “dzimtā valoda plus divas svešvalodas”.

Ziņotājs: Roberto PELLA kgs (IT/PPE), Bjellas (*Biella*) apgabala padomes loceklis un Valdeno mēra vietnieks

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Komisija, 2007. gada 1. janvārī izstrādājot tematisku dokumentu kopumu un iesniedzot to komisāram *Leonard Orban* kgam, ir devusi spēcīgu stimulu daudzvalodības jautājumam. Ņemot vērā minēto dokumentu nozīmi un attiecīgā jautājuma risināšanas grūtības, tas būtu jānostiprina, lai nodrošinātu attīstību un lai efektīvi varētu īstenot noteiktos mērķus;

2. uzsver daudzvalodības prioritāro nozīmi Eiropas politikā programmā. Tā ir prioritārs jautājums, kas skar katru Eiropas sociālās, saimnieciskās un kultūras dzīves jomu;

3. atbalsta darba programmu, ko izstrādājis komisārs *Orban* kgs, uzskatot daudzvalodību par instrumentu, lai veicinātu Eiropas integrāciju un sekmētu starpkultūru dialogu;

4. uzskata, ka, ņemot vērā valodu daudzveidības nozīmi Eiropas Savienībā, daudzvalodīgas sabiedrības veidošanā pēc iespējas vairāk jāuzsver daudzveidības pozitīvā ietekme un jāmazina tās trūkumi, lai neizmantotu daudzveidību kā pašmērķi;

5. vērš uzmanību uz augsta līmeņa grupas 2005. gadā izstrādāto pētījumu par daudzvalodību un atbalsta tajā minētos šādu pasākumus:

— īstenot vairāk pasākumu izpratnes veidošanai, jo īpaši informācijas kampaņas, kas paredzētas vecākiem, jauniešiem, kā organizācijām, kuras darbojas izglītības un kultūras jomā;

— īstenot iniciatīvas, lai veicinātu cilvēku vēlmi apgūt jaunas valodas, jo īpaši ar ārpuskolas, brīvā laika un neformālu pasākumu starpniecību;

— pievērst lielāku uzmanību imigrantu kultūras un valodas potenciālam, lai imigrantus gan integrētu uzņēmējvalsts sabiedrībā, gan dotu viņiem iespēju ar daudzvalodības palīdzību sasniegt pēc iespējas lielāku individuālo potenciālu;

— Eiropas daudzvalodības veicināšanas pasākumos iekļaut arī trešo valstu valodu apguves jautājumu, lai maksimāli paaugstinātu Eiropas konkurētspēju;

6. norāda uz 2007. gada septembrī tiešsaistē uzsāktu apspriešanu, kuras galvenie secinājumi par pasākumiem daudzvalodības jomā ir šādi:

— valodu apgūšana ir viens no galvenajiem faktoriem, kas nodrošina vai palielina personu nodarbinātības iespējas;

— labākais veids, kā veicināt valodas apguvi, ir agri uzsākta izglītošana un stimuli uzturēties ārzemēs studiju un darba nolūkā;

— lai uzlabotu mācīšanas metodes, pirmām kārtām jāizstrādā nestandarta metodes valodas prasmes apgūšanai, ņemot vērā katra individuālās vajadzības;

— lai vietējā, valsts un Eiropas līmenī saglabātu valodu daudzveidību, vairāk jāiepazīst to tautu kultūra, kuru valodu vēlas apgūt vai ar ko ir saistība;

— valodai ir liela nozīme tautsaimniecībā, jo darījumus ar ārvalstu uzņēmumu ir vieglāk slēgt, ja pārvalda tās valsts valodu, kurā atrodas attiecīgais uzņēmums;

— labs veids, kā uzlabot darbinieku svešvalodu zināšanas, ir plaši piedāvāt valodu kursus darba vietā, ja tas ļoti nepieciešams attiecīgajā darbībā;

— oficiālo valodu lielāka skaita izmantojums Eiropas Savienībā un ar to saistītās administratīvās izmaksas tiek uzskatītas par lietderīgām, lai atbalstītu iestāžu daudzvalodības koncepciju;

7. uzsver un atbalsta priekšlikumus, ko iesniegusi pēc Eiropas Komisijas iniciatīvas izveidotā un *Amin Maalouf* kga vadītā inteliģentu grupa starpkultūru dialoga jautājumos, un piekrīt šādiem apgalvojumiem:

— Eiropas tautu divpusējās attiecībās labāk izvēlēties attiecīgo tautu valodas;

— Eiropas Savienībā ir svarīgi atbalstīt ideju par katra indivīda izvēlēto svešvalodu;

8. uzsver, ka kultūru un valodu daudzveidības veicināšana un saglabāšana ir viena no prioritātēm. Eiropas Savienībā ar valodu daudzveidību būtu jāizprot šādu valodu atzīšana un lietojums:

— ES oficiālās valodas;

— dalībvalstu oficiālās valodas;

— mazākumtautību valodas, kurās runā ES dalībvalstīs, bet kas tajās nav oficiāli atzītas.

Savienībai un tās dalībvalstīm to attiecīgajās darbības jomās būtu jāsekmē valodu daudzveidība;

9. visā Eiropas Savienībā reģionālais un vietējais līmenis uzņemas atbildību par valodu daudzveidības aizsardzību un veicināšanu. Reģionālais un vietējais līmenis atbild arī par izglītību, apmācību un pieaugušo izglītību, kā arī iesaistās sociālajās partnerattiecībās un koordinē izaugsmi un attīstību reģionālajā un vietējā mērogā;

10. ja profesionālā apmācība ir virzīta uz mūžizglītību, "zināšanu" un "mācīšanās" koncepcijas nozīme palielinās arī tādēļ, ka plašās iespējas darba tirgū prasa labākas svešvalodu prasmes;

11. tieši reģionālās un vietējās pašvaldības ir tās, kas var vislabāk veidot konstruktīvas partnerattiecības ar svešvalodu mācīšanas iestādēm, lai noteiktu, kādi mācību kursi un apmācība nepieciešama vietējo vajadzību un pieprasījuma apmierināšanai;

12. tādēļ uzskata, ka reģionālo un vietējo pašvaldību rīcībā ir vispiemērotākie instrumenti, lai apmierinātu vietējās vajadzības svešvalodu jomā, neierobežojot atbalstu, ko tās varētu saņemt no galvenajām kompetentajām iestādēm un valsts iestādēm;

Vispārējās piezīmes

13. uzskata, ka Eiropā jāveicina sociālā un ekonomiskā kohēzija, pēc iespējas labāk izmantojot ar mobilitāti, globalizāciju, Eiropas kultūru un Eiropas pilsoniskumu saistītās iespējas;

14. galvenais veids, kā to panākt, ir novērst valodu šķēršļus, kas jāpārvar valstīm un atsevišķām personām, jo

a) svešvalodu zināšanas ievērojami sekmē profesionālo, izglītības, kultūras un iedzīvotāju mobilitāti. Eiropas Savienība nekad nebūs īsta savienība, ja tās iedzīvotājiem neizdosies būt daudz mobilākiem tās teritorijā;

b) svešvalodu zināšanas būtiski uzlabo konkurētspēju, ļaujot veidot jaunus kontaktus, dalīties praksē, pārdot produktus un sniegt pakalpojumus. Globalizācija ļauj atvērt komercitirgus un darba tirgus. Lai veidotu un attīstītu ciešas partnerattiecības ar pārējām Kopienas valstīm un uzņēmumiem un lai tādējādi varētu izmantot globalizācijas iespējas, viens no priekšnoteikumiem ir svešvalodu zināšanas;

c) valoda ir vistiesākais kultūras izpausmes veids, kas palīdz uzlabot komunikāciju starp Eiropas iedzīvotājiem. Eiropas kultūras pamats ir nevis dalībvalstu kultūru mozaīkas atbalstīšana un tās pasīva veidošana (daudz kultūru sabiedrība), bet gan tautu kultūru plaša mijiedarbība, kā arī atšķirību nozīmīguma un kultūras identitātes apliecināšana (starp kultūru sabiedrība);

d) aktīva pilsoniskuma veicināšana, reģionu institucionālā iesaistīšana, apspriešanās ar iedzīvotājiem un viņu uzklaušanās, kā arī sociālā iekļaušana ir svarīgi faktori, lai nodrošinātu efektīvākus Eiropas likumdošanas pasākumus, ko aizvien vairāk atbalsta un kuros aizvien vairāk iesaistās reģioni un individuālas personas. Tādēļ Eiropas Kopienas dokumentos un iestāžu ārējās un starpiestāžu attiecībās jāizmanto tās iedzīvotāju valoda, lai tos varētu saprast, lai vietējas iestādes (vietējās un reģionālās pašvaldības) sadarbotos un lai sabiedrība spētu izprast vēstījumu, varētu piedalīties Eiropas dzīvē un popularizētu sasniegtos stratēģiskos mērķus;

15. attiecībā uz atklāto koordinācijas metodi daudzvalodības jomā Komisijai jācenšas iesaistīt ne tikai valsts līmeņa administrāciju, bet arī vietējā un reģionālā līmeņa administrāciju, jo bieži vien tieši minētais līmenis uzņemas galveno atbildību par dažādu pasākumu īstenošanu attiecīgajā apgabalā vai reģionā;

16. šajā sakarā aicina pievērst uzmanību tam, ka jāņem vērā un jāciena neoficiālās mazākumtautību valodas, kas tāpat kā oficiālās valodas veido reģiona kultūras daudzveidību, kura jāņem vērā Eiropas integrācijas programmās;

Ieteikumi un būtiskākie pasākumi

17. RK uzskata, ka ceļā uz mērķi "dzimtā valoda plus divas svešvalodas" ir svarīgi ņemt vērā Eiropas daudzvalodības pasākumu mērķus;

18. RK uzskata, ka katram iedzīvotājam Eiropas Savienībā līdzās dzimtajai valodai, kas ir kultūras identitātes pazīme, dzīves laikā papildus būtu jāapgūst aktīvas un pasīvas zināšanas otrajā un trešajā valodā, kas izvēlētas, pamatojoties uz kultūru līdzību vai arī uz sociālās un ekonomikas mobilitātes prasībām izcelsmes valstī vai reģionā;

19. papildu svešvalodu var izvēlēties ne tikai no valodām, kas tiek uzskatītas par oficiālajām ES valodām, bet arī no Eiropas mazākumtautību valodām, jo īpaši no trešo valstu valodām, kas piedāvā būtiskas iespējas kultūras, ekonomikas un sociālajā jomā, lai veicinātu Eiropas konkurētspēju;

20. RK ierosina tālāk dokumentā minētos svarīgos ieteikumus iekļaut Eiropas daudzvalodības politikas prioritātēs un īstenot, lai motivētu iedzīvotājus, saglabātu daudzveidību un vietējām un reģionālajām iestādēm piešķirtu izšķirošu nozīmi izglītības koncepcijas izvēlē;

Teritoriālā sadarbība

21. vietējās un reģionālās pašvaldības ir nozīmīgas ne tikai tāpēc, ka daudzām no tām ir politiskā un administratīvā kompetence izglītības un apmācības jomā, bet arī tādēļ, ka tās spēj efektīvāk uzraudzīt situāciju saistībā ar sabiedrības daudzvalodību un sekot līdzi šīm tendencēm Kopienas direktīvu un programmu īstenošanas laikā. Tieši reģionālajā un vietējā līmenī tiek izvērtētas iegūtās kompetences un īstenoti pasākumi, un, pateicoties to pārbaudei, var dot spēcīgus impulsus Eiropas politiskajai darbībai;

22. lai sasniegtu mērķi “dzimtā valoda plus divas svešvalodas”, reģioniem jāuzņemas vadošā loma, jo īpaši izglītības programmu īstenošanā;

23. vienas valsts dažādos reģionos var būt atšķirīgas vēsturiskas, kultūras, sabiedrības, sociālās un saimnieciskās iezīmes;

24. jāveicina teritoriālā daudzveidība, proti, reģioni jāaicina piedāvāt valodu apmācību, pamatojoties uz analizēm, pētījumiem un vietējo un reģionālo pašvaldību veiktajām aptaujām par kultūras tradīcijām, iedzīvotāju vēlmēm, kā arī reģiona sociāli ekonomiskajām prasībām un perspektīvām;

25. līdz ar to minētā metode ļauj pārbaudīt, vai pašreizējās izglītības programmas atbilst vietējām vajadzībām, un, pateicoties vietējo un reģionālo pašvaldību rīcības brīvībai, veikt izmaiņas izglītības pasākumos, kas nav devuši cerētos rezultātus;

26. attiecībā uz otro valodu jānodrošina brīva izvēle. Ja kādā no dalībvalstīm ir vairāk nekā viena ES oficiālā valoda, jāsekmē arī otras valodas (pārējo valodu) apguve.

27. uzskata, ka daudzvalodības politikā būtu jāiekļauj arī ievērojams ārējais aspekts. Eiropas valodu popularizēšana ārpus ES izraisa interesi no kultūras un tautsaimniecības viedokļa. ES tāpat būtu jābūt atvērta trešo valstu valodām, piemēram, ķīniešu, arābu, indiešu, krievu u.c. valodām;

28. tādēļ ierosināts visus reģionus aicināt organizēt vietējos forumus par daudzvalodību, lai uz vietas novērotu sociālās, saimnieciskās un izglītības tendences, kā arī piedāvātu izpratnes veicināšanas un iedzīvotāju motivēšanas pasākumus saistībā ar mūžizglītības koncepciju “dzimtā valoda plus divas svešvalodas”;

29. jāsniedz arī spēcīgs atbalsts migrantu integrācijas programmām. Jāsekmē un jāatvieglo attiecīgo valodu apguve,

kuras viņiem un viņu bērniem nepieciešamas, lai pilnībā attīstītu savas spējas Eiropas sabiedrībā, un tajā pašā laikā pilnībā jānodrošina viņu tiesības uz dzimtās valodas saglabāšanu. Viena no valodām, kas viņiem jāapgūst un jāprot, ir ES oficiālā valoda kādā teritorijā, t.i., dalībvalstī, kurā viņi dzīvo, kā arī citas oficiālās valodas reģionos vai teritorijās, kur tādas ir un kā tas noteikts attiecīgās valsts konstitucionālajās normās.

30. īsi sakot, vietējām, reģionālajām un valsts iestādēm jāaicina izglītības iestādes savos mācību plānos iekļaut daudzas valodas. Izglītības sistēmās jānodrošina iespējas apgūt dažādas valodas, kas piemērotas reģionālajām sabiedrības, tautsaimniecības un kultūras vajadzībām.

31. uzskata, ka valodu prasme ir konkurētspējas pamatnosacījums. Pētījumi liecina, ka Eiropas uzņēmumi zaudē tirgus, ja nav attiecīgo valodas zināšanu;

32. tādēļ aicina Komisiju turpināt pasākumus minētajā jomā;

Labāka lingvistiskā integrācija

33. attiecībā uz maz izplatītām valodām un mazākumtautību valodām būtu jāatceras, ka tās dod ieguldījumu Eiropas kultūras pamatvērtības, t.i., daudzveidības, nostiprināšanā, un tāpēc tās ne tikai nav jādiskriminē šajā procesā, bet gan īpaši jāaizsargā;

34. apzīmējums “mazākumtautības valoda” vai “maz izplatīta valoda” nedrīkst kļūt par valodas diskriminācijas iemeslu;

35. iesaka sekmēt debates, lai ieviestu piemērotākus terminus, kas labāk atbilst faktiskajam stāvoklim;

36. līdz ar to ir svarīgi turpināt darbību, lai piešķirtu oficiālu statusu tām mazākumtautību valodām, kas pārstāv dziļi iesakņojušās Eiropas tradīcijas un kultūru;

37. tas ļautu ES oficiāli atzīt šīs valodas, un tādēļ dokumenti būtu jātulko nevis pašreizējās 23 valodās, bet gan daudz vairāk valodās, kas veicinātu Eiropas iestāžu tiešu saskarsmi ar iedzīvotājiem;

38. valodu oficiālās atzīšanas process Eiropas līmenī un teritoriālā daudzveidība veicinās sociālo iekļaušanu;

39. atzinīgi vērtē 2005. gada 13. jūnija Eiropadomes secinājumus, ar ko ES iestādēs un struktūrās ir atļauts lietot valodas, kuras nav oficiālās valodas saskaņā ar Regulu 1/1958.

40. valodas, kurām nav oficiāla statusa ne Eiropas, ne vietējā, ne reģionālajā līmenī, tomēr joprojām jāiekļauj kultūras identitātes saglabāšanas programmās;

Paaudžu solidaritāte

41. pastāv arī jautājums, kā atbalstīt iedzīvotājus mūžizglītības procesā;

42. kaut arī valodu mācīšanu ir vieglāk iekļaut skolu mācību programmās un atbalstīt jauniešus, lai viņi vēlāk nezaudētu skolā apgūto valodas izpratni starpkultūru aspektā, problēma tomēr kļūst sarežģītāka, runājot par paaudzēm, kas jau sen beigušas izglītības procesu un nekad nav piedalījušās daudzvalodīgā mācību procesā. Svarīgi ir nodrošināt valodu kursus arī vecāka paaudzei, kuras daudzi pārstāvji ne privātajā, ne profesionālajā dzīvē nav izmantojuši svešvalodas. Tādējādi vecumdienās uzlabotos viņu spējas izteikties, un šī iedzīvotāju grupa spētu pilnvērtīgāk izmantot ES pilsonības sniegtās iespējas;

43. tādēļ ir jāveicina mācību metodes, kas ir ne vien pieņemamas cenas ziņā (bieži vien valodu kursu cenas ir šķērslis vecāka gadagājuma cilvēku izglītībai), bet arī pieejamas personām, kurām ir mobilitātes problēmas vai kas nevar aktīvi piedalīties laika trūkuma dēļ;

44. RK norāda, ka jācenšas pēc iespējas pareizāk iemācīties svešvalodu, jo īpaši ņemot vērā arvien pieaugošo imigrantu kopienas;

45. tādēļ ir svarīgi uzsvērt, ka pastāv vienkāršotas mācību metodes, kas cilvēkiem ļauj apgūt valodas pamatzināšanas, dodot viņiem iespēju saprast un tikt saprastiem. Valsts, reģionālajām un vietējām izglītības iestādēm jāatbalsta minētās mācību metodes, un tās jāfinansē ar ES līdzekļiem, lai izplatītu informāciju par mācīšanās iespējām un mazinātu plaisu starp paaudzēm svešvalodu apguves jomā;

46. tas nozīmē, ka jāveicina alternatīvi mācīšanās veidi ar multivides palīdzību, popularizējot televīzijas pārraides oriģinālvalodā ar subtitriem (piemēram, televīzijas programmas, filmas, ziņu raidījumi), kā arī vairāk jāizmanto datorizēti valodu kursi un tiešsaistes tulkošanas pakalpojumi. Runa ir par sava veida mūžizglītību pašmācības ceļā;

47. savukārt jauniešos un bērnos jau agrā vecumā jārada vēlme apgūt jaunas valodas. Pēc iespējas ātrāk jāsāk mācīt pirmo svešvalodu, lai tādējādi ļautu bērnam iepazīties ar svešvalodas skaņām, kas veicinātu ātrāku un vispusīgāku valodas apguvi;

48. būtu jāpilnveido valodu prasmes apguve pamatskolā un vidusskolā. Pamatskolā mācību stundās jābūt vairāk iespēju runāt svešvalodā, bet vidusskolā jāmača otrā izvēlētā svešvaloda;

49. augstākās izglītības iestādēs jābūt iespējai pilnveidot vai vēl vairāk uzlabot valodu zināšanas, un tas nozīmē, ka jāatbalsta arī programmas *Erasmus* un *Socrates*;

50. augstākās izglītības iestādēm jābūt atvērtām ne vien vecāka gadagājuma cilvēkiem, kas vēlas uzlabot valodu zināšanas, bet arī uzņēmumiem, kuriem jāpalīdz un kas jāiedrošina, lai to personāls un vadība sāktu apgūt jaunas valodas komerciālām vajadzībām. Tādēļ būtu jāveicina uzņēmumu un augstskolu partnerattiecības;

51. turklāt ir jāorganizē tulkošanas un mutiskās tulkošanas kursi, kuros piedalās ne vien iestādes (sākot ar vietējām pašvaldībām un reģioniem, līdz pat Eiropas Parlamentam, piemēram, atbalstot un apbalvojot pilsētas, kuru tīmekļa vietnes un ārējie dokumenti ir pieejami vairākās valodās, var radīt labus stimulus daudzvalodībai vietējās iestādēs), bet arī dalībnieki, kas sazinās ar plašu sabiedrību;

Starpdisciplīnu aspekts

52. daudzvalodību var sekmēt ne vien ar izglītības un apmācības, bet arī ar izklaides un atpūtas pasākumu palīdzību;

53. piemēram, vairāku valodu apgušana, nodarbojoties ar sportu vai piedaloties kultūras dzīvē, ir veids, kā veicināt izpratni plašā sabiedrībā, sākot ar bērniem un beidzot ar pieaugušajiem;

54. vēl viens piemērs ir dziesmas, kas jau pašas par sevi ir globālas un daudzvalodīgas. Lietderīgi būtu atbalstīt, piemēram, Eiropas mūzikas atvērto durvju dienas, uzmanību pievēršot dziesmu tekstiem;

55. jāveicina literāro darbu izplatīšana, izmantojot literāro tulkojumu programmu (izdevumi divās valodās — oriģinālvalodā un tulkojumā), un šīs iniciatīvas īstenošana jāuztiek ne vien atsevišķām izdevniecībām, bet arī jāveido publiskās partnerības, lai tādējādi aicinātu vietējās un reģionālās pašvaldības atbalstīt privātās daudzvalodu iniciatīvas;

ES iestādes

56. bez šaubām, ka Eiropas Savienībā ir nepieciešama "institucionālā" daudzvalodība. Tāpēc ES iestādēs nekavējoši jānodrošina vismaz pasīva tulkošana no oficiālajām ES valodām, lai personas, kas piedalās diskusijās, varētu domas izteikt dzimtajā valodā;

57. kultūras daudzveidības saglabāšana nozīmē garantēt oficiālo un neoficiālo tulkojumu sistēmu visās oficiālajās ES valodās. Daudzvalodība jāatbalsta tā, ka arī neoficiālās sanāksmēs notiktu divpusēja komunikācija dalībnieku izmantotajās valodās;

58. oficiālajās sanāksmēs darba dokumentiem un oficiālajiem dokumentiem jābūt iztulkotiem visās oficiālajās dalībvalstu valodās. Tā kā katras dalībvalsts respektēšana ir ES stūrakmens, tad ES savukārt ir jābūt pilnībā pieejamai, saskaņā ar attiecīgajām konstitucionālajām normām katrai no tām nodrošinot dokumentus, kas nepieciešami, lai veicinātu iedzīvotāju aktīvu pilsoniskumu Eiropā;

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

ES ārējās robežas

59. daudzvalodībai ir jāveicina ne tikai sociālā un ekonomikas mobilitāte Eiropas Savienībā, bet arī jāļauj Eiropas iedzīvotājiem būt atvērtiem attiecībā tirgiem un kultūrām ārpus ES;

60. tas ir svarīgi, ņemot vērā pašreizējo attīstību, kas mudina ES veidot aizvien ciešāku ekonomisko un kultūras sadarbību, piemēram, ar Ķīnu, Krieviju un Japānu;

61. tātad ES lielāka ārējā konkurētspēja ir atkarīga arī no tā, vai tiek uzlabota trešo valstu valodu apguve izglītības un apmācības jomā;

62. papildu svešvalodu var izvēlēties no visām valodām, ko Eiropas valstis izmanto sadarbības vajadzībām, taču īpaša uzmanība jāpievērš valodām un kultūras īpatnībām tajās jaunattīstības valstīs ārpus ES, ar kurām Eiropa veido tirdzniecības attiecības.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas pašiniciatīvas atzinums “Atbalsts zaļajai grāmatai “ceļā uz Eiropas Savienības kalnu politiku: Eiropas redzējums kalnu masīviem””

(2008/C 257/07)

REĢIONU KOMITEJA

- atgādina, ka Reģionu komitejas 2006. gada 7. decembra plenārsesijas ietvaros rīkotā strukturētā dialoga laikā EK priekšsēdētājs Barroso pauda principiālu atbalstu Eiropas kalnu apgabalu vēlēto pārstāvju apvienības priekšlikumam par Zaļās grāmatas “Eiropas Savienības kalnu politika” izstrādi;
- atzīmē, ka kalnu masīvi vienlaikus ir gan pastāvīgu nelabvēlīgu dabas un ģeogrāfisko apstākļu ietekmēti apgabali, gan reģioni, kuros ir izaugsmes veicināšanai un darbavietu radīšanai nepieciešamie dabas un cilvēkresursi;
- prasa Eiropas Savienībā izstrādāt efektīvu integrētu kalnu politiku, kurā ņemta vērā kalnu masīvu daudzveidība;
- vēlētos, lai Eiropas Komisija un ES dalībvalstis aktīvi īstenotu Lisabonas un Gēteborgas atjaunoto stratēģiju vispārējos mērķus, izmantojot Eiropas rīcības plānu kalnu apgabalu konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai;
- iesaka Eiropas Komisijai ņemt vērā trīs nozīmīgus tematus:
 - a. uzlabot piekļuvi un radīt labvēlīgus apstākļus uzņēmumu un iedzīvotāju piesaistei kalnu reģioniem, kad to ir iespējams īstenot, respektējot vidi, tostarp uzlabojot sauszemes un digitālo komunikāciju ceļus, palielinot savienojumus ar TEN, kā arī ar prasmju, cilvēkresursu un uzņēmējdarbības palīdzību sekmējot inovāciju un izgudrojumus;
 - b. izvērtēt kalnu apgabalus atbilstoši to resursiem un ņemt vērā to īpatnības, lai samazinātu papildu izmaksas saistībā ar pastāvīgu nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmi un lai saglabātu vispārējas nozīmes pakalpojumus;
 - c. veidot klasterus un konkurētspējas centrus, lai iesaistītu un apvienotu dažādas darbības jomas ilgtspējīgas attīstības mērķa sasniegšanai;

Ziņotājs: Luis DURNWALDER kgs (IT/PPE), Reģionālās padomes loceklis/Bolcāno autonomā apgabala priekšsēdētājs

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atgādina, ka Reģionu komitejas 2006. gada 7. decembra plenārsesijas ietvaros rīkotā strukturētā dialoga laikā EK priekšsēdētājs *Barroso* pauda principiālu atbalstu Eiropas kalnu apgabalu vēlēto pārstāvju apvienības priekšlikumam par Zaļās grāmatas "Eiropas Savienības kalnu politika" izstrādi;

2. uzsver, ka Lisabonas līgumā (158. pantā) atzīts, ka kalnu reģioniem, tostarp pastāvīgu nelabvēlīgu dabas un ģeogrāfisko apstākļu skartiem reģioniem, ir jāpievērš īpaša uzmanība, un tas noteikts kā viens no teritoriālās kohēzijas mērķiem;

3. norāda, ka kalnu reģioniem ir būtiska nozīme Eiropas Savienības iedzīvotāju dzīvē un darbībā, ņemot vērā minēto reģionu dabas un kultūras resursus, piemēram, valodu daudzveidību un prasmes, kā arī tautsaimniecības resursus — lauksaimniecību, rūpniecību un tūrismu;

4. atzīmē, ka kalnu masīvi sastopami 21 ES dalībvalstī, tie aizņem 35,69 % no ES teritorijas un tajos dzīvo 17,73 % ES iedzīvotāju⁽¹⁾;

5. atzīmē, ka kalnu apgabali aizņem 26 % no pasaules sauszemes platības, kas atrodas virs jūras līmeņa, tajos dzīvo 10 % pasaules iedzīvotāju, un tādēļ tie ir būtiska planētas ilgtspējīgas attīstības sastāvdaļa, kā minēts Rio pieņemtās "Programmas 21" 13. sadaļā;

6. secina, ka piekļuve kalnu masīviem ir būtisks priekšnoteikums, lai pabeigtu vienotā tirgus izveidi un nodrošinātu personu brīvu pārvietošanos, preču un pakalpojumu brīvu apriti;

7. uzsver, ka kalnu apgabali nav viendabīgi, jo kalnu masīvi pārsniedz reģionu vai valstu robežas un tos veido kalni, ielejas, priekškalnes, pilsētu teritorijas un lauku apvidi;

8. apstiprina, ka kalnu videi ir raksturīga liela bioloģiskā daudzveidība un tādēļ tā ir sevišķi nestabila un īpaši reaģē uz klimata pārmaiņām, tādēļ to var uzskatīt par efektīvu agrīnās brīdināšanas sistēmu saistībā ar klimata pārmaiņām;

9. norāda, ka kalnu apgabalos parasti tiek izmēģinātas novatoriskas idejas ilgtspējīgas attīstības problēmu risināšanai pastāvīgu nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmētos reģionos;

10. atgādina, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām ir liela pieredze kalnu apgabalu ilgtspējīgas attīstības jomā;

11. atgādina, ka Eiropas Parlaments, Reģionu komiteja un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja, izstrādājot atzinumus un pētījumus, cenšas sekmēt kalnu reģionu nozīmi Eiropas politikās;

12. secina, ka šobrīd Eiropā nav politikas vai integrētas Kopienas stratēģijas kalnu apgabaliem, kaut gan šāda politika un stratēģija ir izstrādāta piekrastes reģioniem un pilsētu teritorijām.

Lai uzlabotu Eiropas Savienības pārvaldību

13. atzīmē, ka kalnu apgabalu pašvaldības būtisku nozīmi piešķir autonomijai un subsidiaritātes principa ievērošanai augšupējā Eiropas pārvaldības metodē;

14. atzīmē, ka kalnu masīvi vienlaikus ir gan pastāvīgu nelabvēlīgu dabas un ģeogrāfisko apstākļu ietekmēti apgabali, gan reģioni, kuros ir izaugsmes veicināšanai un darbavietu radīšanai nepieciešamie dabas un cilvēkresursi;

15. uzskata, ka Eiropas politikas ir jāapvieno integrētā ilgtspējīgas attīstības stratēģijā, kas pielāgota katra kalnu masīva īpatnībām;

16. secina, ka ES nekavējoties ir jāveic līdzsvaroti un taisnīgi pasākumi, lai ilgtermiņā nodrošinātu Eiropas pilsētu teritoriju, piekrastes un kalnu reģionu, kā arī reģionu ar zemu iedzīvotāju blīvumu daudzveidību;

17. atgādina, cik liela nozīme ir kalnu reģionu iedzīvotājiem un viņu ieguldījumam ainavu izveidē un vides līdzsvara saglabāšanā kalnos;

18. atbalsta reģionu un vietējo pašvaldību, kā arī tīklu, kuros tās apvienojušās, veikto labas prakses apmaiņu atbilstoši Lisabonas un Gēteborgas atjauninātajiem mērķiem ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas jomā;

19. norāda, ka Lisabonas stratēģijai un kohēzijas politikas pamatnostādņem no 2007. līdz 2013. gadam kā Eiropas konkurētspējas veicinātājam pasaules līmenī ir būtiska nozīme ne tikai attiecībā uz kalnu, bet arī citiem apgabaliem;

⁽¹⁾ Pētījums "Mountain Areas in Europe: Analysis of mountain areas in EU member states, acceding and other European countries". Reģionālās politikas ĢD uzdevumā izstrādājis Nordregio centrs, 2004. gada janvārī. Skat. http://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/studies/pdf/montagne/mount1_fr.pdf.

20. atgādina, ka Eiropas politiku pārrobežu un starpvalstu dimensijai ir būtiska nozīme Eiropas integrācijā;

21. uzskata, ka ir būtiski tuvināt politisko un administratīvo Eiropu iedzīvotāju ikdienas dzīvei.

Galvenais pamatprincips — integrēta pieeja katram konkrētam kalnu masīvam

22. uzsver, ka Eiropas līmenī vislabākos rezultātus varēs sasniegt ar integrētu pieeju katram konkrētajam kalnu masīvam (Alpiem, Pirenejiem, Karpatiem, Pireneju pussalas kalnu grēdai, Balkāniem, Vidusjūras reģiona kalniem, tostarp salās, Skandināvijas un Centrāleiropas kalniem u.c.) pārrobežu un starpvalstu dimensijā;

23. uzsver kalnu apgabalu nozīmi dabas un kultūras resursu aspektā;

24. norāda uz valstu un reģionālo integrēto kalnu politiku ievērojamo skaitu;

25. ņem vērā Alpu konvencijas darbu un Karpatu konvencijas izveidi;

26. atzinīgi vērtē darbu, ko veic Eiroreģioni un Darba apvienības kā pārrobežu reģionu starpnieki un sadarbības veicinātāji;

27. pauž vēlmi, lai tiktu izstrādāta integrēta Eiropas kalnu stratēģija, kas starpnozaru aspektā papildinātu progresu, ko sagaida no pašreiz izstrādātās Zaļās grāmatas "Teritoriālā kohēzija".

Dažādas politikas kā integrētas kalnu politikas sastāvdaļas

28. norāda, ka Eiropas kalnu politika skars vairākas nozaru politikas, uz kurām jau daļēji attiecas Eiropas tiesību akti, bet kuras līdz šim nav bijušas saskaņotas ar integrētu pieeju;

29. norāda, ka efektīvā kalnu politikā jāņem vērā šādas svarīgas politikas jomas:

— ekonomiskā, sociālā un teritoriālā kohēzija, tostarp reģionālā, pārrobežu un starpvalstu sadarbība;

— lauksaimniecība un lauku attīstība;

— tūrisms;

— rūpniecība un MVU;

— klimata pārmaiņas, atjaunīgie energoresursi un dabas resursi (ūdens, gaiss, saule augstu kalnos, meži, biomasa);

— vide, bioloģiskā daudzveidība, dabas un kultūras ainavas;

— transports un IKT, vietējā līmeņa piekļuve un TEN;

— konkurence, vienotais tirgus, vispārējās nozīmes pakalpojumi, publiskā un privātā sektora partnerība;

— pētniecība un inovācija;

— kultūras un valodu daudzveidība, izglītība un apmācība.

Eiropas Savienības rīcības plāns kalnu masīviem

30. prasa izstrādāt Eiropas Savienībā efektīvu integrētu kalnu politiku, kurā ņemta vērā kalnu masīvu daudzveidība;

31. vēlētos, lai Eiropas Komisija un ES dalībvalstis aktīvi īstenotu Lisabonas un Ģēteborgas atjaunoto stratēģiju vispārējos mērķus, izmantojot Eiropas rīcības plānu kalnu apgabalu konkurētspējas un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai;

32. iesaka Eiropas iestādēm "tiesību aktu labākas izstrādes" jomā ņemt vērā teritoriju īpatnības;

33. aicina Eiropas Komisiju atzīt vietējo un reģionālo pašvaldību pozitīvo un daudzpusīgo ieguldījumu kalnu apgabalu ilgtspējīgā attīstībā, un iekļaut to jaunajā Eiropas kalnu politikā;

34. iesaka Eiropas Komisijai ņemt vērā trīs nozīmīgus tematus:

a. uzlabot piekļuvi un radīt labvēlīgus apstākļus uzņēmumu un iedzīvotāju piesaistei kalnu reģioniem, kad to ir iespējams īstenot, respektējot vidi, tostarp uzlabojot sauszemes un digitālo komunikāciju ceļus, palielinot savienojumus ar TEN, kā arī ar prasmju, cilvēkresursu un uzņēmējdarbības palīdzību sekmējot inovāciju un izgudrojumus;

b. izvērtēt kalnu apgabalus atbilstoši to resursiem un ņemt vērā to īpatnības, lai samazinātu papildu izmaksas saistībā ar pastāvīgu nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmi un lai saglabātu vispārējās nozīmes pakalpojumus;

c. veidot klasterus un konkurētspējas centrus, lai iesaistītu un apvienotu dažādas darbības jomas ilgtspējīgas attīstības mērķa sasniegšanai;

35. aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, lai kalnu apgabali kļūtu par izmēģinājuma zonām inovācijas, zināšanu sabiedrības un ilgtspējīgas attīstības jomā;

36. vēlas, lai kalnu reģioni turpinātu īstenot uz tradīcijām balstītus inovācijas pasākumus un uzlabotu minēto reģionu MVU konkurētspēju;

37. ierosina Eiropas Komisijai un ES dalībvalstīm apzināt katras konkrētās teritorijas vajadzības nodarbinātības un apmācības jomā;

38. iesaka Eiropas Komisijai, pamatojoties uz dabas parku pieredzi, izstrādāt nomaļu augstu un vidēji augstu kalnu reģionu integrētu pārvaldības metodi, kas spēj apvienot dabas resursu aizsardzības politiku, ar kalnu apgabalu veicināšanas un ilgtspējīgas attīstības politikas jomām, sevišķi pateicoties tīkla "Natura 2000" instrumentiem,;

39. iesaka Eiropas Savienībai Eiropas civilās drošības organizācijas darba ietvaros ņemt vērā teritoriju īpatnības, ievērojot dabas katastrofu draudu intensitāti un īpašās vajadzības, tātad arī civilās aizsardzības pasākumu un glābšanas metožu specifiku kalnu apgabalos;

40. aicina KLP reformas ietvaros ņemt vērā kalnu apgabalu lauksaimniecības, ganību lopkopības un vīnkopības stratēģisko nozīmi ainavu saglabāšanā, ūdens kvalitātes nodrošināšanā un augstas kvalitātes un izsekojamu produktu ražošanā; jaunā kopējā lauksaimniecības politika, kurā ņemts vērā teritoriālais aspekts, sekmētu kvalitatīvas produkcijas ražošanu nelielos apjomos, kas ir viena no Eiropas lauksaimniecības galvenajām sastāvdaļām un būtisks vides faktors;

41. aicina Eiropas Komisiju, Eiropas Parlamentu un ES Padomi izstrādāt virkni saskaņotu pasākumu, lai sniegtu atbalstu galvenokārt augstu un vidēji augstu kalnu reģionos tad, kad būs atcelti noteikumi par piena kvotām. Pasākumi jāfinansē ar līdzekļiem, ko vairs neizmanto tirgus organizācijas pasākumiem, tomēr tas nedrīkst notikt uz tiešo maksājumu rēķina. Lai saglabātu lauksaimniecību, ekstensīvo lopkopību un piena ražošanu augstu un vidēji augstu kalnu apgabalos, otrā pilāra ietvaros jāizstrādā racionālākas metodes, citastarp produkcijas laišanai tirgū, un tādējādi jāatbalsta tie lauksaimnieki nelabvēlīgu dabas un ģeogrāfisku apstākļu ietekmētos reģionos, kuru darbība pozitīvi ietekmē dabu un vidi;

42. aicina ES iestādes to rīcībpolitikās ņemt vērā kalnu mežu un ilgtspējīgas mežu apsaimniekošanas stratēģisko nozīmi saistībā ar efektīvo aizsardzību, ko meži nodrošina savās atrašanās vietās, sevišķi apdzīvotās vietās, kā arī ņemot vērā mežu nozīmīgumu resursu un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, lai cīnītos pret klimata pārmaiņām, saglabātu gaisa un ūdens kvalitāti, uzturētu ainavas un veicinātu kalnu apgabalu sociāli — ekonomisko attīstību;

43. uzskata, ka šobrīd Eiropā pilnībā netiek izmantotas mežsaimniecības iespējas gan vides, gan saimnieciskajā aspektā (enerģija, būvniecība, kokmateriāli);

44. aicina Eiropas iestādes iekļaut Eiropas teritoriju novērtējumā enerģētikas problēmas un kalnu reģionu atjaunojamo energoresursu (hidroelektroenerģijas, saules un vēja enerģijas, biomasas un koksnes) ražošanas un pasīvo ēku būvniecības kapacitāti;

45. aicina Eiropas iestādes, valstu un reģionālās bankas, Eiropas Oglekļa fondu un *Bluenext* ņemt vērā kalnu vides kvalitātes (meži, pļavas un ganības) pozitīvo ieguldījumu CO₂ piesaistē, ko varētu sekmēt ar finansiālu atbalstu, izmantojot sertifikātu vai oglekļa kredīta sistēmas;

46. norāda, ka teritoriālā dimensija jāpiešķir arī IKT un Eiropas enerģētikas un transporta komunikāciju tīkliem un jāņem vērā reģionu, kurus tie šķērso, ģeogrāfiskais, vides un iedzīvotāju stāvoklis, lai šie tīkli kļūtu par efektīviem Eiropas komunikāciju un sakaru tīkliem kontinenta mērogā, kurus atbalsta vietējie iedzīvotāji;

47. uzņemas veikt pētījumu par kalnu apgabalu pilsētu integrētu un ilgtspējīgu vietējo transportu saistībā ar Eiropas līmeņa debatēm par ilgtspējīgu mobilitāti pilsētās;

48. uzsver, ka ir jānodrošina regulāra satiksme starp kalnu reģioniem un blīvi apdzīvotiem apgabaliem, lai sasniegtu atjaunotos izaugsmes un nodarbinātības mērķus;

49. prasa Eiropas Komisijai darīt visu iespējamo, lai mazinātu "digitālo plaisu" un nodrošinātu visām teritorijām un visiem Eiropas iedzīvotājiem piekļuvi ātrdarbīgiem un drīzumā ļoti ātrdarbīgiem sauszemes vai gaisa sakariem, tostarp Eiropas e-iekļautības iniciatīvas *i2010* ietvaros;

50. iesaka iekļaut kalnu dimensiju arī ārpolitikā un kaimiņattiecību politikā saistībā ar dažiem starptautiskiem ģeopolitikas jautājumiem, piemēram, ūdeni un dabas resursiem, kultūras daudzveidības ievērošanu, izglītību, ilgtspējīgu tautsaimniecības attīstību un migrācijas plūsmām;

51. iesaka Eiropas Komisijai īstenot tās komunikācijas stratēģiju, ievērojot teritoriālās īpatnības, lai minētajai stratēģijai būtu iespējami ciešāka saikne ar Eiropas iedzīvotāju ikdienas dzīvi;

52. iesaka nostiprināt teritoriālo dimensiju Eiropas politikās, Kopienas lēmumu pieņemšanas un komitoloģijas procesā, lai uzlabotu demokrātiju Eiropā;

53. aicina Eiropas Parlamentu novērtēt Eiropas Savienības veikto pasākumu kalnu masīvu jomā ietekmi uz budžetu;

54. iesaka saskaņot kohēzijas politiku, veidojot partnerības kalnu masīvu reģionos, lai koncentrētu un uzlabotu strukturālo pasākumu stratēģisko dimensiju;

55. iesaka saskaņot kalnu masīvu līmenī arī citu Kopienas politiku rīcības plānus, kuriem ir teritoriāla ietekme, lai izstrādātu transversālas, integrētas un partnerības stratēģijas;

56. atbalsta teritoriālpārveidēšanas Ministru padomes apņemšanās veikt pētījumu par klimata pārmaiņu ietekmi uz kalnu reģioniem Teritoriālās attīstības programmas rīcības plāna ietvaros un aicina Eiropas Komisiju iekļaut šo jautājumu tās darba kārtībā un tiesību aktu izstrādes priekšlikumos;

57. atbalsta kohēzijas politikas būtisko nozīmi šajā Eiropas stratēģijā kalnu masīviem, teritoriālās kohēzijas mērķa un *Interreg* programmu vadošo lomu;

58. aicina dalībvalstis un to parlamentus, pieņemot regulu par Eiropas pārrobežu sadarbības grupas izveidi, ņemt vērā, ka kopīgām juridiskām instrumentām teritoriālās sadarbības veicināšanai kalnu apgabalos ir noteicoša loma;

59. uzsver, ka konkurences un iekšējā tirgus politikā jāņem vērā arī vispārējās nozīmes pakalpojumu, publiskā un privātā sektora partnerības būtiskā nozīme kalnu apgabalu ekonomikā, kā arī pastāvīgas papildu ekonomiskās un sociālās izmaksas pastāvīgu nelabvēlīgu dabas apstākļu ietekmētos apgabalos, lai novērstu iedzīvotāju skaita samazināšanos un labāk izmantotu šo apgabalu priekšrocības;

60. aicina Eiropas Komisiju apspriesties ar visiem Alpu konvencijas un Karpatu konvencijas dalībniekiem un novērotā-

jiem, lai iepazītos ar to pārvaldību, novērtētu mērķus un, pamatojoties uz šo apspriešanos, pieņemtu lēmumu par Alpu konvencijas protokolu ratifikāciju un Karpatu konvencijas parakstīšanu un ratifikāciju, un pozitīva lēmuma gadījumā uzņemties vadošo lomu šajās starptautiskajās konvencijās;

61. ierosina noteikt Eiropas kalnu gadu un Komisijai sadarbībā ar Reģionu komiteju pēc 2002. gada konferences parauga reizi divos gados rīkot Eiropas līmeņa konferenci par kalnu masīviem;

62. aicina Eiropas Parlamentu un Padomi, veicot komisāru uzklaušāšanu pirms viņu iecelšanas amatā, uzticēt kalnu jautājumus vienam komisāram, kas papildus citām viņa pilnvarām koordinētu Komisijas locekļu darbību transversālajā teritoriālajā jautājumā;

63. aicina Eiropas Komisijai ierosināt Zaļajā grāmatā priekšlikumus par turpmākajām Eiropas kalnu politikām kā pirmo soli ceļā uz integrētu Eiropas kalnu partnerības stratēģiju, kuras izstrādē piedalās Eiropas Komisija, dalībvalstis, reģionālās un vietējās pašvaldības kopā ar sociāli ekonomiskajiem un vides partneriem.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums "Partnerība komunikācijā par Eiropu"

(2008/C 257/08)

REĢIONU KOMITEJA

- uzskata, ka ir svarīgi stiprināt saziņu ar Eiropas iedzīvotājiem, iesaistot viņus pastāvīgā dialogā, lai izveidotu demokrātiskas, uz uzticību balstītas un solidāras debates, kas sekmētu Eiropas filozofiju un aktīvu Eiropas pilsoniskumu;
- uzsver, ka valsts, reģionālo un vietējo vēlēto pārstāvju pienākums ir iekļaut savā darbībā Eiropas dimensiju; tādēļ aicina komunikācijas jomā uzlabot valstu valdību, valstu parlamentu deputātu un vietējo un reģionālo pašvaldību partnerību nolūkā panākt iedzīvotāju labāku izpratni par ES un sniegt iedzīvotājiem skaidru un objektīvu informāciju par Eiropas Savienības līmenī veiktajiem pasākumiem;
- atzinīgi vērtē D plāna jauno posmu "Diskusija par Eiropu", kurā ir saglabāta "vietējā līmeņa iesaistīšanas" pieceja un paredzēti papildlīdzekļi, ar kā starpniecību var vērsties pie iedzīvotājiem, sazināties ar viņiem un darboties partnerībā EP vēlēšanu priekšvakarā un saistībā ar Lisabonas līguma ratifikāciju;
- atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu līdzfinansēt jaunus D plāna pilsoniskās sabiedrības projektus un piekrīt tam, ka galvenā uzmanība tiek pievērsta decentralizētiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus un pasākumiem vietējā mēroga projektu atbalstam; jo īpaši atbalsta to, ka minētajos uzaicinājumos priekšplānā izvirzīta Reģionu komitejas locekļu iesaistīšana un dialoga veicināšana ar vietējā līmeņa politiskajām lēmējinstancēm, tomēr aicina Komisiju nodrošināt, ka vietējās un reģionālās pašvaldības pašas ir tiesīgas darboties saskaņā ar šādiem uzaicinājumiem;
- ierosina, lai t.s. Eiropas nami — publiski centri, kas paredzēti iedzīvotāju piesaistīšanai, piedāvānot plaša spektra pasākumus —, būtu ne tikai katras dalībvalsts galvaspilsētā, bet, lai tos varētu veidot arī vietējās un reģionālās pašvaldības atbilstoši noteiktajiem kritērijiem; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas nodomu vēl plašāk iesaistīt vietējo līmeni, veicinot debates ārpus Eiropas galvaspilsētām, izveidojot Komisijas pārstāvniecības un atverot *Europe Direct* centru otro kārtu, kas plānota 2009.
- gadā; ir gatava sniegt aktīvu ieguldījumu un piedalīties citu iestāžu uzsāktajās iniciatīvās, ieskaitot iedzīvotāju sammitus, kurus varētu organizēt ES prezidentvalstis.

Ziņotāja: Du GRANRUT kdze (FR/PPE), Pikardijas reģiona padomes locekle

Atsauces dokumenti:

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Partnerība informācijas sniegšanā par Eiropu"

COM(2007) 568 galīgā redakcija

Komisijas darba dokuments: Priekšlikums iestāžu nolīgumam "Partnerība komunikācijā par Eiropu"

COM(2007) 569 galīgā redakcija

Komisijas paziņojums "Informācijas sniegšana par Eiropu, izmantojot internetu. Iedzīvotāju iesaistīšana"

(SEC(2007) 1742)

Komisijas paziņojums "Debate Europe — izmantot D plāna par demokrātiju, dialogu un diskusijām pieredzi"

COM(2008) 158 galīgā redakcija

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

I. Komunikācija par Eiropu: kopīga atbildība

1. atbalsta saskaņā ar Eiropadomes vēlmi sagatavoto Eiropas Komisijas iniciatīvu izstrādāt jaunu stratēģiju komunikācijai ar Eiropas iedzīvotājiem, vairāk iesaistot Kopienas iestādes un dalībvalstis un atzīstot vietējā un reģionālajā līmenī veikto pasākumu nozīmīgumu;

2. uzskata, ka ir svarīgi stiprināt saziņu ar Eiropas iedzīvotājiem, iesaistot viņus pastāvīgā dialogā, lai izveidotu demokrātiskas, uz uzticību balstītas un solidāras debates, kas sekmētu Eiropas filozofiju un aktīvu Eiropas pilsoniskumu;

3. atkārtoti uzsver pārlicību, ka, izmantojot decentralizētu dialogu, ir jāveicina diskusijas par kopīgām vērtībām, Eiropas projektu, Kopienas politiku ietekmi uz iedzīvotājiem, par Eiropas Savienības turpmākajiem uzdevumiem, kā arī jāveicina ES iedzīvotāju labāka informētība par Eiropas jautājumiem;

4. uzsver, ka valsts, reģionālo un vietējo vēlēto pārstāvju pienākums ir iekļaut savā darbībā Eiropas dimensiju; tādēļ aicina komunikācijas jomā uzlabot valstu valdību, valstu parlamentu deputātu un vietējo un reģionālo pašvaldību partnerību nolūkā panākt iedzīvotāju labāku izpratni par ES un sniegt iedzīvotājiem skaidru un objektīvu informāciju par Eiropas Savienības līmenī veiktajiem pasākumiem;

5. tādēļ aicina Eiropas Komisiju nodot iedzīvotāju rīcībā patiesus līdzdalības instrumentus; šajā sakarā uzsver komunikā-

cijas instrumentu lielo nozīmi un jo īpaši interneta kā visplašāk pielietotā un svarīgākā komunikācijas līdzekļa nozīmi, jo īpaši vietējo un reģionālo pašvaldību darbībā;

6. pauž gandarījumu par Eiropas Komisijas vēlmi stiprināt Eiropas Savienības iestāžu un dalībvalstu partnerības principu; stingri uzsver nepieciešamību atzīt tās būtisko lomu minētajā procesā, kā arī vietējo un reģionālo pašvaldību lomu; konstatē, ka Komisija pieļauj iespēju, ka zināšanu trūkums par Eiropas Savienību galvenokārt ir saistīts ar dalībvalstu nepietiekamu iesaistīšanos, turklāt Komisija ir atzinusi decentralizētas komunikācijas pozitīvo ietekmi un vajadzību rīkoties vietējā un reģionālajā līmenī;

7. atzinīgi vērtē D plāna jauno posmu "Diskusija par Eiropu", kurā ir saglabāta "vietējā līmeņa iesaistīšanas" pieeja un paredzēti papildlīdzekļi, ar kā starpniecību var vērsties pie iedzīvotājiem, sazināties ar viņiem un darboties partnerībā EP vēlēšanu priekšvakarā un saistībā ar Lisabonas līguma ratifikāciju;

8. aicina Eiropas Komisiju iekļaut komunikācijas prasības Eiropas politiku izstrādē un jo īpaši to politiku izstrādē, kurām ir tieša ietekme uz reģioniem, piemēram, struktūrfondu politikā; uzskata, ka pārskatītajā ES budžetā būtu jāparedz līdzekļi komunikācijai ar iedzīvotājiem;

9. uzskata, ka ir jāizmanto Lisabonas līguma ratifikācijas posms un nākamo EP vēlēšanu termiņa tuvošanās, lai sekmētu patiesas debates par Eiropu; šajā nolūkā ir izveidota īpaša darba grupa, kuras uzdevums ir pilnveidot tās locekļu kompetenci un iespējas informēt iedzīvotājus par Eiropu;

II. Stiprināt partnerības politiku, lai nodrošinātu saskaņotu un integrētu decentralizētu komunikāciju

10. atgādina komisāres *Wallström* kundzes pausto nostāju attiecībā uz teritoriālo pieeju un reģionālo un vietējo pašvaldību būtisko lomu saziņā ar iedzīvotājiem, lai Eiropas Savienības teritorijā D plāna ietvaros organizētajos pasākumos viņiem skaidrotu Eiropas Savienības politikas nozīmi un pozitīvo ietekmi uz ekonomikas attīstību, teritoriālo kohēziju, vidi, drošību un sociālo progresu;

11. šajā sakarā atkārtoti izsaka vēlmi balstīt savu pieeju uz sadarbības nolīguma ar Komisiju noteikumiem, jo īpaši attiecībā uz tā papildinājumu par informācijas politiku, lai organizētu debates un pasākumus par tematiem, kas saistīti ar iedzīvotāju ikdienas dzīvi — nodarbinātību, drošību, migrāciju, pamattiesībām, vides saglabāšanu, elektroapgādi -, šādi parādot Kopienas politikas pievienoto vērtību savienojumā ar vietēji vēlētu pārstāvju kompetencēm;

12. aicina kontaktpersonas katrā Komisijas pārstāvniecības birojā, kas tika ieceltas atbilstīgi Reģionu komitejas un Eiropas Komisijas sadarbības nolīgumam un kuras vietējā un reģionālajā līmenī ir atbildīgas par informāciju attiecībā uz iestāžu informācijas grupas pieņemtajiem komunikācijas pasākumu tematiem, kļūt par patiešām aktīvu informācijas saikni starp Komisiju un RK; Minētajām personām būtu jāatvieglo vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanās decentralizētajos pasākumos un Komisijas locekļu oficiālajās vizītēs dalībvalstīs;

13. atgādina, ka jauna komunikācijas stratēģija prasa lielāku sadarbību starp Eiropas Savienības iestādēm un Kopienas struktūrām, taču ir jāsaņem informācija arī no iedzīvotājiem; šādu informāciju var analizēt un iesniegt tikai iestādes, kas ir gan atbildīgas par iedzīvotājiem, gan darbojas iedzīvotājiem tuvākajā līmenī un kuras labi pārzina Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procedūras; šajā sakarā uzsver Lisabonas līgumā iekļautā subsidiaritātes un proporcionalitātes principa piemērošanas protokola noteikumus, kuros Eiropas Komisijai noteikts pienākums tiesību aktu un reglamentējošo aktu priekšlikumos ņemt vērā to finansiālo un administratīvo ietekmi uz vietējām un reģionālajām pašvaldībām;

14. konstatē, ka vietējo un reģionālo pārstāvju iesaistīšana komunikācijas procesā un vietējo un reģionālo pašvaldību iesaistīšanās Eiropas Komisijas formālajās konsultācijās pirms jebkura tiesību akta izstrādāšanas stiprina pilsētu un reģionu kā Eiropas Savienības informācijas un komunikācijas kanālu darbību un atbilst daudzlīmeņu pārvaldībai; šo divvirzienu informācijas

apmaiņu var veikt, iesaistot reģionālos birojus, vietējo un reģionālo pašvaldību pārstāvniecības Briselē, kā arī vietējo un reģionālo vēlēto pārstāvju valsts un Eiropas apvienības;

III. Komunikācija par Eiropu: rīkoties vietējā līmenī, iesaistot iedzīvotājus un pieaicinot vietējos un reģionālos vēlētos pārstāvjus

15. vērš uzmanību uz to, ka jānodrošina informācijas par Eiropas Savienību labāka pielāgošana atbilstoši tām iedzīvotāju mērķa grupām, kurām tā paredzēta, kā arī atbilstoši reālajai situācijai;

16. aicina ņemt vērā pieredzi, kas gūta no vietējo un reģionālo pašvaldību organizētajiem D plāna pasākumiem, kas izklāstīti divos progresu ziņojumos par Reģionu komitejas īstenotajiem decentralizētajiem komunikācijas pasākumiem;

17. atzinīgi vērtē Komisijas lēmumu līdzfinansēt jaunus D plāna pilsoniskās sabiedrības projektus, un piekrīt tam, ka galvenā uzmanība tiek pievērsta decentralizētiem uzaicinājumiem iesniegt priekšlikumus un pasākumiem vietējā mēroga projektu atbalstam; jo īpaši atbalsta to, ka minētajos uzaicinājumos priekšplānā izvirzīta Reģionu komitejas locekļu iesaistīšana un dialoga veicināšana ar vietējā līmeņa politiskajām lēmējinstancēm; tomēr aicina Komisiju nodrošināt, ka vietējās un reģionālās pašvaldības pašas ir tiesīgas darboties saskaņā ar šādiem uzaicinājumiem;

18. uzsver, ka, lai D plāna posms "Diskusija par Eiropu" būtu efektīvs katrā dalībvalstī, jārada EP deputātu, vietējā un reģionālajā līmenī ievēlēto pārstāvju, valstu valdību delegātu, Eiropas Parlamenta un Komisijas pārstāvniecību biroju vadītāju un vietējo un reģionālo pašvaldību valstu apvienību pārstāvju darbības lielāka sinerģija;

19. ierosina, lai t.s. Eiropas nami — publiski centri, kas paredzēti iedzīvotāju piesaistīšanai, piedāvājot plaša spektra pasākumus — būtu ne tikai katras dalībvalsts galvaspilsētā, bet, lai tos varētu veidot arī vietējās un reģionālās pašvaldības atbilstoši noteiktajiem kritērijiem; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas nodomu vēl plašāk iesaistīt vietējo līmeni, veicinot debates ārpus Eiropas galvaspilsētām, izveidojot Komisijas pārstāvniecības un atverot *Europe Direct* centru otro kārtu, kas plānota 2009. gadā;

20. uzsver, ka komunikācijas ar jaunatni mērķis ir sekmēt apziņu, ka iesaistīšanās Eiropas Savienības veidošanā varētu būt viņu interesēs;

21. šajā sakarā aicina visu līmeņu pārvaldes iestādes nodrošināt, lai jaunieši skolu programmas ietvaros iegūtu pamatzināšanas par Eiropas Savienības pilnvarām, darbību, pasākumiem un iespējām, ko tā sniedz viņu personīgajai un profesionālajai attīstībai atbilstoši XXI gadsimta prasībām;

22. iesaka dalībvalstu pasākumus komunikācijas jomā veikt sadarbībā ar reģionālajiem un vietējiem vēlētiem pārstāvjiem, piemēram, organizējot decentralizētus pasākumus vietējās un reģionālajās pašvaldībās, kā arī vietējo un reģionālo asambleju diskusijas, kurās apspriež ES politiku un kurās, ja iespējams, piedalās Eiropas Parlamenta un Komisijas ģenerāldirektātu pārstāvji, kā tas notiek valstu parlamentos;

23. atgādina, ka vietējiem un reģionālajiem vēlētajiem pārstāvjiem varētu būt liela nozīme divvirzienu komunikācijā, kas ļauj informēt iedzīvotājus par Eiropas Savienības lomu un reālo stāvokli, dod viņiem iespēju reaģēt uz šo informāciju, kā arī rada iespēju popularizēt Eiropas ideju reģionos, kuros viņi ir ievēlēti; turklāt šādi būtu iespējams darīt zināmas vietējo iedzīvotāju domas, proti vietējās vai reģionālās sabiedrības viedokli tiem, kuri ir atbildīgi par Eiropas Savienības politisko pasākumu sagatavošanu un lēmumu pieņemšanu;

24. uzsver politisko partiju lomu vietējā un reģionālā līmeņa komunikācijā, kuras mērķis ir veicināt Eiropas projektu; šajā sakarā mudina vietējos un reģionālos vēlētos pārstāvjus izglītot jaunos politiķus Eiropas jautājumos, lai nākotnes lēmumu pieņēmēji savās darbībās iekļautu Eiropas dimensiju;

25. uzskata, ka ir būtiski iepazīstināt ar Lisabonas līguma tekstu, precīzi un pārlicinoši izskaidrojot tajā iekļautos tiesību aktus, racionalitāti un uzlabojumus attiecībā uz pārredzamību un iedzīvotāju iespējamo iesaistīšanos politiku izstrādes procesā;

26. iesaka reģionālajās un vietējās padomēs rīkot īpašu sesiju, piemēram, Eiropas dienas ietvaros (9. maijā), kurā varētu piedalīties tā paša vēlēšanu apgabala Reģionu komitejas locekļi un Eiropas Parlamenta deputāti un kura ir paredzēta, lai apspriestu paveikto Eiropas integrācijas un Eiropas Savienības iestāžu darbības jomā;

27. paziņo Reģionu komitejas 2008. gadā plānotos prioritāros pasākumus komunikācijas jomā:

— foruma “Nākotnes pilsētas” organizēšana (2008. gada 8.–10. aprīlī);

— 3. ikgadējā foruma par komunikāciju sarīkošana (2008. gada 17.–19. jūnijs);

— sesto “Atvērto durvju dienu” organizēšana (2008. gada 6.–9. oktobris), kas Reģionu un pilsētu nedēļas laikā ļautu uzņemt 5500 dalībniekus Briselē, apvienojot Eiropas 220 reģionus un pilsētas. Minētās iniciatīvas ietvaros 2008. gadā notiks vairāk nekā 150 decentralizētu pasākumu partneru reģionos;

— foruma par starpkultūru dialogu sarīkošana (25.–27. novembris);

— ikmēneša elektroniskā ziņu biļetena par Reģionu komitejas politiskajām aktualitātēm izdošana, adresējot to reģionālajiem plašsaziņas līdzekļiem un reģionālajiem un vietējiem vēlētiem pārstāvjiem, kā arī apvienību vadītājiem, kā arī ikmēneša ziņu biļetena izdošana papīra formātā par Reģionu komitejas politisko un konsultatīvo darbību, Eiropas Savienības iestādēm un reģioniem, nosūtot to 25 000 reģionālā līmeņa lēmumu pieņēmējiem;

— dažādos pasākumos un sadarbībā ar citām Eiropas Savienības iestādēm uzņemt Reģionu komitejā Briselē 600 vietējo un reģionālo žurnālistu gadā saistībā ar Reģionu komitejas locekļu konsultatīvo vai politisko darbību;

28. vēlas cieši sadarboties ar Eiropas Komisiju darba plāna izstrādē, pamatojoties uz komunikācijas iniciatīvām iestāžu sadarbības ietvaros, un divpusēji ar dalībvalstīm palielināt partnerību operatīvās pārvaldības jomā;

29. ir gatava sniegt aktīvu ieguldījumu un piedalīties citu iestāžu uzsāktajās iniciatīvās, ieskaitot iedzīvotāju sammitus, kurus varētu organizēt ES prezidentvalstis;

IV. Integrēt Reģionu komiteju jaunajā iestāžu sistēmā komunikācijas jomā

30. ir pārliecināta, ka starpiestāžu informācijas un komunikācijas sistēma varētu nostiprināt Eiropas iestāžu un struktūru, dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību partnerības principu; tādēļ šādai sistēmai jāsaņem atbilstoši finansiālie līdzekļi;

31. uzsver papildu vērtību, ko sniedz RK piedalīšanās starpiestāžu informācijas grupā (GII), plāno katru gadu iesniegt decentralizētas komunikācijas gada darba plānu un līdz ar to prasa, lai RK tiktu iesaistīta iestāžu gada darba plāna izstrādē minētajā jomā;

32. atbalsta starpiestāžu informācijas grupas darbības novērtēšanu, lai noteiktu, vai ir iespējami uzlabojumi un vai ir jāizveido grupa, kas būtu atbildīga par GII noteikto vadlīniju īstenošanas koordinēšanu; RK labprāt piedalītos šādas grupas darbā;

33. pauž gandarījumu par iespēju piedalīties iestāžu ikgadējās debatēs par komunikāciju un prasa, lai RK kā decentralizētas komunikācijas stratēģijas dalībnieci atzītu par Eiropas Komisijas, Eiropas Parlamenta un Padomes galveno partneri;

V. Stiprināt informācijas kanālus: vietējos un reģionālos plašsaziņas līdzekļus, TV, radio un internetu

34. uzsver, ka, lai panāktu to, ka uzlabojas ES iedzīvotāju zināšanas par ES, jāpalielina ikdienas komunikācijas kanālu skaits un efektivitāte, kā arī jāuzlabo to pieejamība. Jāattīsta vietējo un reģionālo pašvaldību un plašsaziņas līdzekļu sadarbība un jāievieš jaunas tehnoloģijas;

35. pauž gandarījumu par to, ka 2008. gadā uzsāks īstenot Eiropas Komisijas projektu par eksperimentālajām informācijas vietnēm, kas paredz vairāk iesaistīt Eiropas debatēs valstu parlamentus, un šajā sakarā lūdz iesaistīt minētajā iniciatīvā arī reģionālos parlamentus un vietējā un reģionālā līmenī ievēlētos pārstāvjus;

36. aicina Eiropas Komisiju nodrošināt, lai tās pārstāvniecību tīmekļa vietnes 27 dalībvalstīs būtu savstarpēji savienotas ar valstu apvienību, vietējo un reģionālo pašvaldību, pilsētu, reģionu tīmekļa vietnēm un lai sniegtā informācija būtu pielāgota vietējai situācijai, jo īpaši attiecībā uz Eiropas politiku īstenošanu;

37. iesaka tīmekļa vietnē *Europa* ietvert īpašu lapu par vietējo un reģionālo pašvaldību lomu Eiropas lēmumu pieņemšanas procesā, kas parādītu, ka apmēram 75 % no Eiropas tiesību aktiem tiek īstenoti vietējā vai reģionālā līmenī; iekļaut minētajā lapā saiti uz Reģionu komitejas tīmekļa vietni un uz to Eiropas vai valstu apvienību, vietējo un reģionālo pašvaldību tīmekļa vietnēm, kuras to vēlas;

38. uzsver Eiropas Komisijas iniciatīvas “e-līdzdalība” nozīmīgumu; tajā paredzēta iedzīvotāju iesaistīšana politiku izstrādē, jo īpaši vietējā un reģionālajā līmenī, un šajā sakarā aicina vietējās un reģionālās pašvaldības veidot savas vietējās tīmekļa vietnes tā, lai laikā, kad notiek apspriešanās un mijiedarbība tiešsaistē, iedzīvotāji varētu izteikt viedokli, jo īpaši par to, kādas cerības viņi saista ar Eiropas politikām;

39. aicina Eiropas Komisiju iekļaut Reģionu komitejas sagatavotos video ierakstus tīmekļa vietnē “*EU Tube*”;

40. visbeidzot, lūdz Eiropas Komisiju nodrošināt vietējā un reģionālajā līmenī ievēlētajiem pārstāvjiem debašu platformu tīmekļa vietnē *Europa*, lai atbildētu uz iedzīvotāju jautājumiem, piemēram, foruma *Debate Europe* ietvaros šāda iniciatīva varētu veicināt savstarpēju saikni starp komitejas locekļiem un iedzīvotājiem attiecīgajās dalībvalstīs;

41. norāda, ka liela nozīme ir informācijas un komunikācijas kanālu daudzveidībai, jo tādējādi visiem ES iedzīvotājiem ir vienlīdzīgas iespējas iegūt informāciju par ES.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums “Eiropas Radošuma un inovācijas gads (2009)”

(2008/C 257/09)

REĢIONU KOMITEJA

- atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu 2009. gadu noteikt par “Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009)”. Eiropas radošais potenciāls ir nozīmīgākais faktors, lai īstenotu Lisabonas stratēģijas mērķus un tādējādi Eiropas sabiedrību izveidotu par jauninājumu jomā vadošo sabiedrību, kurā būtiska nozīme ir zināšanām;
- uzsver, ka kultūra, radošums un jauninājumi ievērojami veicina izaugsmi, investīcijas un jaunu darba vietu radīšanu Eiropas pilsētās, reģionos un reģionālajā līmenī;
- uzsver pirmsskolas apmācības un pamatskolas apmācības īpašo nozīmi pamatprasmju attīstībā. Pamatprasmes ir zināšanas, prasmes un pieejas, kas indivīdam dod iespēju veiksmīgi dzīvot un strādāt, un tālākizglīties modernajā Eiropas sabiedrībā;
- uzsver, ka jaunā iniciatīva dod lielisku iespēju turpināt starpkultūru dialoga gadā aizsāktās iniciatīvas. Saikne starp vairāku Eiropas gadu tematiku palīdz nodrošināt pasākumu ietekmi vidējā termiņā un ilgtermiņā;
- atzīmē, ka gada norišu īstenošanai nav paredzēti īpaši finanšu līdzekļi. Ja radošumu uzskata par Eiropas sabiedrības attīstību veicinošu faktoru, nedrīkstam aprobežoties tikai ar izglītības un kultūras pasākumiem. Aptverot daudzas jomas, rodas jauni, radoši risinājumi.

Ziņotājs: Gerd HARMS kgs (DE/SPE), Brandenburgas federālās zemes pilnvarotais pārstāvis federālajās un Eiropas lietās un Brandenburgas valsts kancelejas valsts sekretārs

Atsauces dokuments:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam par Eiropas Radošuma un inovācijas gadu (2009)
COM(2008) 159 galīgā redakcija — 2008/0064 (COD)

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

1. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu "Eiropas Radošuma un inovācijas gads (2009)". Komisija priekšlikumā pamatoti analizē radošumu plašā izpratnē, proti, tā ir spēja rast jaunus risinājumus visdažādākajās cilvēka darbības jomās un ir tehnisku, kultūras un sabiedrisku jauninājumu neatņemams priekšnoteikums. Lai īstenotu Lisabonas stratēģijas mērķus un tādējādi Eiropas sabiedrību izveidotu par jauninājumu jomā vadošo sabiedrību, kurā būtiska nozīme ir zināšanām, ir jāizmanto Eiropas radošais potenciāls;

2. atbalsta Komisijas viedokli par radošuma un jauninājumu nozīmīgākajiem priekšnoteikumiem. Komiteja uzsver arī pirmskolas apmācības un pamatskolas apmācības īpašo nozīmi pamatprasmju attīstībā. Pamatprasmes ir zināšanas, spējas un pieejas, kas indivīdam dod iespēju veiksmīgi dzīvot un strādāt, un tālākizglīties modernajā Eiropas sabiedrībā;

3. atbalsta Komisijas viedokli par izglītības nozīmi radošuma veicināšanā, ka un uzskata, ka radošums ir nozīmīgs ne tikai pirmskolas apmācības posmā un pirmajos skolas gados. Visa vecuma skolēnu izglītībā arī turpmāk svarīga nozīme būs jaunradi veicinošiem mācību priekšmetiem. Radošums ir nepieciešams ne tikai "jaunrades" priekšmetos. Spējai rast radošus problēmu risinājumus un spējai radoši domāt ir jābūt visu oficiālo izglītības procesu sastāvdaļai. Komiteja šajā sakarā vērs uzmanību uz daudzvalodības nozīmi;

4. uzsver nepieciešamību veicināt ne tikai izcilību un augstus sasniegumus, bet arī labu izglītību un apmācību, kas pieejama visu reģionu iedzīvotājiem un ir individuālās un kolektīvās labklājības un reģionu jaunrades spējas pamatā;

5. uzsver, ka kultūra, radošums un jauninājumi ievērojami veicina izaugsmi, investīcijas un jaunu darba vietu radīšanu Eiropas pilsētās, reģionos un vietējā līmenī. Reģionos attīstot radošo potenciālu un jaunrades spēju, būtiski tiek veicināta to konkurētspēja Eiropas un pasaules mērogā. Reģionālās un vietējās pašvaldības parasti ir atbildīgas par mūžizglītības jomu, aktīvas darba politikas īstenošanu, reģionāla mēroga stratēģiju izstrādi jauninājumu jomā, kā arī par tādu tautsaimniecības nozaru veicināšanu, kur būtiska nozīme ir jauninājumiem un radošumam;

6. atkārtoti uzsver vietējo pašvaldību un reģionu īpašo nozīmi jauninājumiem labvēlīgas vides attīstīšanā. Šajā sakarā liela nozīme ir vietējā līmenī īstenotai jauninājumu politikai, tehnoloģiju centriem, uzņēmumu inkubatoriem, tehnoloģiskajiem parkiem un riska kapitālam;

7. norāda, ka tas attiecas ne tikai uz tautsaimniecības nozarēm, kur liela nozīme ir radošumam, un modernām rūpniecības nozarēm, kur būtiska nozīme ir zināšanām. Radoša pieeja daudz vairāk ir nepieciešama, lai visos līmeņos risinātu mūsdienu sabiedrības problēmas, ar ko tā saskaras sociālajā, vides un ekonomikas jomā;

8. atzinīgi vērtē faktu, ka Komisijas sagatavotajā tiesību akta projektā nepārprotami atzīta reģionālo un vietējo pašvaldību nozīme, uzsverot, ka

— radošuma un jauninājumu gadam izvirzītos uzdevumus varēs izpildīt tikai tad, ja tiks īstenoti pasākumi gan Kopienas un valstu, gan arī reģionālajā un vietējā līmenī;

— līdzdalība Eiropas gada norisēs vietējām un reģionālajām pašvaldībām dos iespēju veiksmīgāk un efektīvāk īstenot savus pasākumus attiecīgajās jomās;

— paredzētos pasākumus Eiropas un valstu līmenī varēs efektīvāk īstenot ar vietējo un reģionālo pašvaldību atbalstu;

9. atbalsta šo nostāju un uzskata, ka Eiropas Radošuma un jauninājumu gada norisēs plaši jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības;

Iniciatīvas detalizēts novērtējums

10. atbalsta Radošuma un jauninājumu gadam izvirzītos mērķus (2. punkts). Šie daudzpusīgie mērķi ļauj izprast, ka Eiropas radošo potenciālu var izmantot ne tikai ar mākslu un jaunradi saistītās, bet arī citās jomās, un gūt plašu ieskatu par to, kā Eiropas radošais potenciāls tiek attīstīts un izmantots. Komiteja uzskata, ka Radošuma un jauninājumu gadā īpaši jāveicina un īpaša uzmanība jāpievērš mūžizglītības iestāžu, kultūras iestāžu un šās jomas dalībnieku, kā arī ekonomikas jomas pārstāvju, zinātnisko aprindu un pilsoniskās sabiedrības kopīgu pasākumiem;

11. uzsver, ka jaunā iniciatīva dod lielisku iespēju turpināt starpkultūru dialoga gadā aizsāktās iniciatīvas. Saikne starp vairāku Eiropas gadu tematiku palīdz nodrošināt pasākumu ietekmi vidējā termiņā un ilgtermiņā. Starpkultūru dialoga gada pasākumu mērķis ir Eiropas sabiedrībā veicināt lielāku atvērtību, iecietību un elastīgumu, un šādi pasākumi ir tieši saistīti ar radošumu un jauninājumiem. Iepazīstoties ar citu kultūru izpausmes veidiem un vērtībām un analizējot šo pieredzi, var veicināt jaunradi un jaunas pieejas savu jautājumu risināšanā;

12. pieņem zināšanai, ka Komisija priekšlikumā īpašu uzmanību pievērš prasībām, ko Eiropas Parlaments un Padome ir izvirzījuši attiecībā uz mūžizglītības procesā iegūstamajām pamatprasmēm. Komiteja norāda uz savu atzinumu par šo lēmumu (¹), kurā tā uzsvēra, ka īpaša nozīme ir matemātikas un dabas zinību prasmēm. Reģionu komiteja vienlaikus uzsvēra, ka ir svarīgi veicināt minēto prasmju apgūšanu sieviešu vidū ar mūžizglītības pasākumu palīdzību. Eiropas sabiedrībai turpmāk vēl lielākā mērā būs jāveicina, lai jaunieši, it īpaši jaunās sievietes, iegūtu izglītību zinātnes un tehnoloģiju un inženierzinātņu jomā un atbilstoši veidotu savu karjeru;

13. atzīmē, ka profesionālās dzīves, sabiedrības un augstākās izglītības sistēmas mijiedarbība ir svarīgs priekšnoteikums, lai vietējā un reģionālā līmenī veicinātu jauninājumus un izaugsmi. Jānodrošina iekļaujoša un nediskriminējoša infrastruktūra, kas sekmē aktīvu pilsonisko līdzdalību un kopēju atbildību par sociālo kohēziju un ilgtspējīgu attīstību;

14. aicina uzlabot izglītības un apmācības sistēmu, lai pēc iespējas optimizētu Eiropas nozīmīgāko resursu, proti, jauniešu, potenciālu. Izglītības procesā īpaša uzmanība jāpievērš tehnoloģiju jomai, lai Eiropā veicinātu pētniecību, attīstību un jauninājumus, vienlaikus nodrošinot arī pietiekamu apmācību humanitārajās un sociālajās zinātnēs. Izglītības procesā ir svarīgi pienācīgi uzmanību pievērst Eiropas vēsturei un kultūrai;

15. atkārtoti norāda, ka īpaši svarīgi ir veicināt pētniecību, jauno zinātnieku izglītošanu, atbalstīt zinātnieku mobilitāti un zinātnisko aprindu sadarbību Eiropas līmenī. Pētniecībai labvēlīgas vides attīstīšana, patentu veicināšana un to efektīva aizsardzība sekmē jauninājumus sabiedrībā un tautsaimniecībā;

16. uzsver nepieciešamību izstrādāt intelektuālā īpašuma standartus un aizsardzības tiesības, kā arī attīstīt Eiropas hartu intelektuālā īpašuma jautājumos;

17. šajā sakarā uzsver struktūrfondu, sevišķi Reģionālās attīstības fonda, īpašo nozīmi, lai veicinātu zinātnisku atklājumu izmantošanu jaunu produktu un procesu attīstīšanā;

(¹) CđR 31/2006 fin

18. pauž nožēlu, ka Komisija tikai tagad ir nākusi klajā ar šo iniciatīvu. Šī aizkavēšanās var nelabvēlīgi ietekmēt gada sekmīgu norisi. Tādēļ Komisijai ir īpaši svarīgi tagad pielikt visas pūles, lai iesaistītu iespējami daudzus partnerus;

19. uzsver audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu īpašo nozīmi radošas vides veicināšanā. Pilnveidojot talantus, kā arī iesaistot augsta līmeņa izglītības iestādes un plašsaziņas līdzekļus, daudzos Eiropas reģionos ir izveidoti uzņēmumu klasteri, kuru darbība ir veiksmīga. Radošuma un jauninājumu gadā šādiem pasākumiem ir jāvelta īpaša uzmanība;

20. pauž nožēlu, ka Komisijas priekšlikumā nav ņemtas vērā dažādās ar Eiropas mobilitātes programmām saistītās iespējas. Mobilitāte izglītības procesā, kā arī pieredze, kas saistīta ar apmaiņu starp Eiropas reģioniem, var īpaši veicināt jauniešu radošo un novatorisko spēju atraisīšanu;

21. Reģionu komitejai būtu jāpauž nožēla arī par to, ka priekšlikumā nav paredzētas metodes, lai novērtētu, cik veiksmīgi ir izdevies īstenot minēto iniciatīvu, kā arī nav izvirzīti priekšnoteikumi izvirzīto mērķu sasniegšanai;

22. uzskata, ka Radošuma un jauninājumu gads var būt veiksmīgs tikai tad, ja tā sagatavošanā un norisēs iesaistīsies visi Komisijas dienesti un pilnībā tiks izmantotas visu ģenerāldirekciju iespējas. Nepieciešams spēcīgs atbalsts arī no dalībvalstu, pilsētu un reģionu un vietējo pašvaldību puses. Reģionu komiteja tādēļ aicina, plānojot gada norises, pievērsties ne tikai izglītības jomai, bet arī paredzēt daudzus pasākumus citās politikas jomās;

23. vērš uzmanību uz to, ka radošuma un jauninājumu veicināšana ir daudzu reģionāla un vietēja mēroga attīstības plānu sastāvdaļa. Īstenojot Eiropas Radošuma un jauninājumu gada pasākumus, nedrīkstam radīt iespaidu, ka minēto potenciālu var atraisīt tikai ar Komisijas iniciatīvu palīdzību. Šajā gadā uzmanība būtu jāpievērš sekmīgiem pasākumiem vietējās pašvaldībās, reģionos un dalībvalstīs, kā arī jāatbalsta paraugprakses apmaiņa. Visu Komisijas iniciatīvu īstenošanas gaitā jāievēro subsidiaritātes princips;

24. norāda uz vietējo un reģionālo pašvaldību un pilsoniskās sabiedrības organizāciju daudzveidīgo pieredzi, ko tās izmanto, piemēram, īstenojot vietēja un reģionāla mēroga politikas pasākumus. Piedaloties RK rīkotajā iniciatīvā "Atvērto durvju dienas",

tās dalījās šajā pieredzē, un tā liecina par Eiropas vietējām pašvaldībām un reģioniem raksturīgā radošuma un jauninājumu daudzveidīgas attīstības un atbalsta iespējām;

25. atzīmē, ka gada norišu īstenošanai nav paredzēti īpaši finanšu līdzekļi. Pievēršoties jautājumam par pasākumu finansēšanu, Komisijas priekšlikumā ir minēta vienīgi programma "Mūzizglītība 2007-2013", kā arī programma "Kultūra 2007-2013". Tomēr ar radošumu un jauninājumiem saistītie jautājumi ir daudz plašāki nekā minēto programmu tematika. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš dažādām zinātnes jomām, tautsaimniecības pārstāvju un zinātnes aprindu sadarbībai, mobilitātei Eiropā, lauku apvidu attīstībai, sociālajai politikai, kā arī citiem jautājumiem. Ja radošumu uzskata par Eiropas sabiedrības attīstību veicinošu faktoru, nedrīkstam aprobežoties tikai ar izglītības un

kultūras pasākumiem. Aptverot daudzas jomas, rodas jauni, radoši risinājumi;

26. Komisija priekšlikuma 4.4. punktā norāda, ka "saziņas darbības [jāpievērš] Eiropas gada tematikai". Tomēr nav precīzēts, kādi pasākumi būtu jāīsteno. Komiteja uzskata, ka šie pasākumi jākoordinē starp Kopienas, valstu, reģionālo un vietējo līmeni;

27. piedāvā atbalstu Komisijai un izsaka vēlmi sadarboties Eiropas Radošuma un jauninājumu gadā paredzēto pasākumu īstenošanas gaitā. Pilsētas, reģioni un vietējās pašvaldības ir pašsaprotami partneri šīs iniciatīvas īstenošanā, jo šajā līmenī rodas daudzi radoši risinājumi. Reģionu komiteja pauž cerību, ka Komisija to pilnībā iesaistīs pasākumu īstenošanā un sniegs savlaicīgu un pilnīgu informāciju par visiem pasākumiem.

II. IETEIKUMI GROZĪJUMIEM

1. grozījums

2. panta 1. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Vispārējie Eiropas Radošuma un inovācijas gada mērķi ir atbalstīt dalībvalstu centienus mūzizglītības ceļā veicināt radošumu, kas ir inovācijas virzītājs un galvenais elements personisko, darba, uzņēmējdarbības un sociālo prasmju attīstīšanai un katra cilvēka labsajūtai sabiedrībā.	Vispārējie Eiropas Radošuma un inovācijas gada mērķi ir atbalstīt dalībvalstu, <u>kā arī vietējo un reģionālo pašvaldību</u> centienus mūzizglītības ceļā veicināt radošumu, kas ir inovācijas virzītājs un galvenais elements personisko, darba, uzņēmējdarbības un sociālo prasmju attīstīšanai un katra cilvēka labsajūtai sabiedrībā.

Pamatojums

Lai arī Komisijas sadarbības partneri ir dalībvalstis, Eiropas gada ietvaros uzmanība tiek pievērsta būtiskiem jautājumiem, kas ir vietējo un reģionālo pašvaldību tiešā kompetencē.

2. grozījums

3. panta 2. punkts

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Līdztekus darbībām, kuras saskaņā ar 6. pantu līdzfinansē Kopiena, Komisija vai dalībvalstis var apzināt citas darbības, kuras sniegtu ieguldījumu Eiropas gada mērķu sasniegšanā, un atļauj izmantot Eiropas gada nosaukumu ar mērķi popularizēt šīs darbības, ciktāl tās palīdz sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus.	Līdztekus darbībām, kuras saskaņā ar 6. pantu līdzfinansē Kopiena, Komisija, vai dalībvalstis vai vietējās un reģionālās pašvaldības var apzināt citas darbības, kuras sniegtu ieguldījumu Eiropas gada mērķu sasniegšanā, un atļauj izmantot Eiropas gada nosaukumu ar mērķi popularizēt šīs darbības, ciktāl tās palīdz sasniegt 2. pantā izklāstītos mērķus. <u>Citi nevalstiskā sektora dalībnieki jārosina iesaistīties Eiropas gada norisēs, ņemot vērā izvirzītos mērķus.</u>

Pamatojums

Tiesības atļaut izmantot Eiropas gada nosaukumu jādod ne tikai dalībvalstīm. Jānodrošina, lai Eiropas gada norisēs aktīvi iesaistītos daudzas ieinteresētās puses, kas darbojas attiecīgajās jomās.

3. grozījums

5. pants

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Komisija notur sanāksmes ar valsts koordinatoriem, lai saskaņotu Eiropas Radošuma un inovācijas gada īstenošanu Eiropas mērogā un apmainītos ar informāciju par tās īstenošanu dalībvalstīs.	Komisija notur sanāksmes ar valsts koordinatoriem, lai saskaņotu Eiropas Radošuma un inovācijas gada īstenošanu Eiropas mērogā un apmainītos ar informāciju par tās īstenošanu dalībvalstīs. <u>Uz minētajām sanāksmēm uzaicina Reģionu komitejas un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas pārstāvjus.</u>

Pamatojums

Vietējo un reģionālo pašvaldību intereses un ieguldījumu var sistemātiski ņemt vērā vienīgi tad, ja tiks iesaistīti RK un EESK pārstāvji, tādējādi nodrošinot kompetentu pieeju šiem jautājumiem.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas “Atzinums telekomunikāciju reformas pakete”

(2008/C 257/10)

REĢIONU KOMITEJA,

- vēlas nodrošināt, lai jaunais regulējums nelabvēlīgi neietekmētu dalībvalstu kultūras un plašsaziņas politikas mērķus un tajā ņemtu vērā lauku rajonu, mazapdzīvotu reģionu, nomaļo reģionu, lielo pilsētu un kultūras un etnisko minoritāšu īpašās vajadzības;
- neatbalsta Komisijas ierosinātos saskaņošanas pasākumus radiofrekvenču pārvaldības jomā. Minētajai pārvaldībai arī turpmāk jāpaliek dalībvalstu kompetencē un vienlaikus jānodrošina tās atbilstība starptautiskajiem nolīgumiem; tādēļ būtu jāpiedāvā pietiekami plašs radiofrekvenču spektra diapazons, lai nodrošinātu satura pārraidīšanu;
- neatbalsta ierosināto jauno risinājumu par uzņēmumu funkcionālo nošķiršanu un Komisijas veto tiesības attiecībā uz dažiem korektīvajiem pasākumiem, kurus ir noteikušas valstu regulējošās iestādes. Komiteja prasa, ka minētās iestādes, veicot attiecīgo tirgu analīzi un noteikšanu, rūpīgi ņem vērā vietējās un reģionālās kultūru un valodu atšķirības;
- atzinīgi vērtē Komisijas pūles uzlabot patērētāju un lietotāju tiesību aizsardzību elektronisko sakaru nozarē, galvenokārt labāk informējot patērētājus par piegādes cenām un nosacījumiem, uzlabojot datu aizsardzību un drošību, atvieglojot piekļuvi, it īpaši, neatliekamās palīdzības dienestiem; tomēr pauž bažas par finansiālajām un ekonomiskajām sekām, kas minēto ierosinājumu rezultātā varētu rasties vietējo un reģionālo pakalpojumu operatoriem;
- uzskata, ka Elektronisko sakaru tirgus iestādes izveide, kas saistīta ar dalībvalstu būtisku tirgus regulēšanas kompetenču nodošanu Komisijai, izjauktu līdzsvaru Eiropas un valsts regulējošo iestāžu pilnvaru sadalījumā; tādēļ aicina izveidot Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju, iekļaujot Eiropas Regulatoru grupu Kopienas tiesību aktos.

Ziņotājs: Marc Schaefer (LU/PSE), Viandenē pilsētas padomes loceklis

Atsauces dokumenti

“Labāka regulējuma direktīva”:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu un Direktīvā 2002/20/EK par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu

COM(2007) 697 galīgā redakcija — 2007/0247 (COD)

“Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem”:

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko izdara grozījumus Direktīvā 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lietotāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem, Direktīvā 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē un Regulā (EK) Nr. 2006/2004 par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā

COM(2007) 698 galīgā redakcija — 2007/0248 (COD)

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulējumam, ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi

COM(2007) 699 galīgā redakcija — 2007/0249 (COD)

Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Pilnīga digitālo dividenžu priekšrocību izmantošana Eiropā: vienota pieeja digitālās pārslēgšanās atbrīvota radiofrekvenču spektra izmantojumam”

COM(2007) 700 galīgā redakcija

I. IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

rasties nepieciešamība investēt IKT un attiecīgās infrastruktūras pilnveidošanā. Jo īpaši tas attiecas uz konurbācijām;

REĢIONU KOMITEJA

1. pauž gandarījumu par Komisijas izvirzīto mērķi veicināt elektronisko sakaru tirgu atvēršanu konkurencei un investīcijas platjoslu tīklos (visās, tostarp fiksēto mobilo un satelītu sakaru tehnoloģijās), kā arī par mērķi sakarā ar audiovizuālo pakalpojumu digitalizāciju nodrošināt optimālu radiofrekvenču spektra pārvaldību iekšējā tirgū;

2. vēlas nodrošināt, lai jaunajā regulējumā nebūtu noteikti pasākumi, kas nelabvēlīgi ietekmētu dažādu dalībvalstu kultūras un plašsaziņas līdzekļu rīcībpolitiku mērķus;

3. vienlaikus vēlas nodrošināt, lai, izveidojot jaunu regulatīvu mehānismu (galvenokārt radiofrekvenču spektra pārvaldībai), tiktu ņemtas vērā etnisko un kultūras minoritāšu intereses, kā arī reģionu vajadzības;

4. pauž vēlmi, lai ierosinātajā regulējumā iekļautu mehānismus, kas veicina platjoslas interneta pieejamību lauku vai mazapdzīvotos apgabalos un īpaši nomaļos reģionos; turklāt nedrīkst aizmirst, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām var

5. atzinīgi vērtē Komisijas centienus uzlabot patērētāju tiesību aizsardzību, galvenokārt datu aizsardzību un drošību, kā arī elektronisko sakaru un neatliekamās palīdzības pakalpojumu līdztiesīgāku pieejamību visām lietotāju grupām, tostarp cilvēkiem ar invaliditāti, tomēr pauž bažas par minēto priekšlikumu iespējamajām finansiālajām un tautsaimnieciskajām sekām, galvenokārt attiecībā uz reģionālajiem vai vietējiem pakalpojumu sniedzējiem;

6. atzinīgi vērtē Komisijas pūles izveidot visu Eiropu aptverošus pakalpojumus, ja vienīgi šādus pakalpojumus attīstīta, ņemot vērā valstu un reģionālās atšķirības un saimnieciski vājāko dalībnieku ekonomiskās un tehnoloģiskās vajadzības;

7. vērš Komisijas uzmanību uz valstu, reģionālo un vietējo tirgu ģeogrāfisko dažādību, kuras rezultātā regulējumā var būt nepieciešams paredzēt dažādas un diferencētas procedūras un mehānismus, piemēram, ģeogrāfisku segmentāciju;

8. pauž šaubas par to, vai dažiem jaunajiem, regulējumā paredzētajiem pasākumiem būs pievienotā vērtība, ja tie attieksies uz visām dalībvalstīm, neatkarīgi no to īpašās situācijas un sasniegumiem valstu un reģionālā līmenī; Reģionu komitejai lielas bažas izraisa vēlme piešķirt Kopienai lielākas pilnvaras telekomunikāciju tirgu reglamentēšanā un radiofrekvenču spektra pārvaldībā;

9. uzskata, ka Komisijas priekšlikumi paver ceļu uz ES noteikumu saskaņotāku piemērošanu, lai pabeigtu vienota elektronisko sakaru tirgus izveidi.

Labāka regulējuma direktīva

10. pauž gandarījumu par Komisijas ieteikumu ⁽¹⁾ ievērojami samazināt to tirgu skaitu, kuros vajadzīgs *ex-ante* regulējums, un tādējādi gan operatoriem, gan valsts pārvaldes iestādēm nodrošināt efektīvāku un vienkāršāku regulējumu, tur, kur tas nepieciešams;

11. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus par labāku dažādu dalībvalstu tiesību aktu koordinācijas un saskaņošanas mehānismu, kā arī saskaņošanas, sadarbības un konsultācijas procedūru starp dažādām valsts regulatīvajām iestādēm izveidi;

12. piekrīt Komisijas viedoklim, ka radiofrekvenču spektra efektīvai pārvaldībai ir svarīga nozīme, lai operatoriem atvieglotu piekļuvi un veicinātu inovāciju un kultūru daudzveidību;

13. piekrīt Komisijas viedoklim, ka elektronisko sakaru tīklu operatoriem jānodrošina līdzāsrašanās un resursu kopēja izmantošana, ja šāda kopēja izmantošana ir tehniski iespējama un tās izmaksas var taisnīgi sadalīt;

14. atbalsta Komisijas viedokli par numuru piešķiršanas saskaņošanu Kopienā, ja tas veicina iekšējā tirgus darbību vai visu Eiropu aptverošu pakalpojumu izveidi. EESK tomēr uzskata, ka dalībvalstis ir kompetentākas veikt visa veida saskaņošanas pasākumus, kurus var īstenot pašreizējās Eiropas Regulatoru grupas ietvaros;

15. uzskata, ka arī turpmāk tikai dalībvalstu kompetencē jābūt tiesībām piešķirt radiofrekvenču spektru pakalpojumiem, kas ļauj nodrošināt valodu un kultūru daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu pluralitāti;

16. uzskata, ka funkcionālā nošķiršana nav jāizmanto kā papildu līdzeklis tirgu liberalizācijai, ka uz infrastruktūrām balstīta konkurence ir efektīvāka un ka pašlaik spēkā esošais regulējums ļauj veikt nošķiršanas pasākumus, tostarp funkcionālo nošķiršanu;

17. uzskata, ka jāsauglabā visas atsauces uz procedūrām, kas paredzētas starptautiskajos līgumos par radiofrekvenču spektra

pārvaldību, jo minētie līgumi ir spēkā un ir plašāks regulējums par Eiropas Savienības regulējumu.

Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem

18. atbalsta Komisijas centienus pastiprināt un uzlabot patērētāju un lietotāju tiesību aizsardzību elektronisko sakaru nozarē, galvenokārt labāk informējot patērētājus par cenām un pakalpojumu sniegšanas nosacījumiem un atvieglot elektronisko sakaru, tostarp neatliekamās palīdzības dienestu izmantošanu un pieejamību lietotājiem ar invaliditāti;

19. atzinīgi vērtē ierosinājumus uzlabot personu privātās dzīves un personas datu aizsardzību elektronisko sakaru nozarē, jo īpaši stingri piemērojot ar drošību saistītus noteikumus un pilnveidojot izpildes mehānismus;

20. vērs Komisijas uzmanību uz patērētāju vajadzībām ekonomiski vājos un lauku apgabalos un ģeogrāfiski grūti pieejamos, īpaši nomaļos reģionos vai arī mazapdzīvotos reģionos;

21. vērs Komisijas uzmanību uz to, ka daži tīklu drošības nodrošināšanas un patērētāju tiesību aizsardzības pasākumi jākoordinē un jāīsteno nevis Kopienas, bet galvenokārt starptautiskā līmenī;

22. vērs Komisijas uzmanību uz to, ka dažu direktīvā ierosināto pasākumu veikšanai ir nepieciešamas lielas investīcijas tehniskajās infrastruktūrās (piemēram, piekļuve neatliekamās palīdzības numuram, zvanītāja atrašanās vietas noteikšana); šādas investīcijas, šķiet, ir grūti veicamas maza apjoma pakalpojumu sniedzējiem, piemēram, vietējiem un reģionālajiem operatoriem;

23. atzinīgi vērtē Komisijas pūles veicināt numuru pārnesamību starp fiksētā un mobilā telefona tīkliem;

24. vēlas vērst Komisijas uzmanību uz īpašajām vajadzībām lauku reģionos, kuros bieži vien ir ļoti ierobežota infrastruktūra ar vienu vēsturiski pārstāvēta operatora tīklu, un pauž vēlmi, ka šo reģionu labā tiks veikti konkrēti pasākumi, piemēram, izmantojot struktūrfondus. Turklāt vēlas vērst uzmanību uz ierobežojumiem un strukturālajām papildizmaksām elektronisko sakaru pakalpojumu jomā, ar ko pastāvīgi saskaras īpaši nomaļi reģioni, tādēļ ir jāparedz īpaši pasākumi, lai minēto reģionu iedzīvotājiem būtu nodrošināti līdzvērtīgi apstākļi ar pārējiem Eiropas iedzīvotājiem;

25. uzskata, ka "must-carry" noteikumi radio apraides pakalpojumu jomā jāattiecina uz visiem papildu pakalpojumiem un tie regulāri jāpārskata.

⁽¹⁾ Komisijas ieteikums (2007) 5406, OV L 344, 28.12.2007., 65. lpp

Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestāde

26. uzskata, ka izveidojot jaunu Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi, pašreizējā institucionālajā struktūrā, kas paredzēta elektronisko pakalpojumu tirgu regulēšanai, tiktu radīta papildu iestāde, un tas neatbilst subsidiaritātes un proporcionalitātes principiem un var drīzāk sarežģīt, nevis vienkāršot procesu, kas ir priekšlikumu paketes mērķis;

27. tāpēc uzskata, ka ir jāizveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija. Šāda struktūra varētu veikt daudzas no funkcijām, kas izklāstītas ierosinājumā par Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādes (EECMA) izveidi, un tā varētu būt daudzējādā ziņā līdzīga Komisijas priekšlikumā par EECMA ierosinātajai struktūrai, tomēr atsakoties no aģentūrai raksturīgajiem elementiem un tādējādi izvairoties no dažām iespējamām problēmām, kas varētu rasties ar EECMA;

II. IEROSINĀTIE GROZĪJUMI

1. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 2. punkta e) apakšpunkts, 2. pantā iekļaut s) apakšpunktu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
s) “kaitīgi traucējumi” ir traucējumi, kas apdraud radio-navigācijas pakalpojuma vai citu drošības pakalpojumu nodrošināšanu vai kas citādi nopietni pasliktina, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kurš nodrošināts saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem.”	s) “kaitīgi traucējumi” ir traucējumi, kas apdraud radio-navigācijas pakalpojuma vai citu drošības pakalpojumu nodrošināšanu vai kas citādi nopietni pasliktina, traucē vai vairākkārt pārtrauc radiosakaru pakalpojumu, kurš nodrošināts saskaņā ar piemērojamajiem Kopienas vai valsts tiesību aktiem <u>un saskaņā ar starptautiskajiem frekvenču plāniem;</u> ”

Pamatojums

Radiofrekvenču spektra pārvaldība lielā mērā paredzēta starptautiskajos frekvenču plānos un līgumos, kas noslēgti Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konferences (CEPT) un Starptautiskās elektrosakaru savienības (ITU) ietvaros. Tam ir īpaši svarīga nozīme apraides pakalpojumu sniegšanā (piemēram, GE-06). Tātad atbilstīgi jāgroza “kaitīgu traucējumu” definīcija.

2. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 8. punkts, 8. panta grozījumi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
a) Panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu: “Ja vien 9. pantā par radiofrekvencēm nav norādīts citādi, dalībvalstis maksimāli ņem vērā nepieciešamību panākt tehnoloģiskā ziņā neitrālus noteikumus un nodrošina to, ka tāpat rīkojas arī valsts pārvaldes iestādes, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos regulēšanas uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti pilnvērtīgas konkurences nodrošināšanai.”	a) Panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu: “Ja vien 9. pantā par radiofrekvencēm nav norādīts citādi, dalībvalstis maksimāli ņem vērā nepieciešamību panākt tehnoloģiskā ziņā neitrālus noteikumus un nodrošina to, ka tāpat rīkojas arī valsts pārvaldes iestādes, veicot šajā direktīvā un īpašajās direktīvās noteiktos regulēšanas uzdevumus, jo īpaši tos, kas paredzēti pilnvērtīgas konkurences nodrošināšanai, <u>nodrošinot kultūru un plašsaziņas līdzekļu daudzveidību.</u> ”

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>b) Panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj šādi:</p> <p>“a) nodrošinot to, ka lietotājiem, tostarp lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, tiek sagādātas maksimālas priekšrocības izvēles, cenas un kvalitātes ziņā;</p> <p>b) panākot to, ka elektronisko komunikāciju nozarē un jo īpaši satura izplatīšanas jomā nenotiek konkurences traucēšana vai ierobežošana;”</p>	<p>b) Panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu aizstāj šādi:</p> <p>“a) nodrošinot to, ka lietotājiem, tostarp lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, tiek sagādātas maksimālas priekšrocības izvēles, cenas un kvalitātes ziņā;</p> <p>b) panākot to, ka elektronisko komunikāciju nozarē un jo īpaši satura izplatīšanas jomā nenotiek konkurences traucēšana vai ierobežošana;”</p>
<p>c) Panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:</p> <p>“d) sadarbojoties ar Komisiju un EEST iestādi, lai nodrošinātu saskanīgas regulējuma prakses izveidi un šīs direktīvas un īpašo direktīvu konsekventu piemērošanu.”</p>	<p>c) Panta 3. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:</p> <p>“d) sadarbojoties ar Komisiju un EEST iestādi, lai nodrošinātu saskanīgas regulējuma prakses izveidi un šīs direktīvas un īpašo direktīvu konsekventu piemērošanu.”</p>
<p>d) Panta 4. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:</p> <p>“e) pievērsties vajadzībām, kas raksturīgas īpašām sociālajām grupām, jo īpaši lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām;”</p>	<p>d) Panta 4. punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:</p> <p>“e) pievērsties vajadzībām, kas raksturīgas īpašām sociālajām grupām, jo īpaši lietotājiem invalīdiem, gados vecākiem lietotājiem un lietotājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām, <u>kā arī etniskajām sociālajām vai kultūras minoritātēm lauku vai mazapdzīvotos apgabalos;</u>”</p>
(...)	(...)

Pamatojums

Jāņem vērā arī kultūru un plašsaziņas līdzekļu daudzveidība, kā arī valodu, etnisko, sociālo un reģionālo minoritāšu vajadzības.

Par atsauces uz iestādi, kuru Komisija ierosina izveidot Regulas priekšlikumā COM(2007) 699 galīgā redakcija — 2007/0249 (COD), svītrosānu, skat. 20. grozījumu.

3. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 9. punkts, 9. panta jaunā versija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>9. pants</p> <p>Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība</p> <p>1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pilnvērtīgu pārvaldību saskaņā ar 8. pantu. Tās nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes, kuru pārziņā ir šādu radiofrekvenču sadalījums un piešķirums, rīkojas, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem.</p>	<p>9. pants</p> <p>Elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pārvaldība</p> <p>1. Dalībvalstis savā teritorijā nodrošina elektronisko komunikāciju pakalpojumiem izmantoto radiofrekvenču pilnvērtīgu pārvaldību saskaņā ar 8. pantu. Tās nodrošina to, ka valsts pārvaldes iestādes, kuru pārziņā ir šādu radiofrekvenču sadalījums un piešķirums, rīkojas, pamatojoties uz objektīviem, pārredzamiem, nediskriminējošiem un samērīgiem kritērijiem.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču izmantošanas harmonizāciju visā Kopienā atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktiski un efektīvu izmantošanu un saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums).</p> <p>3. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu radiotīklus vai bezvadu piekļuves tehnoloģijas var izmantot radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem.</p> <p>Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz izmantotajiem radiotīklu vai bezvadu piekļuves tehnoloģiju veidiem, ja šādi ierobežojumi ir vajadzīgi, lai:</p> <p>a) novērstu kaitīgus traucējumus;</p> <p>b) aizsargātu sabiedrības veselību pret elektromagnētiskajiem laukiem;</p> <p>c) maksimāli nodrošinātu radiofrekvenču koplietošanu, ja šo frekvenču izmantošanai vajadzīga vispārēja atļauja, vai</p> <p>d) ievērotu ierobežojumu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu.</p> <p>4. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis nodrošina to, ka visu veidu elektronisko komunikāciju pakalpojumus var sniegt radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem. Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz sniedzamo elektronisko komunikāciju pakalpojumu veidiem.</p> <p>Ierobežojumi, ar ko nosaka, ka pakalpojuma sniegšanai jāizmanto konkrēta josla, ir pamatoti, ja ar to palīdzību īsteno Kopienas tiesību aktos noteiktu vispārējo interešu mērķi, piemēram, dzīvības aizsardzība, sociālās, reģionālās vai teritoriālās kohēzijas veicināšana, radiofrekvenču neefektīvas izmantošanas novēršana, vai — kā paredzēts valsts tiesību aktos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem — veicina kultūras un valodu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu.</p> <p>Ierobežojumu, ar ko aizliedz sniegt jebkādu citu pakalpojumu konkrētā joslā, var noteikt vienīgi tad, ja to pamato vajadzība netraucēti sniegt dzīvības aizsardzības pakalpojumus.</p>	<p>2. Dalībvalstis veicina radiofrekvenču izmantošanas harmonizāciju visā Kopienā — tas var sekmēt apjomrādītu ietaupījumu iegūšanu un, sniedzot labumu patērētājiem, atvieglot pakalpojumu savietojamību, atbilstīgi vajadzībai nodrošināt to faktiski un efektīvu izmantošanu un saskaņā ar Lēmumu Nr. 676/2002/EK (Radiofrekvenču spektra lēmums).</p> <p>3. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam <u>lēmumam par radiofrekvenču spektru (676/2002/ES)</u> pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis, ja iespējams, nodrošina to, ka visu veidu radiotīklus vai bezvadu piekļuves tehnoloģijas var izmantot radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem <u>saskaņā ar valstu frekvenču sadalījuma tabulām un Starptautiskās elektrosakaru savienības noteikumiem.</u></p> <p>Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz izmantotajiem radiotīklu vai bezvadu piekļuves tehnoloģiju veidiem, ja šādi ierobežojumi ir vajadzīgi, lai:</p> <p>a) novērstu kaitīgus traucējumus,</p> <p>b) aizsargātu sabiedrības veselību pret elektromagnētiskajiem laukiem,</p> <p>c) maksimāli nodrošinātu koplietošanu radiofrekvenču izmantošanā, ja vajadzīga vispārēja atļauja, vai</p> <p>d) ievērotu ierobežojumu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu.</p> <p>4. Ja vien šā punkta otrajā daļā vai atbilstīgi 9.c pantam <u>lēmumam par radiofrekvenču spektru (676/2002/ES)</u> pieņemtajos pasākumos nav paredzēts citādi, dalībvalstis, ja iespējams, atvieglo to, lai nodrošinātu, ka visu veidu radiotīklus vai bezvadu piekļuves tehnoloģijas var izmantot radiofrekvenču joslās, kas atvēlētas elektronisko komunikāciju pakalpojumiem <u>saskaņā ar valstu frekvenču sadalījuma tabulām un Starptautiskās elektrosakaru savienības noteikumiem.</u> Tomēr dalībvalstis var paredzēt samērīgus un nediskriminējošus ierobežojumus attiecībā uz sniedzamo elektronisko komunikāciju pakalpojumu veidiem.</p> <p>Ierobežojumi, ar ko nosaka, ka pakalpojuma sniegšanai jāizmanto konkrēta josla, ir pamatoti, ja ar to palīdzību īsteno Kopienas tiesību aktos noteiktu vispārējo interešu mērķi, piemēram, dzīvības aizsardzība, sociālās, reģionālās vai teritoriālās kohēzijas veicināšana, radiofrekvenču neefektīvas izmantošanas novēršana, vai — kā paredzēts valsts tiesību aktos saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem — veicina kultūras un valodu daudzveidību un plašsaziņas līdzekļu plurālismu.</p> <p>Ierobežojumu, ar ko aizliedz sniegt jebkādu citu pakalpojumu konkrētā joslā, var noteikt vienīgi tad, ja to pamato vajadzība netraucēti sniegt dzīvības aizsardzības pakalpojumus vai vispārējo interešu pakalpojumu nodrošināšana, kas ir noteikta valstu tiesību aktos <u>saskaņā ar Kopienas regulējumu, piemēram, valodu un kultūru daudzveidības veicināšana, kā arī plašsaziņas līdzekļu plurālisms.</u></p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
5. Dalībvalstis regulāri pārskata 3. un 4. punktā minēto ierobežojumu nepieciešamību.	5. Dalībvalstis regulāri pārskata 3. un 4. punktā minēto ierobežojumu nepieciešamību <u>un var pašas noteikt izņēmumus.</u>
6. Šā panta 3. un 4. punktu radiofrekvenču sadalījumam un piešķirumiem piemēro pēc 2009. gada 31. decembra.	6. Šā panta 3. un 4. punktu radiofrekvenču sadalījumam un piešķirumiem piemēro pēc 2009. gada 31. decembra <u>šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma dalībvalstīs.</u>

Pamatojums

Lēmumā par radiofrekvenču spektru (676/2002/EK) noteiktie radiofrekvenču spektra pārvaldības pasākumi un procedūras nodrošina konkrētu un taisnīgu spektra pārvaldību, ievērojot tehnoloģiskās neitralitātes un pakalpojumu neitralitātes principu.

Spēkā esošie līgumi, kas noslēgti Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konferences (CEPT) un Starptautiskās elektrosakaru savienības (ITU) ietvaros, ir jāievēro. Šie līgumi jau nodrošina efektīvu spektra izmantošanu.

Jāparedz pasākumi to pakalpojumu aizsardzībai un veicināšanai, kas veicina kultūru un valodu, kā arī plašsaziņas līdzekļu daudzveidību. Turklāt jānodrošina arī reģionālā un vietējā līmeņa apraides dienestu un elektronisko sakaru dienestu piekļuve radiofrekvenču spektram.

Spektra pārvaldībai valsts līmenī arī turpmāk jāpaliek dalībvalstu kompetencē, turklāt raidorganizācijām jāpiedevā pietiekami plašs radiofrekvenču spektra diapazons, lai tās varētu nodrošināt satura pārraidīšanu.

4. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamaddirektīva), 10. punkts, iekļaut 9.a pantu.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>9.a pants</p> <p>Spēkā esošo tiesību ierobežojumu pārskatīšana</p> <p>1. Piecu gadu laikposmā, kas sākas [2010. gada 1. janvārī], dalībvalstis nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību turētāji, kuriem šādas tiesības piešķirtas pirms minētā datuma, var iesniegt kompetentajai valsts pārvaldes iestādei pieteikumu atkārtoti izvērtēt viņiem piešķirto tiesību ierobežojumus saskaņā ar 9. panta 3. un 4. punktu.</p> <p>Pirms šāda lēmuma pieņemšanas kompetentā valsts pārvaldes iestāde paziņo tiesību turētājam par ierobežojumu atkārtotu izvērtēšanu, norādot tiesību apjomu pēc atkārtotas izvērtēšanas un ļaujot viņam pieņemt termiņā anulēt pieteikumu.</p> <p>Ja tiesību turētājs anulē pieteikumu, tiesības nemainās līdz dienai, kad tās zaudē spēku, vai arī līdz 5 gadu laikposma beigām, atkarībā no tā, kura diena ir agrāk.</p>	<p>Svītrot 9. a pantu.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Ja 1. punktā minētais tiesību turētājs nodrošina radio vai televīzijas apraides saturs pakalpojumus un radiofrekvenču izmantošanas tiesības viņam piešķirtas konkrēta vispārējo interešu mērķa sasniegšanai, tad atkārtotas izvērtēšanas pieteikumu var iesniegt tikai par to radiofrekvenču daļu, kuras ir vajadzīgas šāda mērķa sasniegšanai. Attiecībā uz to radiofrekvenču daļu, kura 9. panta 3. un 4. punkta piemērošanas rezultātā minētā mērķa sasniegšanai vairs nav vajadzīga, piemēro jaunu piešķiruma procedūru atbilstīgi Atļauju izsniegšanas direktīvas 7. panta 2. punktam.</p> <p>3. Pēc 1. punktā minētā piecu gadu laikposma beigām dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka 9. panta 3. un 4. punktu piemēro visiem pārējiem radiofrekvenču piešķirumiem un sadalījumam, kas bija spēkā šīs direktīvas spēkā stāšanās dienā.</p> <p>4. Piemērojot šo pantu, dalībvalstis veic atbilstīgus pasākumus godīgas konkurences nodrošināšanai.</p>	

Pamatojums

Pants neatbilst subsidiaritātes principam. Uz tiesību turētājiem, kas tiesīgi sniegt pakalpojumus tikai vienā dalībvalstī vai vienā reģionā, Kopienas līmeņa lēmumi par radiofrekvenču spektra pārvaldību nebūtu jāattiecina.

5. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamaddirektīva), 10. punkts, iekļaut 9. b pantu

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p style="text-align: center;"><i>9.b pants</i></p> <p>Individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošana</p> <p>1. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi bez valsts pārvaldes iestādes iepriekšējas piekrišanas var nodot vai iznomāt citiem uzņēmumiem individuālās tiesības izmantot radiofrekvences joslās, attiecībā uz kurām šāda tiesību nodošana vai iznomāšana ir atļauta atbilstīgi 9.c pantam pieņemtajos īstenošanas pasākumos.</p> <p>Arī attiecībā uz citām joslām dalībvalstis var paredzēt uzņēmumiem noteikumu par individuālo radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanu vai iznomāšanu citiem uzņēmumiem.</p> <p>2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmuma nodoms nodot radiofrekvenču izmantošanas tiesības tiek paziņots par spektra piešķirumiem atbildīgajam valsts pārvaldes iestādēm un darīts zināms atklātībai. Ja radiofrekvenču izmantošana ir harmonizēta, piemērojot Radiofrekvenču spektra lēmumu vai citus Kopienas tiesību aktus, šādu nodošanu veic atbilstīgi harmonizētas izmantošanas principiem.</p>	<p>Svītrot 9.b pantu.</p>

Pamatojums

Šis pants nesniedz reālu pievienoto vērtību salīdzinājumā ar pašreizējo sistēmu, kurā ir jau paredzēta iespēja brīvprātīgi nodot vai iznomāt radiofrekvenci izmantošanas tiesības.

6. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 10. punkts, iekļaut 9.c pantu.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p style="text-align: center;"><i>9.c pants</i></p> <p>Radiofrekvenču pārvaldības harmonizācijas pasākumi</p> <p>Lai veicinātu iekšējā tirgus attīstību, šā panta principu īstenošanai Komisija var pieņemt piemērotus īstenošanas pasākumus, lai:</p> <p>a) harmonizētu to joslu noteikšanu, kuru izmantošanas tiesības uzņēmumi var nodot vai iznomāt viens otram;</p> <p>b) harmonizētu nosacījumus, kas saistīti ar šādām tiesībām, un nosacījumus, procedūras, limitus, ierobežojumus, anulēšanu un pārejas pasākumus, kas piemērojami šādai nodošanai vai iznomāšanai;</p> <p>c) harmonizētu īpašos pasākumus godīgas konkurences nodrošināšanai individuālo tiesību nodošanas gadījumā;</p> <p>d) paredzētu izņēmumu no pakalpojumu vai tehnoloģiju neitralitātes principa, kā arī atbilstīgi 9. panta 3. un 4. punktam saskaņotu darbības jomu un būtību visiem tiem izņēmumiem no šā principa, kuru mērķis nav kultūras un valodu daudzveidības un plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšana.</p> <p>Šos pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru. Saskaņā ar Regulas [.../EK] 10. pantu Komisijai šā punkta noteikumu īstenošanā var palīdzēt EEST iestāde.</p>	<p>Svītrot 9.c pantu.</p>

Pamatojums

RK uzskata, ka ir būtiski svarīgi iesaistīt Eiropas Pasta un telekomunikāciju administrāciju konferenci (CEPT), Starptautisko elektrosakaru savienību (ITU) un Elektronisko sakaru komiteju (ECC) visos radiofrekvenču spektra saskaņošanas pasākumos, kā tas notiek pašlaik.

7. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamaddirektīva), 11. punkta b) apakšpunkts, 10. panta 4. punkta jaunā versija**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Dalībvalstis atbalsta numerācijas [numuru piešķiršanas] harmonizāciju Kopienā, ja tas ir vajadzīgs, lai sekmētu iekšējā tirgus darbību un veicinātu visu Eiropu aptverošu pakalpojumu izveidi. Komisija šajā jomā var veikt piemērotus tehniskus īstenošanas pasākumus, kas var ietvert tarifa principu ieviešanu attiecībā uz konkrētiem numuriem vai numuru sērijām. Īstenošanas pasākumos EEST iestādei var paredzēt konkrētus pienākumus šo pasākumu piemērošanā.</p> <p>Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.</p>	<p>Dalībvalstis atbalsta numerācijas [numuru piešķiršanas] harmonizāciju Kopienā, ja tas ir vajadzīgs, lai sekmētu iekšējā tirgus darbību un veicinātu visu Eiropu aptverošu pakalpojumu izveidi. Komisija šajā jomā var veikt piemērotus tehniskus īstenošanas pasākumus, kas var ietvert tarifa principu ieviešanu attiecībā uz konkrētiem numuriem vai numuru sērijām. Īstenošanas pasākumos EEST iestādei var paredzēt konkrētus pienākumus šo pasākumu piemērošanā.</p> <p>Pasākumus, kas paredzēti šīs direktīvas nebūtisko elementu grozīšanai, papildinot to, pieņem saskaņā ar 22. panta 3. punktā minēto regulatīvo kontroles procedūru. Nenovēršamu steidzamu iemeslu dēļ Komisija var piemērot 22. panta 4. punktā minēto steidzamības procedūru.</p>

Pamatojums

Dalībvalstis ir kompetentākas un labāk informētas, lai veiktu nepieciešamos tehniskos pasākumus.

8. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamaddirektīva), 13. punkts, 12. panta jaunā versija**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>12. pants</p> <p>Elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātāju līdzsātrašanās un iekārtu koplietošana</p> <p>1. Ja uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātīpašuma, vai tas var izmantot procedūru īpašuma atsavināšanai vai izmantošanai, valsts pārvaldes iestādēm jābūt iespējai veicināt šādu iekārtu vai īpašuma, tostarp ievadu ēkās, stabu, antenu, kabeļu kanalizācijas, kabeļu aku un ārtelpu sadales punktu, koplietošanu.</p> <p>2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai 1. punktā minēto tiesību turētāji atļauj iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzsātrašanos) vai veic pasākumus inženiertehnisko būvdarbu koordinēšanas atvieglošanai, lai aizsargātu vidi, sabiedrības veselību, sabiedrības drošību vai izpildītu pilsētplānošanas un valsts plānošanas mērķus, tikai pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanas laikposma, kurā visām ieinteresētajām aprindām tiek dota iespēja izteikt savu viedokli. Šādā koplietošanas vai koordinēšanas kārtībā var ietvert noteikumus iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadalei.</p>	<p>12. pants</p> <p>Elektronisko komunikāciju tīklu nodrošinātāju līdzsātrašanās un iekārtu koplietošana</p> <p>1. Ja uzņēmumam, kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir tiesības uzstādīt iekārtas uz, virs vai zem valsts īpašuma vai privātīpašuma, vai tas var izmantot procedūru īpašuma atsavināšanai vai izmantošanai, valsts pārvaldes iestādēm jābūt iespējai veicināt šādu iekārtu vai īpašuma, tostarp ievadu ēkās, stabu, antenu, kabeļu kanalizācijas, kabeļu aku un ārtelpu sadales punktu, koplietošanu, ja šādi pasākumi ir tehniski īstenojami.</p> <p>2. Dalībvalstis var pieprasīt, lai 1. punktā minēto tiesību turētāji atļauj iekārtu vai īpašuma koplietošanu (tostarp fizisku līdzsātrašanos) vai veic pasākumus inženiertehnisko būvdarbu koordinēšanas atvieglošanai, lai aizsargātu vidi, sabiedrības veselību, sabiedrības drošību vai izpildītu pilsētplānošanas un valsts plānošanas mērķus, tikai pēc atbilstīga sabiedriskās apspriešanas laikposma, kurā visām ieinteresētajām aprindām tiek dota iespēja izteikt savu viedokli. Šādā koplietošanas vai koordinēšanas kārtībā var ietvert noteikumus iekārtu vai īpašuma koplietošanas izmaksu sadalei.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Pasākumi, ko valsts pārvaldes iestādes veic saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami un samērīgi.	3. Pasākumi, ko valsts pārvaldes iestādes veic saskaņā ar 1. punktu, ir objektīvi, pārredzami un samērīgi <u>un tiem jānodrošina izmaksu taisnīga sadale.</u>

Pamatojums

Veicot šādus pasākumus, jānodrošina taisnīga izmaksu sadale. Vienlaikus jānodrošina, lai šādi pasākumi būtu tehniski īstenojami un sniegtu patiesas priekšrocības patērētājiem. Piemēram, ja televīzijas tīkla kabeli izmanto vairāki lietotāji, ievērojami samazinās patērētājiem pieejamo pakalpojumu klāsts.

9. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 16. punkta c) apakšpunkts, 15. panta 3. punkta jaunā versija.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
3. Valsts pārvaldes iestādes, maksimāli ņemot vērā ieteikumu un vadlīnijas, saskaņā ar konkurences tiesību principiem un atbilstīgi apstākļiem valstī nosaka konkrētus tirgus, jo īpaši konkrētus ģeogrāfiskos tirgus, kas atrodas to teritorijā. Pirms to tirgu noteikšanas, kas nav ieteikumā norādītie tirgi, valsts pārvaldes iestādes veic 6. un 7. pantā minētās procedūras.	3. Valsts pārvaldes iestādes, maksimāli ņemot vērā ieteikumu un vadlīnijas, saskaņā ar konkurences tiesību principiem un atbilstīgi apstākļiem valstī <u>vai reģionā</u> nosaka konkrētus tirgus, jo īpaši konkrētus ģeogrāfiskos tirgus, kas atrodas to teritorijā. Pirms to tirgu noteikšanas, kas nav ieteikumā norādītie tirgi, valsts pārvaldes iestādes veic 6. un 7. pantā minētās procedūras.

Pamatojums

Jāņem vērā ne tikai valstu, bet arī reģionālās atšķirības.

10. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 17. punkta a) apakšpunkts, 16. panta 1. punkta jaunā versija.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
1. Valsts pārvaldes iestādes veic ieteikumā minēto konkrēto tirgu analīzi, maksimāli ņemot vērā vadlīnijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka šī analīze attiecīgā gadījumā tiek veikta sadarbībā ar valsts konkurences iestādēm.	1. Valsts pārvaldes iestādes veic ieteikumā minēto konkrēto tirgu analīzi, maksimāli ņemot vērā vadlīnijas. Dalībvalstis nodrošina to, ka šī analīze attiecīgā gadījumā tiek veikta sadarbībā ar valsts konkurences iestādēm. <u>Šādos pētījumos jāņem vērā kultūras, valodu, reģionālās un vietējās atšķirības.</u>

Pamatojums

Jānodrošina un jāparedz iespēja veikt vietējos un reģionālos pētījumus.

11. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/21/EK (Pamatdirektīva), 20. punkts, 19. panta jaunā versija.**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>19. pants</p> <p>Harmonizācijas procedūras</p> <p>1. Neierobežojot šīs direktīvas 9. pantu un Direktīvas 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 6. un 8. pantu, ja Komisija konstatē, ka atšķirīga to valsts pārvaldes iestāžu regulēšanas uzdevumu īstenošana, kas konkrēti norādīti šajā direktīvā un īpašajās direktīvās, var radīt šķērslī iekšējam tirgum, Komisija var, maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, ja tāds pieejams, izdot ieteikumu vai lēmumu par šajā direktīvā un īpašajās direktīvās paredzēto noteikumu harmonizētu piemērošanu, lai turpinātu 8. pantā izklāstīto mērķu īstenošanu.</p> <p>(...)</p>	<p>Svītrot 19. panta jauno versiju.</p>

Pamatojums

Pants būtu jāsvītrot vai būtiski jāpārstrādā, jo RK uzskata, ka šajā punktā vairākkārt minētā iestāde ir pretrunā ar proporcionalitātes un subsidiaritātes principu.

12. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, 2. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/19/EK (Piekļuves direktīva), 9. punkts, iekļaut 13. a pantu**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>13.a pants</p> <p>Funkcionālā nošķiršana</p> <p>1. Valsts pārvaldes iestāde saskaņā ar 8. panta noteikumiem un jo īpaši 8. panta 3. punkta otro daļu var uzlikt vertikāli integrētiem uzņēmumiem pienākumu uzticēt neatkarīgai uzņēmējdarbības vienībai darbības, kas saistītas ar piekļuves produktu piedāvāšanu vairumtirdzniecībā.</p> <p>(...)</p>	<p>Svītrot 13.a pantu.</p>

Pamatojums

RK uzskata, ka visefektīvākā ir konkurence, kuras pamatā ir infrastruktūra un tirgus. Tātad funkcionālā nošķiršana jāizmanto tikai kā ārkārtējs pasākums, ja visi citi pasākumi un tirdzniecības līgumi nav efektīvi. Spēkā esošais regulējums ļauj valsts regulatīvajām iestādēm veikt šāda veida pasākumus.

13. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 3. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva), 3. punkts, 5. panta jaunā versija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p data-bbox="480 528 552 555">5. pants</p> <p data-bbox="272 629 759 656">Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības</p> <p data-bbox="245 730 786 857">1. Dalībvalstis neparedz individuālas izmantošanas tiesības kā obligātu prasību radiofrekvenču izmantošanai, bet gan iekļauj šādu radiofrekvenču izmantošanas nosacījumus vispārējā atļaujā, ja vien nav pamata piešķirt individuālas tiesības, lai:</p> <p data-bbox="288 931 786 983">a) novērstu nopietnus apdraudējumus vai kaitīgus traucējumus vai</p> <p data-bbox="288 1057 687 1084">b) īstenotu citus vispārējo interešu mērķus.</p> <p data-bbox="245 1158 786 1386">2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar vispārējo atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus, ievērojot šīs direktīvas 6., 6.a un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citus noteikumus, kas garantē šo resursu efektīvu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (Pamatdirektīva).</p> <p data-bbox="288 1460 786 1861">Neierobežojot īpašos kritērijus, ko dalībvalstis iepriekš noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem vispārējo interešu mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas izmantošanas tiesības piešķir ar objektīvu, pārredzamu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un — attiecībā uz radiofrekvencēm — saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta noteikumiem. Turklāt procedūras ir atklātas, izņemot gadījumus, kad iespējams apliecināt, ka radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem ir svarīga, lai izpildītu īpašu, dalībvalsts iepriekš noteiktu pienākumu, kas vajadzīgs vispārējo interešu mērķa sasniegšanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.</p> <p data-bbox="288 1935 786 2063">Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šie noteikumi ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9.b pantu.</p>	<p data-bbox="1038 528 1110 555">5. pants</p> <p data-bbox="831 629 1318 656">Radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības</p> <p data-bbox="804 730 1345 857">1. Dalībvalstis neparedz individuālas izmantošanas tiesības kā obligātu prasību radiofrekvenču izmantošanai, bet gan iekļauj šādu radiofrekvenču izmantošanas nosacījumus vispārējā atļaujā, ja vien nav pamata piešķirt individuālas tiesības, lai:</p> <p data-bbox="847 931 1345 983">a) novērstu nopietnus apdraudējumus vai kaitīgus traucējumus; vai</p> <p data-bbox="847 1057 1246 1084">b) īstenotu citus vispārējo interešu mērķus.</p> <p data-bbox="804 1158 1345 1386">2. Ja ir nepieciešams piešķirt individuālas radiofrekvenču un numuru izmantošanas tiesības, dalībvalstis pēc pieprasījuma piešķir šādas tiesības jebkuram uzņēmumam, kas saskaņā ar vispārējo atļauju nodrošina vai izmanto tīklus vai pakalpojumus, ievērojot šīs direktīvas 6., 6.a un 7. pantu un 11. panta 1. punkta c) apakšpunktu un citus noteikumus, kas garantē šo resursu efektīvu izmantošanu saskaņā ar Direktīvu 2002/21/EK (Pamatdirektīva).</p> <p data-bbox="847 1460 1345 1861">Neierobežojot īpašos kritērijus, ko dalībvalstis iepriekš noteikušas, lai piešķirtu radiofrekvenču izmantošanas tiesības radio un televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem vispārējo interešu mērķu īstenošanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, šādas izmantošanas tiesības piešķir ar objektīvu, pārredzamu, nediskriminējošu un samērīgu procedūru palīdzību un — attiecībā uz radiofrekvencēm — saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta noteikumiem. Turklāt procedūras ir atklātas, izņemot gadījumus, kad iespējams apliecināt, ka radiofrekvenču izmantošanas individuālo tiesību piešķiršana radio vai televīzijas apraides satura pakalpojumu nodrošinātājiem ir svarīga, lai izpildītu īpašu, dalībvalsts iepriekš noteiktu pienākumu, kas vajadzīgs vispārējo interešu mērķa sasniegšanai saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.</p> <p data-bbox="847 1935 1345 2063">Piešķirot izmantošanas tiesības, dalībvalstis norāda, vai un saskaņā ar kādiem nosacījumiem tiesību turētājs var nodot šīs tiesības. Attiecībā uz radiofrekvencēm šie noteikumi ir saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9.b pantu.</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības uz ierobežotu laikposmu, tā ilgumu nosaka iepriekš, un tas ir piemērots attiecīgajam pakalpojumam izvirzītā mērķa ziņā.</p> <p>Visas individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kas piešķirtas uz desmit vai vairāk gadiem un ko uzņēmumi nevar nodot vai iznomāt viens otram, kā atļauts Pamatdirektīvas 9.b pantā, pārskata ik pēc pieciem gadiem un pirmo reizi — piecus gadus pēc izdošanas, ņemot vērā 1. punktā izklāstītos kritērijus. Ja individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai piemērojami kritēriji vairs nav spēkā, individuālās izmantošanas tiesības pārveido par vispārēju atļauju radiofrekvenču izmantošanai, par to paziņojot iepriekš, proti, ne vēlāk kā piecus gadus pēc pārskatīšanas beigām, vai arī atļauj uzņēmumiem tās savstarpēji brīvi nodot vai iznomāt.</p> <p>3. Lēmumu par izmantošanas tiesībām pieņem, paziņojot un publisko iespējami drīz pēc tam, kad valsts pārvaldes iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu; trīs nedēļu laikā, ja numuri saskaņā ar nacionālo numerācijas plānu [valsts numuru piešķiršanas plānu] ir iedalīti īpašiem nolūkiem, un sešu nedēļu laikā, ja radiofrekvences saskaņā ar nacionālo radiofrekvenču plānu ir iedalītas elektroniskiem paziņojumiem. Pēdējais termiņš neierobežo piemērojamos starptautiskos nolīgumus attiecībā uz radiofrekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.</p> <p>4. Ja pēc apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka tiesības izmantot numurus ar īpašu ekonomisko vērtību ir jāpiešķir, organizējot atlasīto konkursu kārtībā vai salīdzinošu atlasīto, dalībvalstis maksimālo trīs nedēļu laikposmu var pagarināt par laiku, kas nepārsniedz trīs nedēļas.</p> <p>Attiecībā uz atlasīto konkursu kārtībā vai salīdzinošas atlasē procedūrām radiofrekvenču izmantošanai piemēro 7. pantu.</p> <p>5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību skaitu, izņemot gadījumus, kad tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu radiofrekvenču efektīvu izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.</p> <p>6. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, radiofrekvenču izmantošanas tiesību samazināšana, anulēšana vai piespiedu pārdošana.</p>	<p>Ja dalībvalstis piešķir izmantošanas tiesības uz ierobežotu laikposmu, tā ilgumu nosaka iepriekš, un tas ir piemērots attiecīgajam pakalpojumam izvirzītā mērķa ziņā.</p> <p>Visas individuālās radiofrekvenču izmantošanas tiesības, kas piešķirtas uz desmit vai vairāk gadiem un ko uzņēmumi nevar nodot vai iznomāt viens otram, kā atļauts Pamatdirektīvas 9.b pantā, pārskata ik pēc pieciem gadiem un pirmo reizi — piecus gadus pēc izdošanas, ņemot vērā 1. punktā izklāstītos kritērijus. Ja individuālo izmantošanas tiesību piešķiršanai piemērojami kritēriji vairs nav spēkā, individuālās izmantošanas tiesības pārveido par vispārēju atļauju radiofrekvenču izmantošanai, par to paziņojot iepriekš, proti, ne vēlāk kā piecus gadus pēc pārskatīšanas beigām, vai arī atļauj uzņēmumiem tās savstarpēji brīvi nodot vai iznomāt.</p> <p>3. Lēmumu par izmantošanas tiesībām pieņem, paziņojot un publisko iespējami drīz pēc tam, kad valsts pārvaldes iestāde ir saņēmusi pilnīgu pieteikumu; trīs nedēļu laikā, ja numuri saskaņā ar nacionālo numerācijas plānu [valsts numuru piešķiršanas plānu] ir iedalīti īpašiem nolūkiem, un sešu nedēļu laikā, ja radiofrekvences saskaņā ar nacionālo radiofrekvenču plānu ir iedalītas elektroniskiem paziņojumiem. Pēdējais termiņš neierobežo piemērojamos starptautiskos nolīgumus attiecībā uz radiofrekvenču vai orbītas stāvokļu izmantošanu.</p> <p>4. Ja pēc apspriešanās ar ieinteresētajām aprindām saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 6. pantu ir nolemts, ka tiesības izmantot numurus ar īpašu ekonomisko vērtību ir jāpiešķir, organizējot atlasīto konkursu kārtībā vai salīdzinošu atlasīto, dalībvalstis maksimālo trīs nedēļu laikposmu var pagarināt par laiku, kas nepārsniedz trīs nedēļas.</p> <p>Attiecībā uz atlasīto konkursu kārtībā vai salīdzinošas atlasē procedūrām radiofrekvenču izmantošanai piemēro 7. pantu.</p> <p>5. Dalībvalstis neierobežo piešķiramo izmantošanas tiesību skaitu, izņemot gadījumus, kad tas ir vajadzīgs, lai nodrošinātu radiofrekvenču efektīvu izmantošanu saskaņā ar 7. pantu.</p> <p>6. Valsts pārvaldes iestādes nodrošina to, ka radiofrekvences tiek efektīvi un faktiski izmantotas saskaņā ar Direktīvas 2002/21/EK (Pamatdirektīva) 9. panta 2. punktu. Tās nodrošina to, ka radiofrekvenču izmantošanas tiesību nodošanas vai uzkrāšanas rezultātā netiek traucēta konkurence. Šādiem nolūkiem dalībvalstis var veikt piemērotus pasākumus, piemēram, radiofrekvenču izmantošanas tiesību samazināšana, anulēšana vai piespiedu pārdošana.</p>

Pamatojums

Šķiet, ka pašreizējā sistēma, kurā paredzēti noteikumi par vispārējām atļaujām un individuālajās licencēs iekļautās saistības, labi darbojas. Jaunie ierosinājumi ir diezgan sarežģīti un pat neskaidri.

14. grozījums

“Labāka regulējuma direktīva”, 3. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) 5. punkts, iekļaut 6.b pantu.

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p align="center"><i>6.b pants</i></p> <p align="center">Kopīga atlases procedūra, ko piemēro tiesību izsniegšanai</p> <p>1. Tehniskajos īstenošanas pasākumos, kas minēti 6.a panta 1. punkta f) apakšpunktā, var paredzēt, ka EEST iestāde saskaņā ar Regulas [...] 12. pantu iesniedz priekšlikumus par tā uzņēmuma vai uzņēmumu atlasī, kam piešķir individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības.</p> <p>Šādos gadījumos pasākumos norāda laikposmu, kurā EEST iestādei jāveic atlase, procedūru, noteikumus un nosacījumus, kas piemērojami atlasei, un sīkas ziņas par maksājumiem un nodevām, kas jāuzliek radiofrekvenču un/vai numuru izmantošanas tiesību turētājiem, lai nodrošinātu radiofrekvenču spektra vai numerācijas resursu optimālu izmantošanu. Atlases procedūra ir atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un objektīva.</p> <p>2. Maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, Komisija pieņem pasākumu tā uzņēmuma vai uzņēmumu atlasei, kam jāizsniedz individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības. Pasākumā norāda laiku, kādā valsts pārvaldes iestādām jāizsniedz šādas tiesības. To veicot, Komisija rīkojas saskaņā ar 14.a panta 2. punktā minēto procedūru.</p>	<p align="center"><i>6.b pants</i></p> <p align="center">Kopīga atlases procedūra, ko piemēro tiesību izsniegšanai</p> <p>1. Neierobežojot dalībvalstu kompetenci attiecībā uz kultūras un plašsaziņas līdzekļu politiku, kā arī kultūru un valodu daudzveidību un viedokļu dažādību plašsaziņas līdzekļos, <u>Tehniskajos īstenošanas pasākumos, kas minēti 6.a panta 1. punkta f) apakšpunktā, var paredzēt, ka Eiropas reglamentējošo iestāžu grupa Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija saskaņā ar Regulas [...] 12. pantu iesniedz priekšlikumus par tā uzņēmuma vai uzņēmumu, kas sniedz visu Eiropu aptverošus pakalpojumus vai elektronisko sakaru pakalpojumus, atlasī, kam piešķir individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības.</u></p> <p>Šādos gadījumos pasākumos norāda laikposmu, kurā Eiropas reglamentējošo iestāžu grupa <u>Telekomunikāciju regulatoru organizācijai</u> jāveic atlase, procedūru, noteikumus un nosacījumus, kas piemērojami atlasei, un sīkas ziņas par maksājumiem un nodevām, kas jāuzliek radiofrekvenču un/vai numuru izmantošanas tiesību turētājiem, lai nodrošinātu radiofrekvenču spektra vai numerācijas resursu optimālu izmantošanu. Atlases procedūra ir atklāta, pārredzama, nediskriminējoša un objektīva.</p> <p>2. <u>Nemot vērā Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācijas viedokli</u> Maksimāli ņemot vērā EEST iestādes atzinumu, Komisija pieņem pasākumu tā uzņēmuma vai uzņēmumu atlasei, <u>kas nodrošina visu Eiropu aptverošus pakalpojumus vai elektronisko sakaru pakalpojumus un kam jāizsniedz individuālas radiofrekvenču vai numuru izmantošanas tiesības.</u> Pasākumā norāda laiku, kādā valsts pārvaldes iestādām jāizsniedz šādas tiesības. To veicot, Komisija rīkojas saskaņā ar 14.a panta 2. punktā minēto procedūru.</p>

Pamatojums

Ir būtiski svarīgi, lai tikai dalībvalstis būtu atbildīgas par kultūras un plašsaziņas līdzekļu politiku un jo īpaši par to, lai noteiktu apraidei piešķiramo radiofrekvenču spektru, kā arī izsniegtu individuālās licences šādu pakalpojumu sniedzējiem.

Par atsauces uz iestādi, kuru Komisija ierosina izveidot Regulas priekšlikumā COM(2007) 699 galīgā redakcija — 2007/0249 (COD), svītrosānu, skat. 20. grozījumu.

15. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, 3. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva), 7. punkts, svītrot 8. pantu**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
(7) Svītrot 8. pantu.	(7) Svītrot 8. pantu.

Pamatojums

Spēkā esošās direktīvas 8. pants par spēkā esošajiem starptautiskajiem līgumiem nav jāsvītrot, bet jāaglabā pilnībā un bez grozījumiem.

16. grozījums**“Labāka regulējuma direktīva”, II pielikums, Direktīvai 2002/20/EK (Atļauju izsniegšanas direktīva) pievienot II pielikumu**

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
Nosacījumi, kurus var harmonizēt atbilstīgi 6.a panta 1. punkta d) apakšpunktam	Svītrot II pielikumu.
(1) Ar radiofrekvenču izmantošanas tiesībām saistītie nosacījumi:	
a) radiofrekvenču izmantošanas tiesību termiņš;	
b) teritorija, kurā tiesības ir spēkā;	
c) iespēja nodot tiesības citiem radiofrekvenču lietotājiem, kā arī ar to saistītie nosacījumi un procedūras;	
d) metode, kā aprēķina lietošanas nodevas par radiofrekvenču izmantošanas tiesībām;	
e) vienam uzņēmumam piešķiramo izmantošanas tiesību skaits;	
f) nosacījumi, kas minēti I pielikuma B daļā.	
(...)	

Pamatojums

Pielikumā ir ievērojami ierobežotas dalībvalstu radiofrekvenču spektra pārvaldības pilnvaras un nav ņemts vērā starptautiskajā līmenī izveidotais, spēkā esošais tiesiskais regulējums (Starptautiskā elektrosakaru savienība, ITU).

17. grozījums

“Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva), 7. punkts, 9. panta 2. un 3. punkta jaunā versija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>2. Dalībvalstis, ņemot vērā valsts apstākļus, var pieprasīt izraudzītajiem uzņēmumiem nodrošināt patērētājiem izvēles tarifus vai tarifu paketes, kas atšķiras no parastā komerc piedāvājuma, jo īpaši, lai nodrošinātu to, ka patērētājiem ar zemiem ienākumiem vai patērētājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām netiek liegta 4. panta 1. punktā minētās pieejas tīklam pieejamība vai izmantošana vai tādu pakalpojumu pieejamība vai izmantošana, kas 4. panta 3. punktā un 5., 6. un 7. pantā noteikti kā universālā pakalpojuma saistībās ietilpstoši un ko nodrošina izraudzītie uzņēmumi.</p> <p>3. Dalībvalstis papildus noteikumiem izraudzītajiem uzņēmumiem nodrošināt īpašus izvēles tarifus vai pildīt cenu griestu vai ģeogrāfiskās izlīdzināšanas prasības vai līdzīgas programmas var nodrošināt to, ka tiek sniegts atbalsts patērētājiem, kas apzināti kā patērētāji ar zemu ienākumu līmeni, ar invaliditāti vai ar īpašām sociālajām vajadzībām.</p>	<p>2. Dalībvalstis, ņemot vērā valsts, reģionālos vai vietējos apstākļus, var pieprasīt izraudzītajiem uzņēmumiem nodrošināt patērētājiem izvēles tarifus vai tarifu paketes, kas atšķiras no parastā komerc piedāvājuma, jo īpaši, lai nodrošinātu to, ka patērētājiem ar zemiem ienākumiem vai patērētājiem ar īpašām sociālajām vajadzībām netiek liegta 4. panta 1. punktā minētās pieejas tīklam pieejamība vai izmantošana vai tādu pakalpojumu pieejamība vai izmantošana, kas 4. panta 3. punktā un 5., 6. un 7. pantā noteikti kā universālā pakalpojuma saistībās ietilpstoši un ko nodrošina izraudzītie uzņēmumi.</p> <p>3. Dalībvalstis papildus noteikumiem izraudzītajiem uzņēmumiem nodrošināt īpašus izvēles tarifus vai pildīt cenu griestu vai ģeogrāfiskās izlīdzināšanas prasības vai līdzīgas programmas var nodrošināt to, ka tiek sniegts atbalsts patērētājiem, kas apzināti kā patērētāji ar zemu ienākumu līmeni, ar invaliditāti vai ar īpašām sociālajām vajadzībām ģeogrāfiski grūti pieejamos reģionos.</p>

Pamatojums

RK vēlas pievērst uzmanību mazapdzīvotu un lauku reģionu patērētāju vajadzībām.

18. grozījums

“Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva), 16. punkts, 26. panta jaunā versija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>26. pants</p> <p>Neatliekamās palīdzības dienesti un vienots Eiropas neatliekamās palīdzības numurs</p> <p>1. Neatliekamās palīdzības dienesti un vienots Eiropas neatliekamās palīdzības numurs neatliekamās palīdzības numuriem, ko nosaka valsts pārvaldes iestādes, visi 2. punktā minēto pakalpojumu lietotāji, tostarp taksofonu lietotāji, izmantojot vienotu Eiropas neatliekamās palīdzības numuru “112”, var piezvanīt neatliekamās palīdzības dienestiem par brīvu un neizmantojot nekādus maksāšanas līdzekļus.</p> <p>2. Dalībvalstis nodrošina to, ka uzņēmumi, kas piedāvā pakalpojumus vietējo un/vai starptautisko zvanu veikšanai ar numuru vai numuriem nacionālajā vai starptautiskajā numerācijas plānā, nodrošina piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem.</p> <p>(...)</p>	<p>26. pants</p> <p>Neatliekamās palīdzības dienesti un vienots Eiropas neatliekamās palīdzības numurs</p> <p>1. Neatliekamās palīdzības dienesti un vienots Eiropas neatliekamās palīdzības numurs neatliekamās palīdzības numuriem, ko nosaka valsts pārvaldes iestādes, visi 2. punktā minēto pakalpojumu lietotāji, tostarp taksofonu lietotāji, izmantojot vienotu Eiropas neatliekamās palīdzības numuru “112”, var piezvanīt neatliekamās palīdzības dienestiem par brīvu un neizmantojot nekādus maksāšanas līdzekļus.</p> <p>2. Dalībvalstis nodrošina to, ka valsts vai Eiropas mēroga uzņēmumi, kas piedāvā pakalpojumus vietējo un/vai starptautisko zvanu veikšanai ar numuru vai numuriem nacionālajā vai starptautiskajā numerācijas plānā, nodrošina piekļuvi neatliekamās palīdzības dienestiem.</p> <p>(...)</p>

Pamatojums

Šajā punktā ir paredzētas vairākas svarīgas tehniskas prasības, kas nozīmē lielas investīcijas, kuras vietējie vai reģionālie operatori nebūtu spējīgi veikt.

19. grozījums

“Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem”, 1. pants, Grozījumi Direktīvā 2002/22/EK (Universālā pakalpojuma direktīva), 19. punkts, 31. panta 1. punkta jaunā versija

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>1. Dalībvalstis var noteikt pamatotas saistības, kas jāievēro, īpašu radio kanālu raidīšanai un televīzijas apraides un pieejamības pakalpojumu uzņēmumiem, kas ir to jurisdikcijā un kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, ko izmanto radio vai televīzijas apraides izplatīšanai sabiedrībai, ja nozīmīgs šādu tīklu lietotāju skaits izmanto tos kā galveno līdzekli radio un televīzijas apraides saņemšanai. Šādas saistības nosaka tikai tad, ja tās ir vajadzīgas, lai īstenotu vispārējo interešu mērķus, kas skaidri un konkrēti noteikti katras dalībvalsts tiesību aktos, un tās ir samērīgas un pārskatāmas.</p> <p>Pirmajā daļā minētās saistības dalībvalstis pārskata vismaz viena gada laikā no <grozošā tiesību akta īstenošanas termiņš>, izņemot gadījumus, kad dalībvalstis veikušas šādu pārskatīšanu iepriekšējo 2 gadu laikā. Dalībvalstis vismaz reizi trijos gados pārskata saistības, kas jāievēro.</p> <p>Dalībvalstis vismaz reizi trijos gados pārskata saistības, kas jāievēro</p>	<p>1. Dalībvalstis var noteikt pamatotas saistības, kas jāievēro, īpašu radio kanālu raidīšanai un <u>audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu, visu papildu pakalpojumu, kā arī televīzijas apraides un pieejamības pakalpojumu sniegšanai</u> uzņēmumiem, kas ir to jurisdikcijā un kas nodrošina elektronisko komunikāciju tīklus, ko izmanto radio vai televīzijas apraides izplatīšanai sabiedrībai, ja nozīmīgs šādu tīklu lietotāju skaits izmanto tos kā galveno līdzekli radio un televīzijas apraides saņemšanai. Šādas saistības nosaka tikai tad, ja tās ir vajadzīgas, lai īstenotu vispārējo interešu mērķus, kas skaidri un konkrēti noteikti katras dalībvalsts tiesību aktos, un tās ir samērīgas un pārskatāmas.</p> <p>Pirmajā daļā minētās saistības dalībvalstis pārskata vismaz viena gada laikā no <grozošā tiesību akta īstenošanas termiņš>, izņemot gadījumus, kad dalībvalstis veikušas šādu pārskatīšanu iepriekšējo 2 gadu laikā. Dalībvalstis vismaz reizi trijos gados pārskata saistības, kas jāievēro.</p> <p>Dalībvalstis vismaz reizi trijos gados <u>regulāri</u> pārskata saistības, kas jāievēro.</p>

Pamatojums

Saistības, kas jāievēro (*must-carry*), jāattiecinā arī uz papildu apraides pakalpojumiem, piemēram, raidījumu programmām, radio datu sistēmas pakalpojumiem un informāciju par ceļu satiksmi.

20. grozījums

Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi

Komisijas ierosinātais teksts	RK grozījums
<p>COM(2007) 699 galīgā redakcija — 2007/0249 (COD)</p>	<p>RK uzskata, ka ir jāizveido Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija. Komiteja aicina Komisiju pārveidot tās priekšlikumu par Eiropas Elektronisko sakaru tirgus iestādi, tās vietā paredzot nodibināt Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju. Būtu jāņem vērā šādi aspekti:</p> <p>RK prasa, lai jaunā iestāde sniegtu pievienoto vērtību, veicinot regulatīvās sistēmas efektivitāti, jo Komisijai būtu skaidri formulēts pienākums konsultēties ar Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju un ņemt vērā tās viedokli — pretēji tam, kā tas pašreiz ir attiecībā uz Eiropas Regulatoru grupu.</p> <p>Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācijā arī turpmāk būtu pārstāvētas visu dalībvalstu regulatīvās iestādes (kā tas pašlaik ir Eiropas Regulatoru grupā), bet trešo valstu regulatīvajām iestādēm būtu novērotāja statuss (kā tas pašlaik ir Eiropas Regulatoru grupā).</p>

Komisijas ierosinātais teksts	RK goriņjums
	<p>Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija būtu pilnībā atbildīga un pārskatāma attiecīgajām ES iestādēm. Parlaments un tā komitejas varētu vērsties pie valdes priekšsēdētāja un izpilddirektora. Lai nodrošinātu pārskatāmību, visiem valdes locekļiem un izpilddirektoram būtu katru gadu jāiesniedz paziņojums par interesēm.</p>

Pamatojums

Komisijas dokumentā paredzēts pašreizējo Eiropas Regulatoru grupu aizstāt ar jaunu iestādi, kuru Eiropas Komisija kvalificē kā "aģentūru", kurai būtu juridiskās personas statuss. Jaunizveidojamās struktūras uzdevums cita starpā būtu palīdzēt Komisijai un valstu regulatīvajām iestādēm pildīt to pienākumus, t.i., sniegt ekspertu atzinumus, noteikt vadlīnijas un jo īpaši, definējot un analizējot valstu tirgus, kā arī paredzot veicamos *ex ante* pasākumus. Iestādei būs arī svarīga loma, sniedzot atbalstu radiofrekvenču spektra pārvaldības politikas izstrādē un īstenošanā Eiropas Savienībā. Lēmumus iestādē paredzēts pieņemt ar vienkāršu balsu vairākumu. Šo institucionālo reformu veiktu, būtiski nododot valstu pilnvaras tirgu regulēšanas jomā Eiropas Komisijai, kā rezultātā rastos ievērojams līdzsvara trūkums kompetenču sadalījumā starp valstu un Eiropas Savienības regulatīvajām iestādēm. Minētā modeļa mērķis ir izveidot "vienīgo Eiropas regulatoru" telekomunikāciju nozarē pēc ASV Federālās komunikāciju komisijas (FCC) parauga.

Izveidojot Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju (saskaņā ar EK Līguma 95. pantu), pašreizējā Eiropas Regulatoru grupa tiktu integrēta ES tiesību sistēmā, jo tiktu oficiāli nodibināta padomdevēja institūcija, kuras uzdevumi un kompetences jomas ir skaidri noteikti attiecīgā regulā. Tādējādi būtu iespējams panākt, ka Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija būtu efektīvāka nekā pašreizējā Eiropas Regulatoru grupa un tai būtu lielāka legimitāte. Tā kā tās funkcijas un pienākumi būtu skaidri noteikti regulā, grupas pozīcija uzlabotos un nostiprinātos, tajā pašā laikā grupa varētu saglabāt priekšrocības, darbojoties kā valstu regulatīvo iestāžu efektīvas sadarbības tīkls. Padomdevējas iestādes ir izveidotas vai ar regulu atzītas arī agrāk. Piemēram, ar Regulu (EK) 1/2003 tika izveidota dalībvalstu konkurences iestāžu padomdevēja komiteja, un nesenākā pagātnē Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā izskatīja regulu, ar kuru atzīta valsts akreditācijas iestādes koordinējoša iestāde [COD 2007/0029]. Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizācija būtu neatkarīga profesionāla iestāde, kas sniedz padomus Komisijai un ir neatkarīga no dalībvalstu valdībām. Lai nodrošinātu tās neatkarību, attiecīgajā regulā būtu jānosaka, ka dalībvalstīm pienācīgi jāfinansē valsts regulatīvās iestādes, nenosakot politiskus ierobežojumus.

Būtu jāizdara grozījumi Direktīvas Nr. COM(2007) 697 galīgajā redakcijā (2007/0247 (COD)), (Labāka regulējuma direktīva) un Direktīvas Nr. COM(2007) 698 galīgajā redakcijā (2007/0248 (COD)), Direktīva attiecībā uz iedzīvotājiem), lai visas atsaucēs uz Komisijas ierosināto iestādi pārveidotu par atsaucēm uz Eiropas Telekomunikāciju regulatoru organizāciju.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums par tematu “Rīcības plāns pieaugušo izglītībai mūžu dzīvo — Mūžu mācīes”

(2008/C 257/11)

REĢIONU KOMITEJA

- atgādina, ka daudzās dalībvalstīs pieaugušo izglītība ir vietējā un reģionālā līmeņa pārziņā un ka līdz ar to lēmumus par izglītību un apmācību pieņem un īsteno tieši vietējā līmenī. Tādēļ rīcības plānā ierosinātie pasākumi jāveic arī vietējā un reģionālajā līmenī;
- atgādina, ka pieaugušo izglītībai ir īpaši liela nozīme nodarbinātības iespēju, mobilitātes, sociālās iekļautības un personības attīstības nodrošināšanā, jo ar minētās izglītības starpniecību tiek veicinātas, ka visi iedzīvotāji apgūst pamatprasmes;
- atzīst, ka pieaugušo izglītības sniegtajām priekšrocībām un tās gaitā saņemtajam apliecinājumam, kā arī personības potenciāla apgūšanai ir ievērojama pievienotā vērtība, kas izpaužas daudzos citos dalībnieku sociālās, profesionālās, pilsoniskās, kultūras un saimnieciskās dzīves aspektos. Pieaugušo izglītības programmas, kas pamatojas uz partnerības principiem un procedūrām, ir svarīgs veids, kā paplašināt gan individu, gan visas sabiedrības iespējas;
- piekrīt, ka ir jānodrošina finansējums, cilvēkresursi, kā arī administratīvie un citu veidu resursi, kas vajadzīgi lai īstenotu ideālu — Eiropas iedzīvotāju plašāku un intensīvāku dalību pieaugušo izglītībā, un aktīvi sniegs ieguldījumu šajā jomā;
- vēlas, lai visos posmos, piemēram politikas izstrādē, pārvaldības struktūrās un īstenošanas mehānismos, kā partneri tiktu iesaistīti vietējā un reģionālā līmenī strādājoši pakalpojumu sniedzēji un ieinteresētās puses;
- pauž nožēlu par to, ka ne publiskais, ne privātais sektors pašlaik nesniedz adekvātu finansējumu pieaugušo izglītībai, kaut arī Eiropas Komisija aicina nodrošināt adekvātu investīciju apjomu un minētās jomas efektīvāku uzraudzību.

Ziņotāja: Mary SHIELDS kdze (IE/UEN-AE), Korkas pilsētas padomes locekle

Atsauces dokuments:

Komisijas paziņojums Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai "Rīcības plāns pieaugušo izglītībai — Mūžu dzīvo — mūžu mācies"

COM(2007) 558 galīgā redakcija

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA

VISPĀRĪGAS PIEZĪMES

1. atzinīgi vērtē to, ka Komisijas paziņojumā "Rīcības plāns pieaugušo izglītībai — Mūžu dzīvo — mūžu mācies" pieaugušo izglītības jēdziena un procesa definīcija ir plaša, kā arī to, ka minētajā Komisijas dokumentā galvenā uzmanība pievērsta "pieaugušajiem, kas mācās";

2. atgādina, ka izglītība un apmācība ir vietējo un reģionālo pašvaldību izaugsmes un attīstības, kā arī Lisabonas stratēģijas mērķu sasniegšanas izšķirīgi svarīgi priekšnoteikumi. Pieaugušo izglītībai ir īpaši liela nozīme nodarbinātības iespēju, mobilitātes, sociālās iekļautības un personības attīstības nodrošināšanā, jo ar tās palīdzību tiek veicināts tas, lai visi iedzīvotāji apgūtu pamatprasmes;

3. uzskata, ka pieaugušo izglītībai ir liela nozīme Eiropas nākotnē. No elastdrošības principa izriet, ka ir pagājuši laiki, kad cilvēki visu mūžu strādāja vienā darbavietā. Turklāt tehnoloģija attīstās arvien ātrāk, tādēļ visu vecumu iedzīvotājiem nepārtraukti jāturpina mācīties, lai iegūtu mainīgajām prasībām atbilstīgas prasmes; pieaugs arī paredzamais mūža ilgums. Šādā paredzamajā vidē pieaugušo izglītība ir svarīga gan kā individuālas prasmju uzlabošanas līdzeklis, gan kā tautsaimniecības attīstību un Eiropas sociālo kohēziju veicinošs faktors;

4. norāda, ka ESAO ir izvirzījusi šādus pieaugušo izglītības galvenos uzdevumus: pilnveidot prasmes, veicināt personības pašrealizāciju un lielāku sabiedrības kohēziju, kā arī paplašināt sociālus (ar Kopienas saistītus) pasākumus;

5. uzsver galvenās priekšrocības, ko pieaugušo izglītība sniedz Eiropas iedzīvotājiem: sabiedrības attīstība, saimnieciskā labklājība un konkurētspēja, sociālās iekļautības veicināšana, personības attīstīšana, kā arī sociālās un pilsoniskās integrācijas veicināšana kā visā mūža gaitā notiekošās attīstības neatņemama sastāvdaļa, un atzinīgi vērtē to, ka Komisijas dokumentā norādīti trīs galvenie elementi, bez kuriem nav iespējams panākt efektīvāti pieaugušo izglītības nozarē: politika, pārvaldība un mācību sniegšanas struktūras;

6. atzinīgi vērtē to, ka pieaugušo izglītība ir iekļauta mūžizglītības procesā un ka šajā jomā plānotā politika ir saskaņota ar mūžizglītības stratēģijām;

7. pozitīvi vērtē rīcības plānā iekļautās piecas darbības pamatjomas un tā īstenošanas grafiku;

8. uzskata, ka ierosinātais rīcības plāns rada iespējas integrēt un uzlabot mērķgrupām paredzētu pieaugušo izglītību, ar finansēm un resursiem saistītās sekas, pētniecību un profesionālo attīstību, kā arī risināt jautājumus, kas saistīti ar Eiropā pastāvošo mācīšanās tradīciju daudzveidību;

9. piekrīt, ka minēto pamatuzdevumu (sk. 4. punktu) un ar tiem saistītā rīcības plāna īstenošanā izmantojot visaptverošu pieeju, pieaugušo izglītība Eiropā pāries proaktīvā, reflektīvā, uz pašu apmācāmo aktivitatī un attiecīgo politiku balstītā paplašinātās attīstības posmā;

10. atgādina, ka daudzās dalībvalstīs pieaugušo izglītība ir vietējā un reģionālā līmeņa pārziņā un ka līdz ar to lēmumus par izglītību un apmācību pieņem un īsteno tieši vietējā līmenī. Tādēļ rīcības plānā ierosinātie pasākumi attiecīgā gadījumā būtu jāveic arī vietējā un reģionālajā līmenī;

11. ar gandarījumu atzīmē, ka Komisijas dokumentā konsekvēnti ir lietots jēdziens "pieaugušo izglītība". Jau pašā plašajā jēdzienā "pieaugušo izglītība" ir ietverta norāde uz personīgas iesaistīšanās nozīmi izglītībā un neskaitāmiem iedzīvotāju formālas vai neformālas izglītošanās pasākumiem; uzsver ar attīstību saistītās priekšrocības, kas rodas, iedzīvotājiem aktīvi iesaistoties Eiropas mainīgajā realitātē, un kuras faktiski nosaka viņu atšķirīgos likteņus;

12. uzskata, ka dažādu pieaugušo izglītības veidu attīstība notiks efektīvāk, ja apmācāmos uzskatīs par zināšanu ieguvējiem, tālāknodevējiem un par to radītājiem, un atzīmē, ka ierosinātajā rīcības plānā ir paredzēts saskaņoti īstenot minēto principu;

13. uzskata, ka pieaugušo izglītības koncepciju veido savstarpēji saistīti elementi: zināšanas, prasmes un nostāja; uztvere; izpratne utt. Pieaugušajiem ir plaša un daudzveidīga dzīves pieredze, un mācībās viņi gūst labākus panākumus, ja viņus iesaista un ja viņi paši uzņemas atbildību par savām mācībām, jūtas pieņemti, iekļauti un atbalstīti tādā mācīšanās vidē, kurai

raksturīga savstarpēja cieņa. Pieaugušo spējas sekmīgi mācīties ļoti ietekmē visu iesaistīto personu (apmācāmo, skolotāju, koordinatoru, administrācijas darbinieku utt.) sociālās attiecības;

14. atzīst, ka pieaugušo izglītības sniegtajām priekšrocībām un tās gaitā saņemtajam apliecinājumam, kā arī personības potenciāla apgūšanai ir ievērojama pievienotā vērtība, kas izpaužas daudzos citos dalībnieku sociālās, profesionālās, pilsoniskās, kultūras un saimnieciskās dzīves aspektos, kā arī pastiprina visas paaudzes aptverošos aspektus. Pieaugušo izglītības programmas, kas pamatojas uz partnerības principiem un procedūrām, ir svarīgs veids, kā paplašināt gan individu, gan visas sabiedrības iespējas;

15. atgādina, ka RK uzskata, ka ir svarīgi, lai visi Eiropas iedzīvotāji apgūtu savai patstāvībai, labklājībai un pašcieņas iegūšanai vajadzīgās pamatprasmes. Šajā sakarā svarīgs ir uz minētajām prasmēm attiecināto pamatprincipu kopums, kuru definējusi ES, jo īpaši liela nozīme tam ir vietējo un reģionālo pašvaldību attīstībā. Pieaugušajiem jāspēj atjaunot pamatprasmes visu mūžu, un īpaša uzmanība jāpievērš mērķa grupām, kas noteiktas par prioritārām valsts, reģionālajā un vietējā mērogā. Šajā ziņā liela nozīme būs vietējām un reģionālajām iniciatīvām, kuru mērķis ir informēt, iesaistīt un motivēt minētās grupas, un nodrošināt vietējo iedzīvotāju vajadzībām atbilstošu piedāvājumu;

16. atzinīgi vērtē ierosinātajā rīcības plānā paredzēto pieaugušo izglītošanas pasākumu (gan formālu, gan neformālu) mērogu un pamatīgumu, mācīšanās aspekta diapazonu un izglītošanas metodes, kuras izmanto mācību rezultātu novērtēšanā, kas savukārt pamatojas uz vairāku veidu intelekta (*Multiple Intelligences (MI)*) koncepciju un procesu;

17. piekrīt, ka ir jānodrošina finansējums, cilvēkresursi, kā arī administratīvie un citu veidu resursi, kas vajadzīgi lai īstenotu ideālu — Eiropas iedzīvotāju plašāku un intensīvāku dalību pieaugušo izglītībā, un aktīvi sniegs ieguldījumu minētajā jomā;

Partnerību veidošana izglītības nozarē

18. norāda, ka tad, ja pieaugušo izglītība ir organizēta pareizi, tā var ievērojami veicināt integrāciju. Tas ir pašēmiens, kā integrēt imigrantus viņu jaunajā mītnes zemē, turklāt arī vietējiem iedzīvotājiem rodas iespēja iepazīties ar jaunām kultūrām un apgūt jaunas valodas;

19. pozitīvi vērtē to, ka paziņojumā vairākkārt ir uzsvērts, ka partnerība ir nozīmīga kā visas sabiedrības vai indivīda iesaistīšanās pieaugušo izglītībā virzītājspēks un sastāvdaļa. Partnerību veidošana izglītības nozarē ir simbiozes process, kas pieaugušo izglītības jomā vairākos veidos jau izpaužas visā Eiropā;

20. uzsver, ka partnerībām izglītības nozarē ir šādas priekšrocības:

- tās ievērojami motivē gan katru apmācāmo atsevišķi, gan apmācāmo grupu kopumā,
- uz tām pamatojas visu ieinteresēto personu savstarpēja cieņa ("*parity of esteem*"),
- tās veicina savstarpēju saziņu un cieņu,
- partnerības palīdz pieaugušo izglītības procesu padarīt profesionālāku,
- tām ir izšķirīga nozīme atstumtu personu un grupu plašākas un aktīvākas dalības nodrošināšanā;

21. atzīst, ka izglītības nozarē izveidotām partnerībām Eiropā būs liela nozīme pieaugušo izglītībā, un iesaka Komisijai attiecīgos pasākumus plānot, pamatojoties uz noteiktiem un atbilstīgiem principiem un mērķiem un smeloties no partnerības paraugprakses, kas pastāv Eiropas pieaugušo izglītības nozarē, kā arī iesaka minētās atziņas integrēt mācību materiālos un kopīgi veidot izglītības kvantitātes un kvalitātes izvērtēšanai piemērotas procedūras;

22. uzskata, ka šādu "lavīnveida" potenciāla paplašināšanas procesu Eiropas pieaugušo izglītības nozarē varētu saglabāt ilgstoši. Tas atbilstu ES galvenajiem mērķiem un tādējādi būtu iespējams pievērst īpašu uzmanību vietējo un reģionālo līmeni pārstāvošo ieinteresēto personu lomai un ieguldījumam integrētā procesā;

Dalība vai nepiedalīšanās pieaugušo izglītībā

23. atzinīgi vērtē to, ka paziņojumā par ļoti svarīgu uzskatīts, ka jāpanāk visu Eiropas iedzīvotāju plašāka un aktīvāka dalība veselā virknē mūžizglītības pasākumu, mērķtiecīgi pievēršoties sociāli atstumtām personām un grupām, kuras pieaugušo izglītībā piedalās nedaudz vai nemaz, piemēram, iedzīvotājiem, kam ir slikta lasīt un rakstīt prasme, gados vecākiem iedzīvotājiem, sociāli atstumtām grupām, invalīdiem, skolu pāragri atstājušiem iedzīvotājiem, gados vecākiem darbiniekiem, mazkvalificētiem darbiniekiem, viesstrādniekiem utt.;

24. šajā sakarā norāda, ka nepiedalīšanās mācību procesā un atstumtība no tā ir pirmais solis ceļā uz turpmāku marginalizāciju, kas bieži izpaužas kā atstumtība nodarbinātības, pilsoniskajā un kultūras jomā;

25. piekrīt viedoklim, ka ir vajadzīga integrēta pieeja, lai novērstu plaša iedzīvotāju un sociālo grupu loka nepietiekamu līdzdalību pieaugušo izglītībā un lai izveidotu visu iedzīvotāju nepārtrauktas mācīšanās tradīciju;

26. norāda, ka tā nav viegli, ātri vai lēti atrisināma problēma, bet gan jāuzskata par personisku un sociālu ieguldījumu izglītībā un par uzdevumu, kas jāizvirza gan personiskā, gan profesionālā, vietējā, reģionālajā un valsts līmenī;

27. vēlas, lai visos posmos, piemēram, politikas izstrādē, pārvaldības struktūrās un īstenošanas mehānismos, kā partneri tiktu iesaistīti vietējā un reģionālajā līmenī strādājoši pakalpojumu sniedzēji un ieinteresētās puses, jo daudzās dalībvalstīs pieaugušo izglītības sistēma ir reģionālā un vietējā līmeņa pārzīnā un tas ir pierādījis apņemšanos uzlabot darbavietās pieprasītās prasmes, kā arī veicināt sabiedrības integrāciju, iedzīvotāju prasmi lasīt un rakstīt, kultūras integrāciju un spēju pielāgoties mainīgiem sociāliem un personiska rakstura apstākļiem;

28. aicina sociālos partnerus nodrošināt to, lai kolektīvajos līgumos tiktu ņemtas vērā ar pieaugušo izglītību saistītās vajadzības;

29. norāda, ka, veidojot pieaugušo izglītību, jāņem vērā arī ar dzimumu līdztiesību saistīti jautājumi. Kaut arī ir reģioni, kuros īpaša uzmanība jāpievērš sievietēm, ir arī daudzas valstis, kurās vīrieši mazāk piedalās pieaugušo izglītībā, jo īpaši programmās, kas orientētas uz Kopienas attīstību;

Efektīva politika pieaugušo izglītības sektorā

30. piekrīt Eiropas Komisijas viedoklim, ka ir ļoti svarīgi, lai vietējās un reģionālās pašvaldības kopīgi ar citām ieinteresētajām personām veiktu mērķtiecīgus, simbiozes principam atbilstīgus pasākumus pieaugušo izglītības jomā, lai kopīgi ar atstumtām personām un grupām nodrošinātu tām iespējas mācīties;

31. pieaugušo izglītība ir svarīgs instruments, ar kura palīdzību vietējā un reģionālajā līmenī iespējams veidot saikni starp dažādām politikas jomām, piemēram, starp sociāliem, izglītības, darba tirgus, izaugsmes, integrācijas aspektiem;

32. piekrīt viedoklim, ka darbavieta ir mācībām ļoti piemērota un jau izveidota vide un ka ar minēto pasākumu palīdzību iespējams veicināt gan personu, gan organizāciju mācīšanos, prasmju attīstīšanu, uz mūžizglītību orientētu organizāciju skaita straujāku pieaugumu un mūžizglītībai piemērotus apstākļus, kā arī vairākos līmeņos izveidot un īstenot efektīvas stratēģijas, kā pielāgoties pārmaiņām;

33. uzskata, ka darbavieta ir ļoti vērtīgs forums, kurā pieaugušo izglītības potenciālie dalībnieki jau ir sapulējušies, un ka

tos pasākumus, kuru mērķis ir veicināt plašāku mācīšanos darbavietās, ietekmēs daudzi citi apstākļi (!);

Efektīvs pieaugušo izglītības sektors — pētniecība

34. piekrīt konsultācijās par rīcības plānu paustajam viedoklim, ka "salīdzinot ar citām mācību jomām, pieaugušo izglītības sektora sniegums un ieguvumi nav labi izpētīti, apspriesti vai publicēti" un uzskata, ka, mērķtiecīgi un integrēti veicot pētniecību, būtu iespējams īstenot paziņojumā par pieaugušo izglītību izvirzītos piecus pamatuzdevumus;

35. atzinīgi vērtē ieguldījumu, ko rīcības plāna mērķu īstenošanā sniegs kvalitatīva, mērķtiecīga pētniecība, jo Komiteja uzskata, ka, nodrošinot visu ieinteresēto personu atgriezenisko saiti un tādējādi panākot izglītības, zināšanu un materiālu apmaiņu, tiktu veicināti efektīvai pieaugušo izglītībai vajadzīgie apstākļi;

36. uzskata, ka, kvalitatīvāk izpētot Eiropas pieaugušo izglītības dalībniekus, mazinātos atkarība no trešo pušu, piemēram, ASV sniegtiem salīdzināmiem datiem, un ka tas vajadzīgs, lai Eiropas Savienībā rastu atbilstīgus risinājumus ar piedalīšanos pieaugušo izglītībā saistītajām problēmām;

37. lai vienotu rīcības plāna dažādos elementus, Komiteja ierosina ar atgriezeniskās saites metodi ("feedback loop") veikt pētījumu par šādiem jautājumiem: tādu faktoru identifikācija un raksturojums, kuri eventuāli var ietekmēt iedzīvotāju piedalīšanos vai nepiedalīšanos Eiropas pieaugušo izglītībā, tostarp — ar vispārīgo un sociālo vidi saistīti faktori, attiecīgie ar uzvedību un stāvokli saistītie faktori un attiecīgie iedzīvotāju priekšstati un noslieces, Eiropas apmācāmo motivācijas ievirze, mācīšanās stils un attieksme pret pieaugušo izglītību, saistībā ar piedalīšanos pieaugušo izglītībā veikto ieguldījumu rentabilitāte (finansiāla, personiska, sabiedriska, reģionāla, profesionāla utt.), kā arī tādu Eiropā dzīvojošu mērķgrupu uzskati un viedoklis, kuru dalības apjoms ir neliels, prasības pedagogam, kas iesaistās pieaugušo formālās izglītības procesā, minēto speciālistu apmācība un mūžizglītība;

Efektīvs pieaugušo izglītības sektors — pārvaldība

38. atzīmē, ka saistībā ar paziņojumu notikušajā konsultāciju procesā tika konstatēts, ka pieaugušo izglītības sektorā liela nozīme ir labai pārvaldībai, kuras pazīmes ir šādas: uzmanības

(!) Piemēram, i) mērķa grupu iepriekšējā pieredze izglītības jomā un priekšstati; ii) dalībnieku motivācijas ievirze un mācīšanās stils; iii) izglītības jomā izveidotas partnerības apjoms un raksturs; iv) pieaugušo atbalstīšanai, vadībai un savstarpējai apmācībai ("peer learning") paredzēto mehānismu apjoms un kvalitāte; v) darbavietā notiekošas formālās neformālās pieaugušo izglītības apstiprināšana un atzīšana; vi) pieaugušo izglītības atbilstība dalībnieku sociālajām un personīgajām vajadzībām; vii) inovatīvu izglītības metožu plašs pielietojums, jo īpaši — savstarpēja vadība un atbalsts mācībās ("peer mentoring and support"), psiholoģiskā un sociālā ziņā veicinoša mācīšanās vide utt.

centrā ir pieaugušie kas mācās; inovatīva pieeja mācību procesam; efektīva vajadzību analīze — plānošana vietējā un reģionālajā mērogā; vajadzība pēc plānotas un sistēmiskas pieejas gan formālas, gan neformālas pieaugušo izglītības visos līmeņos un aspektos;

39. pozitīvi vērtē, to, ka īpaša uzmanība pievērsta pārvaldības sektorā strādājošiem pieaugušajiem, kas mācās, un ar gandarījumu atzīmē, ka vietējā un reģionālā līmeņa ieguldījums pieaugušo izglītības jomā veidotās partnerībās uzskatīts par nozīmīgu;

Efektīvs pieaugušo izglītības sektors — rezultāti

40. piekrīt viedoklim, ka paplašinātā ES, kurā ir 27 dalībvalstis, pieaugušo izglītības uzdevums ir sniegt tādas pakalpojumus, kas vienlaicīgi atbilst pieaugušo, kuri mācās, motivācijai, interesēm un darba tirgus mainīgajām vajadzībām, gan atbilst sabiedrības vajadzībām, un ka problēmas sagādā dalību kavējošu šķēršļu mazināšana un pārvarēšana ar savstarpēji saistītu pasākumu palīdzību;

41. norāda, ka efektīvi veidot sakarus ar vidējās izglītības iestādēm ir svarīgi ne vien tādēļ, ka pieaug izglītošanas izmaksu lietderība, bet arī tādēļ, ka jaunieši iegūst informāciju par pieaugušo izglītības iespējām. Tādējādi jaunieši jau bērnībā iepazīstas ar pieaugušo izglītības centriem, un, kad pienāk laiks, viņi spēj tos efektīvi izmantot savām vajadzībām;

42. uzskata, ka apvienojot jauniesu un pieaugušo izglītībai paredzētos resursus, iespējams visaptveroši un elastīgi reaģēt uz uzņēmumu mainīgo pieprasījumu pēc darbaspēka, pieaugušo īpašajām vajadzībām izglītības jomā un pieprasījumu pēc kvalificētiem pasniedzējiem, kā arī būtu iespējams uzlabot izglītības sistēmas izmaksu efektivitāti;

43. atzinīgi vērtē konsultācijās par dalību pieaugušo izglītībā ieskicētos pasākumus, jo tajos ir ņemta vērā starptautiska paraugprakse, un iesaka

- īstenot iniciatīvu "Pieaugušo sociālās un profesionālās pamatprasmes" (*Community-Workplace Adult Basic Skills (CWABS)*), lai pieaugušo izglītībā efektīvāk izmantotu sabiedrību un darbavietas,
- atbalstīt pieaugušo izglītības vietējo un reģionālo sniedzēju un konsultantu Eiropas mēroga tīklu,
- paplašināt iespējas iegūt augstāko izglītību — piedāvāt par vienu pakāpi augstāku kvalifikāciju, šajā nolūkā veicot inovatīvus pasākumus, lai atvieglotu dalību pilna vai daļēja laika studijās;

44. pauž nožēlu par to, ka ne publiskais, ne privātais sektors pašlaik nesniedz adekvātu finansējumu pieaugušo izglītībai, kaut arī Eiropas Komisija aicina nodrošināt adekvātu investīciju apjomu un minētās jomas efektīvāku uzraudzību;

45. aicina sniegt lielāku finansējumu pašreizējām un turpmākajām programmām, lai nodrošinātu to potenciālo ietekmi uz pieaugušo izglītības sektoru;

RĪCĪBAS PLĀNS

Analizēt visos izglītības un apmācības sektoros veikto reformu ietekmi uz pieaugušo izglītību dalībvalstīs

46. norāda uz pieaugušo izglītības ciešo saikni ar citām (labi attīstītām) izglītības nozarēm, kā arī uz to, ka iedzīvotāju dalībai kādā formālas vai neformālas pieaugušo izglītības pasākumā vienmēr ir priekšvēsture un tā nodrošina viņiem pilnveidošanās iespējas un līdz ar to sniedz arī pievienoto vērtību sabiedrībai;

47. atzinīgi vērtē valsts kvalifikācijas programmu izstrādi un pieaugušo izglītības integrēšanu un uzskata, ka šādu rīcības plānā minētu tendenču mērķtiecīga analīze nodrošinās pieaugušo izglītības konvergenci un augstāku tās statusu Eiropā;

Paaugstināt pieaugušo izglītības sektora kvalitāti

48. piekrīt viedoklim, ka ir svarīgi paaugstināt pieaugušo izglītības personāla profesionālo kvalifikāciju, tostarp nodrošināt nepārtrauktu, pieaugušo izglītībai specifisku apmācību. Daudzi pieaugušie, kas mācās, vispirms saskaras ar minētajiem darbiniekiem. No viņu pasniegšanas, pakalpojumu un mācību metodoloģijas kvalitātes lielā mērā ir atkarīgs tas, vai Eiropas politiskā retorika par to, ka vajadzīga plašāka un aktīvāka dalība pieaugušo izglītībā, tiks īstenota dzīvē;

49. uzskata, ka būtu jānodrošina, lai pasniedzēji ar dialoga un elastīgas sadarbības palīdzību būtu informēti par darba tirgus prasībām;

50. ar interesi gaida, kad pētījumā "Pieaugušo izglītības sektora profesijas Eiropā" tiks aprakstīta Eiropas paraugprakse; minētais pētījums būs profesionālās attīstības saskaņots pamats. Komiteja atzinīgi vērtē to, ka ieinteresēto pušu un ieguldījuma sniedzēju saraksts ir plašs;

Palielināt pieaugušo iespējas par vienu pakāpi paaugstināt savu kvalifikāciju un iegūt vismaz vienu augstākā līmeņa kvalifikāciju

51. uzskata, ka iespēja par vienu pakāpi paaugstināt kvalifikāciju ļoti veicinās pieaugušo apmācāmo motivāciju un viņu nepārtrauktu līdzdalību mūžizglītībā. Minētajā pasākumā ir pievērsta uzmanība demogrāfiskām pārmaiņām Eiropā, turklāt paredzēts uzklaut "pašu pieaugušo izglītības dalībnieku vēlmes", kā arī sniegt kvalitatīvu informāciju par pieaugušo izglītību, konsultācijas un resursus. Daudziem pieaugušo izglītības dalībniekiem svarīgs aspekts ir pašapliecināšanās un pozitīvas jūtas, ko izraisa sekmes mācībās (gan formālā, gan neformālā izglītībā);

52. uzskata, ka rīcības plāns varētu veicināt tādu paraugprakses projektu izstrādi, kuru mērķis ir iesaistīt mērķa grupas, un uzskata, ka izdotos vairot tāda veida projektu kā, piemēram, projekta *Grundtvig*, rezultātu vērtību, un ierosina vairāk izmantot plašsaziņas līdzekļus, lai popularizētu pieaugušo apmācības programmu pieejamību un piemērotību, jo īpaši grūti sasniedzamajās grupās;

Paātrināt nelabvēlīgo grupu neformālās un neoficiālās izglītības vērtēšanas un atzišanas procesu

53. uzsver, ka pieaugušo izglītības paplašināšana iekļaujošā un uz attīstību orientētā veidā ir pasākums, kurā atzītas un uzsvērtas visu Eiropas iedzīvotāju dažādās spējas, intelekts, iemaņas, sociālās un individuālas prasmes un pieredze. Tas ir pienesums, ar kuru pieauguši izglītības dalībnieki ievērojami bagātina sektoru. Svarīgi mūžizglītību organizēt tā, lai nodrošinātu, ka jaunās zināšanas, prasmes un attieksmi apmācāmie varētu attiecināt uz savu tuvāko apkārtni un lai tās būtu pielāgotas individuālām vajadzībām;

54. atzinīgi vērtē rīcības plānā paustos ierosinājumus, piemēram, identificēt paraugpraksi neformālās un neoficiālās izglītības novērtēšanā un atzišanā, uzsvērt līdzinieku izglītību un kopīgi veidot pamata mācību materiālus, jo šāda atzišana un leģitimizēšana sniegs pozitīvu motivāciju nozarei, jo īpaši — pašam pieaugušo izglītības dalībniekam. Tādēļ novērtēšana sekmīgi jāīsteno vietējā un reģionālajā līmenī un gan nepieciešamo prasmju noteikšanā, gan novērtēšanā jāiesaista dažādu nozaru pārstāvji;

55. atzīst, ka nolūkā paplašināt gados vecāku Eiropas iedzīvotāju dalību pirmām kārtām ir jāņem vērā agrāk gūtās mācības. Pētījumu rezultāti liecina, ka vecāka gadagājuma cilvēku piedalīšanās aktivitāte Eiropas izglītības sistēmā ir zema, savukārt demogrāfiskās tendences skaidri norāda uz to, ka ir steidzami jāpievēršas minētajai grupai un ka tas jādarā mērķtiecīgi;

56. uzskata, ka vecāka gadagājuma cilvēku zemā aktivitāte vai nepiedalīšanās ievērojami ietekmē kā pašu grupu, tā arī ar veselības aizsardzību, pilsonisko jomu, tautsaimniecību un kultūru saistītus aspektus, paaudzju savstarpējās attiecības un Eiropas kohēziju. Atbilstīgi izglītības gerontoloģijas principiem un praksei ir jāveido efektīvas pieaugušo izglītības partnerības ar minēto grupu, jāatzīst viņu vajadzības izglītības jomā, vēlmes, panākumi, pieredze, motivācija, mācīšanās stils, cerības utt., un jāklaidē mīti un stereotipi par gados vecāku cilvēku izglītošanos;

57. aicina sadarbojoties nodrošināt pietiekami finansētas un kvalitatīvas izglītības iespējas, kurās ir pievērsta pienācīga vērība minētās arvien svarīgākās pieaugušo izglītības dalībnieku grupas kognitīvām, fiziskām, ar motivāciju, nosliecēm un attieksmi pret mācībām utt. saistītām īpatnībām;

58. uzskata, ka lielākam iedzīvotāju skaitam jādod iespēja pieaugušo izglītībā izmantot informācijas un saziņas tehnoloģiju (IKT);

59. uzsver, ka ir daudz pierādījumu tam, ka e-mācību straujās izplatības dēļ Eiropā var rasties jauns sociālās nevienlīdzības veids, proti, digitālā atstumtība. Pētījumi liecina, ka kopumā pieaug tādu iedzīvotāju skaits, kam ir pieejams internets un kuri to ilgstoši izmanto mācībām, tomēr šādu iedzīvotāju īpatsvars joprojām ir samērā zems dažādās atstumtās sociālajās grupās;

60. norāda, ka atšķirīgās piekļuves IKT dēļ tie šķēršļi, kas traucē piedalīties pieaugušo izglītībā, nevis mazinās, bet gan palielinās. Ar jēdzienu “digitālplaisa” apzīmē krasas atšķirības un ievērojamu disproporciju piekļuvē IKT un tās izmantošanā, un šādas atšķirības pastāv gan starp paaudzēm, gan ir ģeogrāfiskas, sociāli ekonomiskas, gan arī atkarīgas no dzimuma vai rodas tāpēc, ka IKT nav vienlīdz viegli pieejama visiem iedzīvotājiem. Kombinētas metodes, e-mācību kvalitāte un šķēršļi, kas traucē piedalīties e-mācībās, ir svarīgi aspekti, kuri ietekmē pieaugušo izglītības efektivitāti Eiropā. Pirmām kārtām ir jāizmanto jauno tehnoloģiju sniegtās iespējas un ar vietēja un reģionāla mēroga izglītības infrastruktūras palīdzību jānodrošina, ka tās spēj izmantot lielāks iedzīvotāju skaits.

Uzlabot pieaugušo izglītības sektora pārraudzību

61. piekrīt viedoklim, ka būtisks trūkums pieaugušo izglītības nozarē ir nespēja uzskatāmi parādīt pieaugušo izglītības priekšrocības un ka šim trūkumam ir ievērojamas personiskas, sociālas, ekonomiskas, politiskas, ar resursiem saistītas un strukturālas sekas;

62. uzskata, ka pārraudzība nav “melnajā kastē” notiekošs un kvantitatīvs datu un rezultātu apstrādes process, bet gan pētniecisks, uz kvalitāti un saziņu orientēts darbs, ko veicot būtu iespējams paaugstināt pieaugušo izglītības statusu un vērtību personiskos, vietējos, reģionālos un valsts pasākumos un apziņā. Centieni panākt kopīgu izpratni, vienoties par pamatprincipiem utt. minētajā jomā būs ļoti lietderīgi, un Komiteja atzinīgi vērtē attiecīgos paziņojumā izklāstītos pasākumus.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

Reģionu komitejas

priekšsēdētājs

Luc VAN DEN BRANDE

Reģionu komitejas atzinums “Klasteri un klasteru politika”

(2008/C 257/12)

REĢIONU KOMITEJA,

- aicina Eiropas Komisiju sagatavot pamatprogrammu, kas veicina visu iesaistīto pārvalžu sadarbību un savienošanu tīklā, un noteikt vadlīnijas klasteru veidošanai, to savienošanai tīklā, kā arī to pārvalstu sadarbībai. Klasteru sadarbība tiek uzskatīta par daudzsološu līdzekli, lai stiprinātu inovācijas iespējas Eiropā un piesaistītu investoru un inovāciju veicinātāju uzmanību pasaules līmenī; tādēļ klasteru organizāciju pārvalstu sadarbībai būtu jāaptver ne tikai Eiropa, bet arī pasaule, par galamērķi izvirzot tā saucamā pasaules mēroga klastera (*world level clusters*) izveidi;
- uzskata, ka ir jāizstrādā kopēja stratēģija, kurā būtu iekļautas dažādu iesaistīto dalībnieku — pārvalžu, universitāšu, pētniecības centru un uzņēmumu — redzējums, kas ļautu koordinēti pārvaldīt trīs augstāk aprakstītos procesus
 - nodrošināt iespēju radīt klasteru izveidošanai un attīstībai vajadzīgos priekšnoteikumus,
 - veicināt klasteru ierosināto iniciatīvu īstenošanu,
 - savienot klasterus tīklā gan valstu, gan pārvalstu līmenī nolūkā veicināt pieredzes apmaiņu un sadarbību,
- šajā sakarā ierosina, lai pirmais solis uz stratēģijas izstrādi būtu augsta līmeņa ekspertu grupas izveide. Grupa veiktu pētījumus klasteru jomā un iesniegtu Padomei un Komisijai vadlīnijas kritēriju saskaņošanai un integrācijai.

Ziņotājs: Antonio GONZALEZ TEROL kgs (ES/EPP), Madrides autonomā apgabala ģenerāldirektors
Eiropas jautājumos

IETEIKUMI POLITIKAS JOMĀ

REĢIONU KOMITEJA,

tā kā Konkurences politikas padome 2006. gada decembrī ir noteikusi, ka klasteri ir viena no deviņām prioritātēm inovāciju nostiprināšanā Eiropā;

tā kā prezidentvalsts Slovēnija ir iesniegusi pieprasījumu Reģionu komitejai līdz šī pušgada beigām sagatavot atzinumu, lai izstrādājot Eiropas Komisijas paziņojumu par klasteru politiku (2008. gada jūlijs), varētu ņemt vērā RK viedokli;

ņemot vērā Briseles Eiropadomes 2008. gada 13. un 14. marta secinājumus, kuros ir uzsvērts, ka, pirmkārt, "būtu labāk jākoordinē darbs inovācijas priekšnosacījumu uzlabošanai, tostarp jāuzlabo saikne starp zinātņi, rūpniecību un pasaules mēroga inovāciju klasteriem, kā arī klasteru un reģionālo tīklu attīstība", un, otrkārt, "būtu jānodrošina inovatīvajiem MVU labāka līdzdalība uzņēmumu klasteros un publiskajā iepirkumā";

Vispārējās piezīmes

1. aicina nākamo prezidentvalsti Franciju arī turpmāk veicināt ziņojumu un pētījumu par klasteriem izstrādi, organizēt politiskas debates, kā arī veikt jaunus pasākumus, īstenojot klasteru politikas stratēģiju, kuru pašlaik izstrādā Komisija;

2. uzskata, ka klasteris ir ģeogrāfiski koncentrētu vienas nozares specializētu uzņēmumu kopums, kas saistīti ar noteiktiem piegādātājiem un citu nozaru uzņēmumiem, kuri ne tikai savstarpēji konkurē, bet arī sadarbojas. Šim sektoram ir vairākas nozares, kā arī raksturīga disciplīnu un darbības savstarpēja bagātināšanās. Klasteri sasniedz augstāko attīstības pakāpi, ja spēj izmantot savstarpējās atkarības potenciālu papildu darījumu veikšanai un rada sinerģijas, kas veicina visas nozares izaugsmi, no kuras visi klastera dalībnieki gūst labumu. Tādēļ runājot par klasteriem, izmanto terminu "coopetition", lai aprakstītu uzņēmumu stratēģiju, kas vienlaikus aptver sadarbību un konkurenci, kas ir raksturīga klasteriem un maksimāli veicina konkurētspēju. Klasteru dalībnieku starpā ir jāvalda savstarpējai uzticībai, viņiem ir jāizvirza vieni un tie paši mērķi un prioritātes, lai panāktu pilnīgu koordināciju daudzveidīgajā vairāklīmeņu situācijā;

3. atzīst, ka Eiropas Savienība saskaras ar grūtībām, pārveidojot idejas jaunā produkcijā un pakalpojumos, un ka ir jāizstrādā jaunas valsts politikas, lai atvieglotu dažādu sociālo partneru, kas nodarbojas ar zināšanu radīšanu, nodošanu un piemērošanu, savienošanu tīklā; Konkrēti jādbina jaunas saiknes starp valsts iestādēm, universitātēm, pētniecības centriem un uzņēmumiem;

4. uzskata, ka investīcijas pētniecībā un izstrādē ir vajadzīgas, taču līdz šim tās nav bijušas pietiekamas. Lai stiprinātu inovācijas Eiropā, ir jāapvieno pūles un jāiegulda līdzekļi stratēģiski svarīgās pētniecības jomās;

5. uzsver, ka, uzņēmumu teritoriālā koncentrācija vien neno drošina ne klasteru, ne arī tīklu ekonomijas, sinerģijas un konkurētspējas attīstību; ir jāsasniedz kritiskā masa, jānodrošina pietiekams produkcijas daudzums, bez kura nav iespējams runāt par klasteru pastāvēšanu; Īpaša uzmanība jāpievērš arī kvalitātei un ārējiem nosacījumiem, jo īpaši jāveicina savstarpējā uzticēšanās un stabilas attiecības ar uzņēmumiem, lai varētu sekmīgi veikt kopīgus un ilgtspējīgus pasākumus;

6. uzskata, ka minēto divu aspektu novērtēšanai nav pietiekamu statistikas datu, un ierosina Eiropas Klasteru novērošanas centram izstrādāt pētījumu par nepieciešamajiem nosacījumiem, lai ņemtu vērā minētos divus aspektus, kuriem ir izšķiroša nozīme klastera pastāvēšanā, un piedāvā savu palīdzību nolūkā izmantot tās pieredzi un tuvumu reģioniem;

7. piekrīt, ka klasteri ir nozīmīgs inovāciju virzītājspēks, tie veicina rūpniecības un pakalpojumu konkurētspēju un ilgtspējīgu attīstību, nostiprina reģionu tautsaimniecības attīstību, radot vērtības un darbavietas, un tādējādi veicina teritoriālo kohēziju, kas ir viens no Eiropas Savienības Lisabonas Līguma mērķiem;

8. uzskata, ka daudzos gadījumos valsts iestādēm un privātajām struktūrām jāiesaistās klasteru veidošanas veicināšanā, kā arī jāsniedz atbalsts klasteriem, lai tie varētu saglabāt vadošās pozīcijas attiecīgajās nozarēs;

9. Publiskais sektors arī var uzņemties svarīgus uzdevumus, risinot ar klasteriem saistīto iniciatīvu īstenošanu traucējošas problēmas šādos veidos:

— palīdzot izvirzīt mērķus un uzraudzīt veikumu;

- atvieglot ar klasteriem saistīto iniciatīvu norisi ilgākā laika posmā, kad tās attīstās un nobriest (kā norādīts iepriekšējā punktā),
 - iekļaujot ar klasteriem saistītās iniciatīvas plašākā politikas darba kārtībā;
10. vienlaikus uzskata, ka publiskā sektora uzdevums ir nodrošināt klasteru sekmīgai attīstībai nepieciešamos apstākļus, piemēram,
- nodrošināt augsti kvalificētu cilvēkkapitālu;
 - atvieglot administratīvās formalitātes klasteru veidošanā attīstībā;
 - veicināt informācijas centru un integrēto pakalpojumu centru veidošanu;
 - atbalstīt izglītības iestāžu un klasteru sadarbību, galvenokārt dibinot kopējus speciālās apmācības centrus; būtu jāpanāk, lai katrā dalībvalstī būtu vismaz viens studiju centrs, kas būtu specializējies klasteru jautājumos;
 - nodrošināt atbilstīgus finanšu instrumentus, ar kuru palīdzību varētu apmierināt klasteru vajadzības, kā arī veicināt uzņēmēju, inovāciju centru, investoru un finansējuma fondu sadarbību;
 - uzlabot koordinācijas metodes klasteros un attiecībās ar citiem klasteriem, kā arī veicināt klasteru attiecības ar valsts pārvaldes iestādēm;
 - veicināt klasteru attīstības iespējas ārpus klasteriem, kā arī to darbību starptautiskajā līmenī un veidot pārrobežu tīklus; izstrādājot atbilstīgu valsts politiku, var sekmēt reģiona — un arī klastera — tēla veidošanu, lai vairotu tā ārējās izaugsmes iespējas;
 - veicināt pētniecību un izstrādi darbības jomā, īpašu uzmanību veltot kritiskiem faktoriem, kas ir nepieciešami novatorisku darbību uzsākšanai un attīstībai un vienlaikus var izraisīt sviras efektu privātajā sektorā;
 - atbalstīt un veicināt privātās iniciatīvas, ņemot vērā to, ka trīs pārvaldības līmeņi (Kopienas, valstu un reģionālais līmenis) ir savstarpēji saistīti un ka reģionālajam līmenim ir izšķirīga nozīme klasteru atbalsta politikas izstrādē un ieviešanā.

Tomēr uzsver, ka valsts iestādes nedrīkst pieļaut divas nopietnas kļūdas:

- tām būtu jāizvairās no klasteru veidošanas no nulles, ja tie vēl nepastāv. Klasteri veidojas vēsturiskās attīstības rezultātā, tādēļ to mākslīga dibināšana parasti ir nolemta neveiksmei;

- jau minēto iemeslu dēļ jācenšas novērst klasteru pastāvēšanas mākslīgu pagarināšanu, ja tirgus un tehnoloģijas attīstības rezultātā tie ir zaudējuši savu nozīmi;

11. apstiprina, ka klasteriem jāveido cieša saikne ar uzņēmumiem, augstskolām un valsts iestādēm, lai tie būtu konkurētspējīgi pasaules tirgū, kā arī jāveicina pastāvīgs inovāciju process, kas ļauj jebkurā laikā veidot jaunas sinerģijas. Tikai tādā veidā var nodrošināt klasteru turpmāku dzīvotspēju. Vispirms ir jānorāda, ka ne visi klasteri varēs sasniegt tādu pašu attīstības līmeni, ne arī starptautisku dimensiju, pat ja tiem ir iezīmīga izcilība. Izcilība šajā jomā veidojas pakāpeniski laika gaitā, tam ir vajadzīgi īpaši finanšu resursi, laba pārvaldība un uz tirgu vērstas strukturālas reformas, kas ļauj nodrošināt nepieciešamo faktoru mobilitāti (riskā kapitāls un pētnieki);

12. uzskata, ka pašreizējos tirgus globalizācijas apstākļos "vispārējo pievienotās vērtības ķēžu" radīšanai, izmantojot klasterus, ir būtiska nozīme, lai uzlabotu koordināciju starp uzņēmumiem un jo īpaši kopējo konkurētspēju; kaut arī inovācijas ir visu klasteru pamatiezīme, tomēr ir jānorāda, ka klasteri veidojas ne tikai augstas tehnoloģijas nozarēs, bet arī nozarēs ar vidēju un zemu tehnoloģisko intensitāti;

13. uzsver, ka klasteri ir īpaši interesanti MVU, jo tie veicina MVU saikni ar augstskolām un lieliem uzņēmumiem, kā arī nodrošina piekļuvi starptautiskās tirdzniecības tīkliem;

14. tomēr brīdina, ka dažas valstis un reģioni dažkārt velta pārāk lielu uzmanību MVU un aizmirst, ka lielu uzņēmumu zema līdzdalība var mazināt klasteru ekonomisko ietekmi;

Sniegt ieguldījumu Lisabonas programmas īstenošanā

15. uzskata, ka brīva faktoru aprīte un augstās izmaksas ekonomiski attīstītajās valstīs veicina uzņēmumu pārvietošanas procesu; minētā problēma jārisina, virzot ražošanas sistēmas uz darbībām ar lielāku pievienoto vērtību, pirmām kārtām pētniecību, izstrādi un inovācijām;

16. uzskata, ka **Lisabonas stratēģija** ir izstrādāta, lai risinātu jaunas, ar globalizāciju saistītas problēmas. Tās mērķi ir novērtēt Eiropas Savienības cilvēkkapitālu, saskaņot inovāciju politikas, izstrādāt tiesisku regulējumu minēto politiku saskaņošanai, veicināt inovatīvu uzņēmumu dibināšanu un attīstību, uzlabot inovācijas sistēmu saskarnes. Minēto mērķu īstenošana veicinās uz inovācijām un zināšanām atvērtas sabiedrības attīstību un līdz ar to arī konkurētspēju — varbūt nevis izmaksu, bet gan pievienotās vērtības radīšanas jomā;

17. uzsver, ka reģioniem jāattīsta nozares ar lieliem ieguldījumiem, augsti specializētiem cilvēkresursiem un inovatīvu tirgu, lai nodrošinātu lielāku konkurētspēju;

18. norāda, ka Eiropā ir ievērojams deficīts attiecībā uz privātiem ieguldījumiem pētniecībā un izstrādē. Šajā sakarā RK uzskata, ka publisko izdevumu palielināšana pētniecībā un izstrādē negūs rezultātus, ja uzņēmumi necentīsies sasniegt minētos mērķus un neveiks nepieciešamos pasākumus. Tomēr svarīgi, lai pētniecībā un attīstībā ieguldīto publiskā sektora investīciju apjoms valsts līmenī būtu pietiekami liels, lai tās būtu efektīvas. Tas ir vienīgais veids, kā minētie līdzekļi var nokļūt tīrā ar pētniecības un inovāciju starpniecību. Publiskajām investīcijām pētniecībā un izstrādē jābūt izšķirīgai nozīmei, lai tās ievērojami veicinātu pētniecību, izstrādi un inovācijas privātajā sektorā, nodrošinot minēto darbību īpatsvara palielināšanu Eiropas reģionu IKP. Tādēļ ir jākombinē četri svarīgākie darbības veidi:

- jāstiprina **klasteru** vai uzņēmumu un publisku iestāžu apvienību **attīstība** augsti inovatīvu darbību jomā;
- veicināt minētajām darbībām pielāgotas fiziskas vides — zinātnisko un tehnoloģisko **parku** — veidošanu, kurā būtu apvienotas zināšanas (augstskolas) un uzņēmējdarbība (uzņēmumi);
- stimulēt finanšu un citus instrumentus, kas ļauj sniegt atbalstu **jaunu, uz inovācijām balstītu uzņēmumu veidošanā**;
- veicināt dažādu zināšanu un pētniecības, izstrādes un inovācijas centru sadarbību, sekmēt to reģionu savienošanu tīklā, kas izceļas inovāciju jomā;

Attīstīt Kopienas dimensiju

19. pauž gandarījumu par sasniegumiem, kas gūti ar Eiropas Komisijas atbalstu, īstenojot daudzas programmas un veidojot tīklus, un kas ir ļāvuši gūt ievērojamus panākumus klasteru definīcijas un koncepcijas izstrādē un veicinājušas pieredzes apmaiņu;

20. nešaubās par Eiropas Komisijas atbalstu jaunu un labāku klasteru veidošanai valstu vai reģionālajā līmenī, taču ir jānodrošina informācija par paraugpraksi nodošanu un attīstību, ka arī jāveido centri, lai noteiktu instrumentus, kurus var regulāri izmantot vai saņemt par tiem informāciju. Dalībniekiem jāsniedz vienkārša un saprotama informācija par minētajiem instrumentiem. Komiteja norāda, ka šajā sakarā tā pašlaik uzsāk pētījumu "Klasteri un klasteru politika — rokasgrāmata reģionālā un vietējā līmeņa politikas veidotājiem";

21. aicina Eiropas Komisiju sagatavot pamatprogrammu, kas veicina visu iesaistīto pārvalžu sadarbību un savienošanu tīklā, un noteikt vadlīnijas klasteru veidošanai, to savienošanai tīklā,

kā arī to pārvalstu sadarbībai. Klasteru sadarbība tiek uzskatīta par daudzsoļu līdzekli, lai stiprinātu inovācijas iespējas Eiropā un piesaistītu investoru un inovāciju veicinātāju uzmanību pasaules līmenī; tādēļ klasteru organizāciju pārvalstu sadarbībai būtu jāaptver ne tikai Eiropa, bet arī pasaule, par galamērķi izvirzot tā saucamā pasaules mēroga klastera (*world level clusters*) izveidi;

22. uzskata, ka klasteru sadarbība izriet no būtiskām MVU vajadzībām, jo tā nodrošina vieglāku pieejamību svarīgai informācijai, tehnisku apmaiņu un iespējas kopīgi izmantot pētniecības infrastruktūras un ražošanas līdzekļus;

23. konstatē, ka pastāv liela atšķirība starp daudzu klasteru vēlmi attīstīt darbību savā reģionā vai valstī un milzīgām iespējām, kuras rodas, pateicoties informācijas un paraugpraksi apmaiņai ar citiem kaimiņvalstu klasteriem;

24. aicina Eiropas Komisiju novērst visus šķēršļus, kas kavē tirdzniecību un investīcijas Eiropā. Iekšējā tirgus izveide ir pamatinstrumentu tirgu atvēršanai konkurencei;

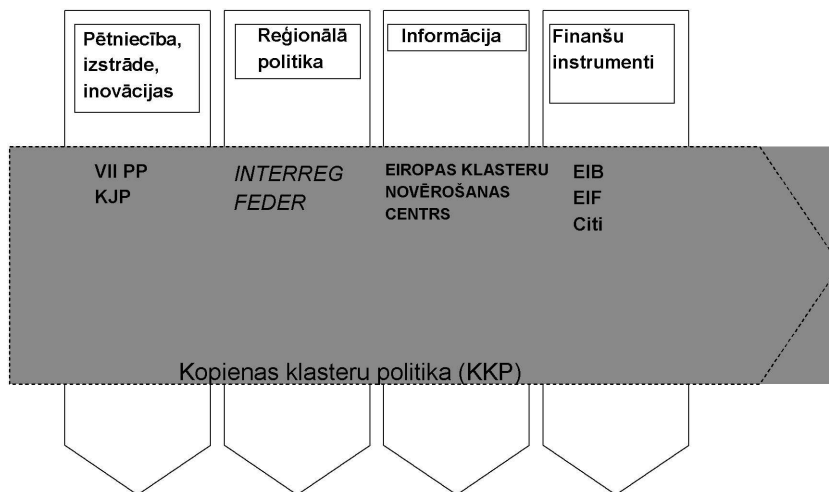
25. norāda, ka pašreizējie šķēršļi tirdzniecībai, kā arī atšķirīgie tiesību akti, sociālās aizsardzības sistēmas un administratīvās un nodokļu sistēmas var ievērojami kavēt pārvalstu sadarbību. Visbeidzot arī valodas barjera kavē klasteru mērķu pārvaldīšanu un īstenošanu savas valsts teritorijā un mazina starptautiskos sakarus;

RK ierosinājumi

26. ierosina Eiropas Komisijai veikt pasākumus sadrumstalošanas pārvarēšanai attiecībā uz darbības virzieniem, kurus Eiropas Savienība noteica klasteru veicināšanai, un uzskata, ka vienlaikus ir jāveicina klasteri un jāstiprina to sadarbība;

27. Nemot vērā arvien pieaugošo nozīmi, ko Komisija piešķir reģionālām pašvaldībām klasteru veidošanas iniciatīvu veicināšanā, koordinēšanā un izmantošanā (COM(2007) 474 galīgā redakcija, "Pētniecība un jauninājumi Eiropas reģionu konkurētspējai"), RK uzskata, ka Komisijai pašai jānodrošina reģioniem lielāka iniciatīvu redzamība, kuras tā tieši pārvalda saistībā ar pētniecību un jauninājumiem (galvenokārt Septīto pamatprogrammu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (CIP)). Tas attiecas gan uz efektīvāku mijiedarbību ikgadējo programmu ieviešanas posmā, gan uz lielāku un savlaicīgu finansēto iniciatīvu redzamību. Sevišķi jāraugās, lai nodrošinātu pareizu mijiedarbību ar autonomām aģentūrām, kuras izveidoja Komisija pētniecības un jauninājumu jomā, kā arī ar kopīgām tehnoloģiju iniciatīvām (KTI).

28. atzinīgi vērtē klasteru veicināšanas kritēriju integrāciju un saskaņošanu Eiropas līmenī uzskata, ka būtiski svarīgi būtu papildināt jau esošās sadarbības politikas visos līmeņos, t.i., izveidot strukturētu **vienotu pieeju darbībai**, pretstatā nepilnīgai pieejai dažādām, pašlaik daudzās jomās veiktajām klasteru veicināšanas iniciatīvām Eiropā (pētniecība un izstrāde, reģionālās sadarbības politikas, tehnoloģiju un konkurētspējas pārraudzība, projektu finansēšana utt.);



29. uzsver, ka visiem pasākumiem, kas izriet no integrētas pieejas, jābūt vēršamiem uz izaugsmi, konkurētspējas veicināšanu un prioritāras darbības jomām, kas aptvertu ne tikai pieredzes un informācijas apmaiņu, bet arī kopīgus projektus un darbības, personāla un atbalsta saņēmēju apmaiņu starp dažādiem projektiem, Kopienas iestāžu un tīklu attīstību.

šina minētās grupas neatkarība; grupu vadītu atzīta Eiropas amatpersona, kas ir specializējusies klasteru jomā. Grupas sastāvā būtu jāiekļauj pārstāvji no visām minētajā jomā iesaistītajām aprindām: politiķi, dažādas, jo īpaši reģionālās, iestādes, uzņēmumi ar pieredzi klasteru pārvaldībā, universitātes, pētniecības un tehnoloģiju centri, dažādas finanšu iestādes un citi iespējamie finansētāji ("biznesa eņģeļu" tīkli, riska kapitāla fondi utt.);

Tādēļ RK ierosina

1. IEVIEST KOPĒJU KLASTERU STRATĒGIJU

uzskata, ka ir jāizstrādā **kopēja stratēģija**, kurā būtu iekļautas dažādu iesaistīto dalībnieku — pārvalžu, universitāšu, pētniecības centru un uzņēmumu — redzējums, kas ļautu koordinēti pārvaldīt trīs augstāk aprakstītos procesus:

- nodrošināt iespēju radīt klasteru izveidošanai un attīstībai vajadzīgos priekšnoteikumus,
- veicināt klasteru ierosināto iniciatīvu īstenošanu,
- savienot klasterus tīklā gan valstu, gan pārvalstu līmenī nolūkā veicināt pieredzes apmaiņu un sadarbību,

šajā sakarā ierosina, lai pirmais solis uz stratēģijas izstrādi būtu augsta līmeņa ekspertu grupas izveide. Grupa veiktu pētījumus klasteru jomā un iesniegtu Padomei un Komisijai vadlīnijas kritēriju saskaņošanai un integrācijai. Būtu jānodro-

uzskata, ka stratēģija ļaus izmantot dažādas iniciatīvas, kas jau pastāv saistībā ar specializētajiem klasteriem, un sniegs par tām integrētu kopskatu, nosakot darbības virzienus, kas ļaus veicināt klasteru attīstības procesus.

SAGATAVOŠANAS POSMS

- radīt nepieciešamos apstākļus klasteru attīstībai;
- nodrošināt finansiālu atbalstu, kas ļaus savienot tīklā vienā teritorijā atrodošos mazos un vidējos uzņēmumus un izmantot potenciālās sinerģijas;
- nodrošināt vadošo uzņēmumu līdzdalību;
- attiecības ar nozares pētniecības centriem.

SĀKUMA POSMS

- veidot attiecības, kuru pamatā ir uzticēšanās;
- savienot tīklā dažādus klasteru uzņēmumus, lai izveidotu pārvalstu metaklasterus;
- izveidot savu organizatorisko formu un zīmolu;
- izstrādāt stratēģisku darba programmu sadarbība veicināšanai.

IZAUGSMES POSMS

- izstrādāt un īstenot savus projektus;
- iekļaut klasterus Eiropas tehnoloģiskajās platformās;
- klasteru apvienības, reģionu sadarbības platforma;
- izplatīt klasteru sadarbības rezultātus, tādējādi nodrošinot projekta rezultātu pieejamību arī citiem reģioniem;
- jauna produkcija kā sadarbības pasākumu rezultāts.

BRIEDUMA POSMS

- savas inovācijas un patenti;
- komerciālu apakšklasteru veidošanās;
- stratēģiskas partnerattiecības tautsaimniecības attīstībai;
- jaunu investīciju piesaistīšana reģionos.

2. VEIKT STRATĒĢIJAS IZSTRĀDI VEICINOŠUS PASĀKUMUS, KAS NODROŠINA PROCESA UZTICAMĪBU

atzīst, ka ir jāveicina klasteros iesaistīto **uzņēmumu sadarbība**, veicinot pirmā līmeņa klasteru tīklu tīkla izveidi, kas ļautu tiem kopīgi izmantot pakalpojumus un paraugprakses Eiropas un pasaules līmenī, piemēram,

- jāveido un jāizplata sadarbības instrumenti, lai dalītos ar reģionālajos klasteros gūtajām zināšanām;
- jāveicina pasākumu/tikšanos/*match-days* organizēšanu ar dažādu dalībnieku, piemēram, uzņēmumu, dažādu klasteru piedalīšanos;
- jāizstrādā kopēji gada ziņojumi par visu Eiropas klasteru darbību;
- jāsekmē kopīgu dienestu izveide izglītības, informācijas u. c. jomās;

uzsver, ka ir būtiski svarīgi, lai pārvaldes iestādes veicinātu priekšlaicīgus pieprasījuma projektus, nodrošinot,

- dažādu reģionu novērošanas centru un tehnoloģisko uzraudzības struktūrvienību savienošanu tīklā, izveidojot Eiropas pētniecības un rūpniecības inovāciju uzraudzības

sistēmu, kā arī nodrošinot pilnīgāku informāciju par intelektuālo potenciālu, kas ļautu paredzēt iespējamus risinājumus pieprasījuma un daudzsološu tehnoloģiju jomā, kas spēj radīt pievienoto vērtību;

- sadarbības attīstību ar Eiropas tehnoloģiskajām platformām;
- tādu sabiedrisku projektu izstrādi, kuru īstenošanā piedalās dažādi reģioni (kopējās specifikācijas un iepirkuma procesi);

- kopēju noteikumu piemērošanu dažādos reģionos, veicinot vai paredzot inovatīvo tehnoloģiju attīstību;

uzsver, ka informācija jāapkopo vienā **Eiropas informatīvajā platformā par klasteriem (INFOCLUSTER)** un jāiekļauj tajā praktiskas funkcijas uzņēmumiem, kas pašlaik ir pieejamas tikai daļēji. Šajā sakarā Komiteja uzskata, ka Eiropas Klasteru novērošanas centrs varētu būt vispiemērotākā struktūra, kas pildītu informatīvās platformas uzdevumus:

- reģionālās informācijas sistēma, kas ļauj strukturēt un integrēt pašreizējo piedāvājumu attiecībā uz infrastruktūrām un pētniecības centriem, uzņēmumiem, kas darbojas pētniecības, izstrādes un inovāciju jomā, universitātēm un citiem centriem, atbalstītajiem pētniecības virzieniem, svarīgiem tehniskiem un politiskiem kontaktiem utt.; Minētais instruments atvieglotu attiecību veidošanu ar dažādiem zināšanu centriem un klasteriem. To varētu pārvaldīt Eiropas Komisija sadarbībā ar RK, kas varētu veidot saikni ar reģioniem un reģionālā līmenī izveidotajiem klasteriem;

- dinamisks konkurētspējas barometrs, kas ļautu savstarpēji salīdzināt jebkuru klasteri, kuram ir līdzīgas iezīmes, un noteikt pozīcijas attiecībā pret saviem konkurentiem;

- informācijas apmaiņai — kartes par klasteru politikām, norādot spēkā esošās valstu un reģionālās politikas un programmas katrā teritorijā un visās jomās (atbalsts pētniecībai, izstrādei un inovācijām, finansiāla atbalsta instrumenti, izglītības un apmaiņas programmas utt.);

- dažādi ziņojumi par uzņēmumu vai klasteru paraugpraksēm, lai dalītos ar zināšanām.

apstiprina, ka ir jāsekmē dažādu **finansu instrumentu sadarbība inovāciju veicināšanai** (kapitāls/parāds/tiešais atbalsts) dažādos reģionos un valstīs, lai atvieglotu investīcijas projektos, kurus ar klasteru starpniecību īsteno dažādi Eiropas valstu reģioni, kas varētu labāk izmantot Eiropas fondu, piemēram, Eiropas Investīciju bankas un Eiropas investīciju fonda, atbalstu;

uzskata, ka ir iespējams **sadalīt resursus un pakalpojumus** klasteru starpā, lai nodrošinātu tiem piekļuvi augstākas kvalitātes pakalpojumiem;

- specializēta darba birža, kā arī pētnieku izglītības un apmaiņas programmas privātajā sektorā;
- to uzņēmumu mobilitāte, kas izmanto vienas un tās pašas instalācijas un "inkubatoru" pakalpojumus;
- tehnisko zināšanu apmaiņa, pētniecības infrastruktūras un ražošanas iekārtas, kas ļauj gūt apjoma un mēroga radītus ietaupījumus;
- Eiropas Pētniecības rūpniecības inovāciju uzraudzības sistēma un informācijas uzlabošana par intelektuālo kapitālu.

Briselē, 2008. gada 19. jūnijā

3. **NOVĒRTĒJUMI** — IEPRIEKŠĒJIE NOVĒRTĒJUMI, NOVĒRTĒJUMI ĪSTENOŠANAS LAIKĀ UN NOVĒRTĒJUMI PAR PAVEIKTO — KĀ VADLĪNIJAS TURPMĀKAI DARBĪBAI.

Uzskata, ka novērtējumi ir pētījumu veids, kuru izstrādē ir izmantotas specifiskas metodes un kuros ir sniegtas atbildes uz jautājumiem, vai ir apmierinātas klasteru vajadzības, vai ir izstrādāta atbilstīga politika, vai tā tiek sekmīgi īstenota, vai tai būs gaidāmā ietekme, vai ir iespējams pārskatīt mērķus, kas netika sasniegti, vai ir iespējams palielināt realizētās politikas efektivitāti;

uzskata, ka novērtējums ir instruments, kas jāizmanto visa īstenošanas procesa laikā, līdzās citām priekšrocībām tam jāpalielina klasteru politikas ticamība.

Reģionu komitejas
priekšsēdētājs
Luc VAN DEN BRANDE

PIEZĪME LASĪTĀJAM

Iestādes ir nolēmušas savos tekstos turpmāk nenorādīt jaunākos tiesību aktu grozījumus.

Ja vien nav noteikts citādi, par tiesību aktiem, kuri ir norādīti šeit publicētajos tekstos, uzskatāmi tiesību akti to spēkā esošajā redakcijā.